

PROVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2019/2092**od 28. studenoga 2019.****o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije**

EUROPSKA KOMISIJA,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije,

uzimajući u obzir Uredbu (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije ⁽¹⁾ („osnovna uredba”), a posebno njezin članak 15.,

budući da:

1. POSTUPAK**1.1. Pokretanje postupka**

- (1) Europska komisija („Komisija”) pokrenula je 6. prosinca 2018. antisubvencijski ispitni postupak u odnosu na uvoz u Europsku uniju („Unija”) biodizela podrijetlom iz Indonezije na temelju članka 10. osnovne uredbe).
- (2) Komisija je objavila Obavijest o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* ⁽²⁾ („Obavijest o pokretanju postupka”).
- (3) Komisija je pokrenula ispitni postupak nakon što je 22. listopada 2018. Europski odbor za biodizel („podnositelj pritužbe” ili „EBB”) podnio pritužbu u ime proizvođača koji čine 32 % ukupne proizvodnje u Uniji.

1.2. Privremene mjere

- (4) Komisija je 14. kolovoza 2019. Provedbenom uredbom Komisije (EU) 2019/1344 ⁽³⁾ („privremena uredba”) uvela privremenu kompenzacijsku pristojbu na uvoz u Uniju biodizela podrijetlom iz Indonezije.
- (5) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 13. privremene uredbe, ispitnim postupkom o subvencioniranju i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. listopada 2017. do 30. rujna 2018. („razdoblje ispitnog postupka” ili „RIP”), a ispitivanjem kretanja koja su važna za procjenu štete obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do kraja razdoblja ispitnog postupka („razmatrano razdoblje”).

1.3. Daljnji postupak

- (6) Nakon objave bitnih činjenica i razmatranja na temelju kojih je uvedena privremena kompenzacijska pristojba („privremena objava”), EBB, vlada Indonezije i sva četiri indonezijska proizvođača izvoznika dostavili su pisane podneske u kojima su iznijeli svoje stavove o privremenim nalazima.
- (7) Stranama koje su to zatražile omogućeno je da budu saslušane. Održana su saslušanja s EBB-om, vladom Indonezije i svim četirima indonezijskim proizvođačima izvoznicima.
- (8) Komisija je razmotrila primjedbe zainteresiranih strana i odgovorila na njih kako je podrobno navedeno u ovoj Uredbi.

⁽¹⁾ SL L 176, 30.6.2016., str. 55.⁽²⁾ SL C 439, 6.12.2018., str. 16.⁽³⁾ SL L 212, 13.8.2019., str. 1.

- (9) Komisija je obavijestila sve zainteresirane strane o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je namjeravala uvesti konačnu kompenzacijsku pristojbu na uvoz u Uniju biodizela podrijetlom iz Indonezije („konačna objava”).
- (10) Nakon konačne objave, EBB, vlada Indonezije i tri od četiri indonezijska proizvođača izvoznika dostavili su pisane podneske u kojima su iznijeli svoje stavove o konačnim nalazima. Komisija je napomenula da su podnesci vlade Indonezije i dvaju proizvođača izvoznika bili u svakom pogledu isti, stoga će se u ovoj Uredbi te primjedbe na konačnu objavu sažeti kao primjedbe vlade Indonezije.
- (11) Stranama koje su to zatražile omogućeno je da budu saslušane. Nakon konačne objave održana su saslušanja s EBB-om, vladom Indonezije i dvama od četiriju indonezijskih proizvođača izvoznika.
- (12) U svojim primjedbama na konačnu objavu, vlada Indonezije i dva proizvođača izvoznika tvrdili su da nisu poštovana njihova prava na obranu, posebno u pogledu izračuna razine prodaje ispod cijene i otkrivanja zainteresiranim stranama kontrolnih brojeva proizvoda („PCN-i”) industrije Unije koji se upotrebljavaju u izračunima, sirovina koje se upotrebljavaju u mješavinama industrije Unije i točki začepljenja filtra za gorivo na niskoj temperaturi („CFPP”) (4) prodanih količina industrije Unije.
- (13) Vlada Indonezije i dva od četiriju indonezijskih proizvođača izvoznika zatražili su saslušanje u prisutnosti službenika za saslušanje, koje je održano 14. listopada 2019.
- (14) U konačnoj je objavi već odgovoreno na sve te primjedbe, što je i objašnjeno vladi Indonezije tijekom saslušanja koja su održana nakon slanja konačne objave.
- (15) Komisija je razmotrila primjedbe zainteresiranih strana podnesene nakon konačne objave i na njih odgovorila kako je opisano u ovoj Uredbi.

1.4. Razdoblje ispitnog postupka i razmatrano razdoblje

- (16) Budući da nije bilo primjedbi u pogledu razdoblja ispitnog postupka i razmatranog razdoblja, potvrđena je uvodna izjava 13. privremene uredbe.

2. PREDMETNI PROIZVOD I ISTOVJETNI PROIZVOD

2.1. Tvrdnje u pogledu opsega proizvoda

- (17) Nakon objave privremene uredbe grupa Wilmar („Wilmar”), jedan od proizvođača izvoznika u Indoneziji, tvrdila je da se njezin izvoz frakcioniranih metilnih estera ne bi trebao smatrati izvozom predmetnog proizvoda. Wilmar je napomenuo da je ta tvrdnja iznesena u roku jer je bila navedena u Prilogu I. njegovu obrascu za odabir uzorka.
- (18) Međutim, tvrdnja nije bila iznesena odvojeno od toga te je stoga druge zainteresirane strane nisu primile na znanje do primitka primjedbi na privremenu Uredbu.
- (19) Komisija je napomenula da je isti proizvođač izvoznik iznio istu tvrdnju tijekom prethodnog antidampinškog ispitnog postupka u pogledu uvoza biodizela iz Indonezije na temelju istih podataka, a koja je bila odbačena i u privremenoj (5) i u konačnoj uredbi (6) („prvotni ispitni postupak”).
- (20) U ovom je ispitnom postupku Komisija ponovno odbila zahtjev za isključenje tog proizvoda iz istih triju razloga navedenih u prethodnoj antidampinškoj uredbi i u nastavku.

(4) CFPP je najniža temperatura pri kojoj određena količina (bio)dizela može proći kroz standardni filter. Time se daje procjena najniže temperaturne granice za upotrebu (bio)dizela.

(5) SL L 141, 28.5.2013., str. 6., uvodne izjave 35. i 36.

(6) SL L 315, 26.11.2013., str. 2., uvodne izjave od 17. do 21.

- (21) Prvo, frakcionirani metilni esteri su metilni esteri masnih kiselina i mogu se upotrebljavati za biodizel. U tom se smislu biodizel koji nije deklariran za upotrebu kao gorivo može upotrebljavati kao gorivo s obzirom na to da ima ista fizička i tehnička svojstva.
- (22) Drugo, teško je razlikovati jednu vrstu metilnog estera masnih kiselina od druge bez kemijske analize u luci uvoza.
- (23) Treće, iako frakcionirani metilni esteri ne odgovaraju europskoj normi (EN 14214), mogu se miješati s drugim biodizelima kako bi se stvorila mješavina koja je u skladu s normom.
- (24) Wilmar je zatražio od Komisije i da načelno potvrdi da se na frakcionirane metilne estere može primijeniti pogodnost carinskog postupka uporabe u posebne svrhe, u kojem su oslobođeni od carina ako nacionalno carinsko tijelo prihvati dokaze društva da se frakcionirani metilni ester neće upotrebljavati kao gorivo.
- (25) Komisija je navela da je suspenzija carina na koju se primjenjuje carinski nadzor uporabe u posebne svrhe odobrena za određeni uvoz frakcioniranih metilnih estera, kako je utvrđeno u Uredbi Vijeća (EU) 2018/2069 ⁽⁷⁾. Međutim, to se oslobođenje odnosi samo na autonomne carine zajedničke carinske tarife i njome se ne dovodi u pitanje primjena kompenzacijskih pristojbi. Stoga je Komisija odbila zahtjev za oslobođenje od kompenzacijskih pristojbi na temelju uporabe u posebne svrhe.
- (26) Nakon konačne objave Wilmar je za svoj izvoz frakcioniranih metilnih estera ponovno podnio zahtjev za oslobođenje od kompenzacijskih pristojbi na temelju uporabe u posebne svrhe. Nisu dostavljene nove informacije ili razlozi zbog kojih bi se oslobođenje na temelju uporabe u posebne svrhe trebalo proširiti na kompenzacijske pristojbe i stoga je zahtjev odbačen. Komisija nije pronašla nijedan valjan razlog za isključivanje frakcioniranih metilnih estera iz opsega proizvoda. Činjenica da Wilmar može upotrebljavati frakcionirane metilne estere drugačije nego kao gorivo ne znači da takvu vrstu proizvoda treba isključiti iz opsega ovog ispitnog postupka.
- (27) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi u pogledu opsega proizvoda, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 31. do 37. privremene uredbe.

3. SUBVENCIONIRANJE

3.1. Vladina potpora industriji biodizela koja se daje u okviru „Fonda za nasade uljnih palmi” izravnim prijenosom sredstava

3.1.1. Financijski doprinos

- (28) Nakon privremene objave vlada Indonezije tvrdila je da Komisija nije dokazala postojanje financijskog doprinosa u korist proizvođača izvoznika.
- (29) Vlada Indonezije te svi proizvođači izvoznici tvrdili su da se Fond za nasade uljnih palmi („OPPF”) financira isključivo naplatom izvozne pristojbe na sirovo palmino ulje i proizvode od palmina ulja te da to u velikoj mjeri čine sami proizvođači biodizela. Osim toga, vlada Indonezije tvrdila je da proizvođači izvoznici prije izvoza robe izravno plaćaju izvoznju pristojbu OPPF-u. Stoga se prema vladi Indonezije novac ne povlači iz proračuna opće države te prema tome ne postoji financijski doprinos.
- (30) Komisija je u odnosu na to ponovila da, kako je navedeno u privremenoj uredbi u uvodnim izjavama od 56. do 61., Agencija za upravljanje fondom za nasade uljnih palmi („Agencija za upravljanje”) djeluje kao javno tijelo u smislu članka 2. točke (b) osnovne uredbe u vezi s člankom 3. stavkom 1. točkom (a) podtočkom i. osnovne uredbe i u skladu s relevantnom sudskom praksom WTO-a. Stoga su sredstva koja upotrebljava Agencija za upravljanje javna sredstva.

⁽⁷⁾ SL L 331, 28.12.2018., str. 4.

- (31) Nadalje, tijekom posjeta radi provjere obavljenog u prostorima vlade Indonezije Komisija je nastojala pribaviti i provjeriti dokaze koji potkrjepljuju tvrdnju vlade Indonezije da sredstva iz OPPF-a nisu dio državnog proračuna. Međutim, vlada Indonezije nije mogla pružiti takve dokaze.
- (32) Vlada Indonezije pružila je umjesto toga dokaze u kojima se navodi da su proizvođači izvoznici doista platili izvoznu pristojbu prije izvoza svoje robe. Međutim, nije mogla pokazati da je ona uplaćivana na poseban račun OPPF-a odvojen od proračuna opće države, čime bi se spriječilo da se novac prikupljen na temelju izvozne pristojbe na sirovo palmino ulje i proizvode od palminalja prenese u proračun opće države i da se upotrebljava za bilo koju drugu svrhu koju bi vlada smatrala primjerenom. Nadalje, nema naznaka da OPPF ima zasebne račune za naplatu izvoznih pristojbi na biodizel i druge proizvode (uključujući sirovo palmino ulje). To znači da sredstva dostupna Agenciji za upravljanje ne ovise o tome da proizvođači izvoznici biodizela prethodno plate pristojbu, s obzirom na to da je vlada Indonezije možda već prikupila javne prihode uvođenjem izvoznih pristojbi na druge proizvode. Stoga je, u nedostatku dodatnih dokaza koji bi to opovrgnuli, Komisija potvrdila nalaze iz uvodne izjave 64. privremene uredbe.
- (33) Komisija je nadalje primijetila da ni vlada Indonezije ni bilo koji od proizvođača izvoznika nisu osporili da OPPF treba smatrati javnim tijelom. Stoga se, uzimajući usto u obzir činjenicu da vlada Indonezije nije pružila uvjerljive dokaze koji bi to opovrgnuli, sredstva dostupna OPPF-u smatraju javnim sredstvima te prema tome dobivenima iz državnih sredstava (kao što je obvezna izvozna pristojba).
- (34) Vlada Indonezije i svi proizvođači izvoznici usto su tvrdili i da je Komisija pogrešno analizirala plaćanja iz OPPF-a odvojeno, a ne kao dio plaćanja koje je vlada Indonezije izvršila pri nabavi biodizela. Vlada Indonezije i svi proizvođači izvoznici tvrdili su i da je Komisija pogrešno smatrala taj program bespovratnim sredstvima, dok bi ga se u najgorem slučaju trebalo smatrati vladinom nabavom robe uz naknadu koja je viša od primjerene.
- (35) Iz razloga navedenih u nastavku, Komisija je odbacila tvrdnju da je odvojeno istražila plaćanja OPPF-a i da bi program trebalo smatrati nabavom robe (biodizela) koju provodi vlada Indonezije.
- (36) Komisija je napomenula da biodizel ne nabavlja vlada Indonezije, nego ga kupuju odabrani proizvođači mješavina (Pertamina i AKR). Vlada Indonezije, djelujući preko OPPF-a, nema nikakav kupoprodajni ugovorni odnos s proizvođačima biodizela i ne dobiva ništa u zamjenu za novac koji isplaćuje proizvođačima biodizela. Tijekom ispitnog postupka nijedna od zainteresiranih strana nije tvrdila da vlada Indonezije ima ugovorni odnos s proizvođačima biodizela.
- (37) U skladu sa zakonodavstvom koje se primjenjuje propisano je da su dobavljači biodizela koji žele sudjelovati u programu dužni isporučivati palmin metil ester („PME”) subjektima Petrofuel (vidjeti uvodne izjave 45. i 46. privremene uredbe), Pertamina ili AKR, koji ga zatim miješaju s mineralnim dizelom kako bi dobili dizelsko gorivo B20. Na temelju zakonodavstva koje se primjenjuje proizvođači biodizela koji sudjeluju u ovom programu ostvaruju pravo (a) da im proizvođači mješavina plaćaju za biodizel; i (b) na dobivanje dodatnih sredstava iz OPPF-a. Proizvođači biodizela nemaju ugovorne obveze ni prema vladi Indonezije ni prema OPPF-u, osim obveze poštovanja prihvaćene obveze u skladu s relevantnim pravilima, za što primaju naknadu. S obzirom na to da nema uzajamnih ugovornih obveza, novac koji isplaćuje OPPF stoga nije dio ugovora kojim je predviđena protučinidba (primjerice da vlada kupuje biodizel za određenu cijenu). Vlada Indonezije obvezuje svakog proizvođača biodizela koji sudjeluje u programu da prodaje određene količine biodizela Pertamina ili AKR-u po određenoj cijeni (referentna cijena za mineralno dizelsko gorivo), a vlada Indonezije proizvođačima biodizela izravno osigurava dodatna sredstva. Iako je svrha i kontekst programa potaknuti upotrebu biodizela na domaćem tržištu, vlada Indonezije ne kupuje biodizel izravno, ne upotrebljava ga za svoje potrebe niti ga preprodaje na tržištu. Umjesto toga vlada Indonezije potiče prodaju biodizela osiguravanjem dodatnih sredstava proizvođačima biodizela i u transakcijama u kojima sudjeluju privatni subjekti (kao što je AKR). Ni vlada Indonezije ni proizvođači izvoznici nisu dostavili dokaze da su u tom smislu Pertamina i AKR javna tijela. Oni su subjekti koji dobrovoljno sudjeluju u tom programu.

- (38) Komisija je stoga ispitala program u njegovu vlastitom kontekstu i utvrdila da se isplate iz OPPF-a u korist proizvođača biodizela ne mogu smatrati plaćanjima na temelju kupoprodajnog ugovora između vlade Indonezije i proizvođača biodizela, nego su izravan prijenos sredstava, kako je zaključeno u uvodnoj izjavi 69. privremene uredbe.
- (39) Nakon konačne objave, vlada Indonezije, Wilmar, PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo (zajedno „grupa Permata”) te PT Ciliandra Perkasa tvrdili su da se plaćanja iz OPPF-a ne mogu smatrati financijskim doprinosom. Vlada Indonezije to obrazlaže time što se OPPF financira naplatom izvoznih pristojbi za palmino ulje i proizvode od palmina ulja te bi stoga trebalo smatrati da je privatno financiran.
- (40) Komisija je primijetila da je vlada Indonezije već iznijela tu tvrdnju u privremenoj fazi i da je na nju odgovoreno (prethodne uvodne izjave od 30. do 33.). Stranke nisu dostavile nove dokaze u prilog ponovno iznesenim argumentima. Stoga je Komisija potvrdila zaključke iz tih uvodnih izjava te je prema tome tu tvrdnju odbacila.
- (41) Vlada Indonezije, PT Ciliandra Perkasa i grupa Permata usto su tvrdile da je Komisija pogriješila kad je potvrdila nalaz da su sredstva iz OPPF-a javna sredstva, a ne sredstva iz privatnih izvora, iz razloga navedenih u uvodnoj izjavi 32. Vlada Indonezije to obrazlaže time što se važećim odredbama iz Uredbe ministra financija 133/2015 i Predsjedničkog ukaza 66 iz 2018. nalaže 1. da se OPPF financira isključivo naplatom izvoznih pristojbi i 2. da se ta sredstva upotrebljavaju samo za posebne isplate, uključujući isplatu bespovratnih sredstava proizvođačima biodizela.
- (42) Kao što je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 31., Komisija je tijekom posjeta radi provjere od vlade Indonezije zatražila da dostavi dokaze o tome kako se plaćanja izvozne pristojbe vode u proračunu. Vlada Indonezije nije dostavila nikakve dokaze u prilog svojoj tvrdnji da sredstva OPPF-a nisu dio državnog proračuna.
- (43) U svakom slučaju, prethodno navedeno nije relevantno za zaključak da su sredstva OPPF-a javna sredstva kao što je objašnjeno u uvodnoj izjavi 63. privremene uredbe. Ta se sredstva prikupljaju naplatom obvezne izvozne pristojbe. Stoga, za razliku od situacije u kojoj privatni subjekti slobodno odluče prikupljati privatna sredstva za određenu uporabu, u ovom slučaju vlada Indonezije nekim proizvođačima nameće obvezu (uključujući proizvođače biodizela, ali ne ograničavajući se na njih) da plate izvoznu pristojbu.
- (44) Nakon konačne objave vlada Indonezije, PT Ciliandra Perkasa, grupa Permata i Wilmar tvrdili su da je Komisija pogriješila kad je plaćanja iz OPPF-a svrstala u bespovratna sredstva, umjesto da su smatrana nabavom biodizela. Prema mišljenju tih stranaka, Komisija je pogriješila i kad je tvrdila da ne postoji ugovorni odnos između proizvođača biodizela i OPPF-a. Kako bi potkrijepio tu tvrdnju, Wilmar je dostavio preslike sporazuma s OPPF-om. Prema vladi Indonezije plaćanja iz OPPF-a trebala bi se smatrati naknadom za kupnju robe (tj. biodizela) jer je Pertamina društvo u državnom vlasništvu, koje bi se stoga zajedno s vladom Indonezije trebala smatrati jedinstvenim gospodarskim subjektom koji je krajnji kupac biodizela.
- (45) Komisija je smatrala da su ugovori trebali biti dostavljeni prije radi temeljite provjere. Čak i ako se prizna postojanje ugovora na snazi između OPPF-a i proizvođača biodizela, Komisija je napomenula da prema informacijama koje je dostavila vlada Indonezije, ti ugovori ne stvaraju ugovornu obvezu proizvođača biodizela prema OPPF-u. Naprotiv, kao što je objasnila vlada Indonezije, ti ugovori potvrđuju pravnu obvezu OPPF-a da plati razliku između cijene koju su platili proizvođači mješavina i referentne cijene za biodizel nakon što odgovarajući proizvođač biodizela isporučio biodizel Pertamina. Važno je istaknuti da se u tim ugovorima nigdje ne navodi da vlada Indonezije nabavlja biodizel te da su plaćanja izvršena zbog toga. Upravo suprotno, ugovor na snazi između OPPF-a i proizvođača biodizela ne odnosi se ni na kakvu nabavu biodizela koju je izvršila vlada Indonezije, nego se u njemu nalaze uvjeti pod kojima vlada Indonezije proizvođačima biodizela isplaćuje takozvana „sredstva za financiranje biodizela”. Točnije, u ugovorima se navodi da OPPF osigurava financijska sredstva proizvođačima biodizela nakon što potonji isporuče biodizel jednom od proizvođača mješavina i nakon provjere izvršenja te isporuke.
- (46) Komisija je primijetila da postojanje ugovora sklopljenih između OPPF-a i proizvođača biodizela ne mijenja zaključak Komisije da su plaćanja iz OPPF-a bespovratna sredstva. To je obrazloženo time da su jedini ugovori s uzajamnim obvezama (tj. isporuka robe i plaćanje cijene) oni koji su na snazi između Pertamina i dobavljača biodizela. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.

- (47) Zbog razloga navedenih u nastavku Komisija je smatrala i da se tvrdnja da se Pertamina i vlada Indonezije trebaju smatrati jedinstvenim gospodarskim subjektom ne može prihvatiti.
- (48) Kako je navedeno u uvodnim izjavama 53. i 54., osim činjenice da je u vlasništvu države, nema drugih dokaza da je Pertamina javno tijelo te da je stoga dio vlade. Nadalje, vlada Indonezije u svojoj tvrdnji nije navela da Pertamina nije jedini proizvođač mješavina koja ima obvezu miješanja, nego da je to tijekom razdoblja ispitnog postupka bio i AKR. Međutim, AKR je, kako je objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 37., u privatnom vlasništvu. I AKR i Pertamina izvršavaju obvezu miješanja u skladu s istim pravnim instrumentima i u okviru istog sustava. Stoga vlada Indonezije u okviru obveze miješanja ne nabavlja biodizel, osim ako tvrdi da bi i AKR trebalo smatrati dijelom istog gospodarskog subjekta.
- (49) S obzirom na prethodno navedeno Komisija je potvrdila svoj zaključak da Pertamina, iako je u državnom vlasništvu, djeluje kao tržišni subjekt koji kupuje biodizel od proizvođača biodizela kako bi ga miješao s mineralnim dizelom i zatim prodao.
- (50) Komisija je stoga potvrdila i svoj zaključak da su plaćanja koja izvršila Agencija za upravljanje OPPF-om bespovratna sredstva. Prema vladi Indonezije, ni u mjerodavnom zakonodavstvu ni u ugovorima između OPPF-a i proizvođača mješavina ne postoje uzajamne obveze. Naprotiv, u cijelom okviru obveze miješanja uzajamne obveze imaju samo proizvođači biodizela (koji imaju obvezu isporuke biodizela) i proizvođači mješavina (koji imaju obvezu plaćanja cijene). Prema mišljenju Komisije Agencija za upravljanje OPPF-om stoga isplaćuje novac ne očekujući ništa zauzvrat. Stoga se isplate iz OPPF-a mogu smatrati bespovratnim sredstvima.
- (51) Wilmar, grupa Permata i PT Ciliandra Perkasa usto su tvrdili da Pertamina, koja je u cijelosti u državnom vlasništvu, treba smatrati javnim tijelom. Nijedna od tih stranaka nije pružila nikakve dokaze u prilog toj tvrdnji.
- (52) Komisija je primijetila da je, ako je Pertamina trebalo smatrati javnim tijelom za potrebe ovog ispitnog postupka (kupnja biodizela zajedno s Agencijom za upravljanje OPPF-om), vlada Indonezije trebala istaknuti tu tvrdnju u ranoj fazi ispitnog postupka te naložiti Pertamina da surađuje i sudjeluje u ispitnom postupku.
- (53) Osim toga, Komisija je smatrala da državno vlasništvo samo po sebi nije istovjetno pojmu „javnog tijela”. Kako je već objašnjeno u uvodnoj izjavi 55. privremene uredbe, Žalbeno tijelo WTO-a u Izvješću o antidampinškim i kompenzacijskim mjerama SAD-a (Kina) utvrdilo je da pojam „javno tijelo” znači subjekt koji „ima, obnaša ili su mu povjerene javne ovlasti”⁽⁸⁾. Samo formalne naznake kontrole (kao što je državno vlasništvo) nisu dostatne za utvrđivanje da je riječ o javnom tijelu⁽⁹⁾.
- (54) Nijedna od stranaka nije potkrijepila svoje tvrdnje objašnjenjem kako su Pertamina povjerene javne ovlasti. Komisija napominje da Pertamina, poput AKR-a, mora poštovati obveze koje proizlaze iz obveze miješanja. Međutim, ispunjavanje pravnog zahtjeva ne znači da su subjektu povjerene javne ovlasti. Osim toga, Pertamina (kao i AKR) jednostavno kupuje biodizel i nema nikakvu ulogu u isplati bespovratnih sredstava u korist proizvođača biodizela.
- (55) Naposljetku, Komisija je primijetila da se AKR, privatno društvo, mora pridržavati istih propisa i da ima iste obveze kao Pertamina. Kad bi se prihvatile tvrdnje protustranaka, Komisija ne bi imala drugog izbora nego utvrditi da je AKR javno tijelo kojemu su povjerene javne ovlasti. Međutim, u suprotnosti s vlastitim obrazloženjem, nijedna od protustranaka nije iznijela takvu tvrdnju. U biti stranke ničime ne objašnjavaju kako se njihova tvrdnja o Pertamina i OPPF-u koji zajednički nabavljaju biodizel može pomiriti s time da se taj sustav primjenjuje na AKR, koji je u privatnom vlasništvu. Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.

⁽⁸⁾ Izvješće Žalbenog tijela, Sjedinjene Američke Države – Konačna antidampinška i kompenzacijska pristojba na određene proizvode iz Kine, WT/DS379/AB, 11. ožujka 2011., točka 317. Vidjeti i Izvješće Žalbenog tijela, Sjedinjene Američke Države – Kompenzacijske mjere na određene proizvode iz Kine, WT/DS437/AB/RW, doneseno 16. srpnja 2019., točka 5.96.

⁽⁹⁾ Izvješće Žalbenog tijela, Sjedinjene Američke Države – Konačna antidampinška i kompenzacijska pristojba na određene proizvode iz Kine, WT/DS379/AB, 11. ožujka 2011., točka 318.

- (56) Osim toga, Wilmar je tvrdio da je, čak i kad se Pertamina ne bi smatrala javnim tijelom, vlada Indonezije proizvođačima mješavina povjerila zadaću i usmjerila ih da kupuju biodizel u ime vlade i/ili da je dobavljačima biodizela povjerila zadaću i usmjerila ih da ga prodaju proizvođačima mješavina. Wilmar nije dostavio nikakve dokaze u prilog toj tvrdnji. Iz dostupnih dokaza zapravo proizlazi da je tijekom razdoblja ispitnog postupka postojao program u kojem proizvođači mješavina i proizvođači biodizela sudjeluju dobrovoljno, u kontekstu u kojem vlada Indonezije nameće određene obveze u pogledu miješanja i financijski intervenira kako bi smanjila teret koji nastaje zbog tih obveza.
- (57) Komisija je napomenula da samo postojanje obveze miješanja podrazumijeva zakonsku obvezu kupnje biodizela, ali ne podrazumijeva da vlada Indonezije nabavlja biodizel na tržištu. Vlada Indonezije samo određuje postotak PME-a koji se miješa s mineralnim dizelom. Vlada Indonezije ne nabavlja PME niti ga namjerava nabavljati.
- (58) Stoga je Komisija odbacila i tu tvrdnju.

3.1.2. Korist

- (59) Svi proizvođači izvoznici tvrde da čak i kad bi Komisija bila u pravu da sredstva iz OPPF-a treba smatrati bespovratnim sredstvima, ona griješi kad smatra da postoji korist.
- (60) Ukratko, proizvođači izvoznici tvrde da zbog toga što se OPPF financira isključivo izvoznom pristojbom koju, među ostalima, plaćaju proizvođači biodizela, potonji ne ostvaruju korist jer više uplaćuju u fond nego što im se iz njega vraća. Prema tvrdnjama proizvođača izvoznika OPPF se financira privatnim sredstvima te je Komisija stoga trebala odbiti iznose plaćene OPPF-u na razini grupe. Uz to, proizvođači izvoznici tvrdili su da je Komisija trebala odbiti iznos pristojbe plaćene na izvoz svakog proizvoda za koji je propisana, a ne samo iznos pristojbe plaćene na izvoz biodizela.
- (61) Zbog razloga navedenih u nastavku Komisija se nije složila s tom tvrdnjom.
- (62) Prvo, Komisija je primijetila da su sva društva uključena u vrijednosni lanac sirovog palmira ulja, uključujući proizvođače biodizela, obvezna plaćati pristojbu na temelju propisa. Kao i u pogledu općeg oporezivanja, poduzetnici koji djeluju u lancu vrijednosti sirovog palmira ulja nemaju nikakvu slobodu odlučivanja o uplati doprinosa OPPF-u, pa stoga nije primjereno tvrditi da je potonji financiran iz privatnih izvora. Naprotiv, OPPF se financira uobičajenim fiskalnim i poreznim mjerama vlade Indonezije. Vlada Indonezije zapravo nije dostavila nikakve dokaze koji bi pokazali da su prihodi prikupljeni na ime izvozne pristojbe izravno uplaćeni na poseban račun OPPF, umjesto u proračun opće države. Stoga bi odbiti izvozne pristojbe koje plaćaju proizvođači biodizela pri utvrđivanju postojanje koristi bilo jednako neprimjereno kao i odbiti sve poreze koje plaćaju korisnici.
- (63) Drugo, Komisija je primijetila da je u svakom slučaju navod da su proizvođači biodizela uplatili u OPPF više nego što im je iz njega vraćeno činjenično pogrešan. Ta se tvrdnja zapravo temelji na ukupnoj izvoznoj pristojbi koja se plaća na razini grupe i za sve proizvode za koje je propisana izvozna pristojba. Međutim, uzimajući u obzir samo pristojbu koju su proizvođači izvoznici platili (pojedinačno, a ne njihova grupa) na biodizel, iznosi koji se uplaćuju u OPPF niži su od iznosa primljenih bespovratnih sredstava iz OPPF-a.
- (64) Vlada Indonezije i proizvođači izvoznici Wilmar, grupa Permata i PT Ciliandra Perkasa uz to su tvrdili da je Komisija pogrešno utvrdila da program donosi korist proizvođačima biodizela. To obrazlažu time da bi bez plaćanja iz OPPF-a proizvođači mješavina bili prisiljeni kupovati biodizel po referentnoj cijeni za biodizel. Proizvođači biodizela bi prema tome primili isti iznos novca koji ionako primaju i stoga ne bi bili „u boljem položaju” nego što bi inače bili.

- (65) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je zaključila da to da bi proizvođači mješavina plaćali referentnu cijenu za biodizel nije odgovarajuća alternativna hipotetska situacija. Poticanje uporabe biodizela u Indoneziji (za razliku od uporabe mineralnog dizela) jedan je od ciljeva politike OPPF-a i sama svrha obveze miješanja. Budući da je cijena mineralnog dizela obično niža od cijene biodizela, vlada Indonezije intervenira kako bi proizvođačima biodizela olakšala njegovu prodaju. Ta plaćanja istodobno doprinose ispunjenju obveznih zahtjeva u pogledu miješanja. Samo postojanje programa OPPF pokazuje da se referentna cijena za biodizel, koja se upotrebljava za nadoplaćivanje transakcija između društava Pertamina/AKR i proizvođača biodizela, ne bi mogla održavati u uobičajenim tržišnim uvjetima. Stoga proizvođači mješavina bez obveze miješanja ne bi uopće imali poticaj za kupnju biodizela. Bez OPPF-a i plaćanja iz njega biodizel se ne bi prodavao na domaćem tržištu. Proizvođači biodizela morali bi se na tržištu natjecati s proizvođačima mineralnog dizela. Bez OPPF-a i programa koji je uspostavila vlada Indonezije proizvođači biodizela ne bi primili dodatna sredstva do razine referentne cijene za biodizel koju je odredila vlada Indonezije.
- (66) Prema mišljenju Komisije, u odgovarajućoj alternativnoj hipotetskoj situaciji proizvođači biodizela bili bi u lošijem položaju nego tijekom i nakon razdoblja ispitnog postupka. Obveza miješanja proizvođačima biodizela omogućuje predvidljiv i pouzdan izvor prihoda zbog zajamčene prodaje. Osim toga, ukupne prihode od domaće prodaje, tj. iznos koji su platili proizvođači mješavina, uvećane za bespovratna sredstva koja je isplatio OPPF, unaprijed određuje vlada Indonezije, čime su dobavljači biodizela zaštićeni od uobičajenih fluktuacija cijena s kojima bi se inače suočavali na slobodnom tržištu, kad bi ono postojalo.
- (67) U tom pogledu Komisija smatra i da izračun referentne cijene za biodizel plaćen neovisnim dobavljačima ne odražava potražnju i ponudu u uobičajenim tržišnim uvjetima bez državne intervencije. Pertamina je zapravo, neovisno o tome je li ostvarila korist, odbijala plaćati biodizel po referentnoj cijeni, nego je prihvaćala samo nižu cijenu. Taj je nalaz potvrdila i vlada Indonezije tijekom posjeta radi provjere kada je objasnila da bi u slučaju kupnje biodizela po referentnoj cijeni za biodizel Pertamina bila na gubitku. Ta je tvrdnja ukazala na to da bi u nenarušenim tržišnim uvjetima tržišna cijena biodizela bila znatno niža od referentne cijene za biodizel koju trenutačno određuje vlada Indonezije.
- (68) Komisija je na temelju tvrdnje vlade Indonezije zaključila da nijedan kupac, kao ni Pertamina, ne bi mogao poslovati uz dobit kad bi cijena biodizela bila referentna cijena koju je odredila vlada Indonezije. Prema tome biodizel se ne bi prodavao u Indoneziji niti bi proizvođači biodizela ostvarivali prihode, ili bi cijene biodizela bile niže od razine koju je odredila vlada Indonezije. Budući da je u Indoneziji vlada utvrđuje i primjenjuje obvezu miješanja (vidjeti uvodne izjave 49. i 50. privremene uredbe), vrlo je malo vjerojatno da će se prvi scenarij ostvariti. Stoga je Komisija smatrala da bi bez ovdje analiziranog programa najvjerojatnija alternativna hipotetska situacija bila da bi cijene biodizela bile niže.
- (69) Osim toga, Komisija je navela da referentne cijene koje je vlada Indonezije primjenjivala za određivanje iznosa bespovratnih sredstava koje je isplatio OPPF nisu naznaka tržišne cijene jer se formula za izračun ne temelji na nenarušenim tržišnim okolnostima. Naime, s jedne strane narušeno je cjelokupno tržište, navise i naniže, koje stoga ne može predstavljati uobičajenu, konkurentnu i tržišnu situaciju. S druge strane, Komisija je smatrala da je iznos troškova prerade koje je izračunala vlada Indonezije u okviru formule primijenjene za izračun referentne cijene za biodizel (prosječna domaća cijena za sirovo palmino ulje i naknada za preradu u iznosu od 100 USD po toni dodane vrijednosti) pretjeran. Komisija je provjerila stvarne troškove prerade nekih proizvođača izvoznika i primijetila da se u izračunu vlade Indonezije ti troškovi precjenjuju. Ti stvarni troškovi prerade u prosjeku su iznosili od 60 do 80 USD po toni tijekom razdoblja ispitnog postupka ⁽¹⁰⁾.
- (70) Stoga, čak i kad bi Komisija prihvatila tvrdnju da su kombinirana plaćanja proizvođača mješavina i iz OPPF-a plaćanje cijene biodizela, što ona ne prihvaća, Komisija bi ipak morala zaključiti da je „cijena” koja se plaća dobavljačima biodizela pretjerana.

⁽¹⁰⁾ Komisija je primila na znanje da je jedan proizvođač izvoznik prijavio veće troškove prerade u jednom od svojih postrojenja. Taj je proizvođač to obrazložio time da je riječ o novom postrojenju i da amortizacija znatno utječe na troškove. Međutim, dodao je da su troškovi njegova drugog postrojenja reprezentativniji. Ti su troškovi unutar prethodno navedenog raspona. S obzirom na to, Komisija je zanemarila taj trošak, koji je, međutim, niži od troškova prerade koje je izračunala vlada Indonezije.

- (71) Stoga je Komisija zaključila da postojanje programa proizvođače biodizela stavlja u povoljniji položaj od onog u kojem bi inače bili te im stoga donosi korist.
- (72) Vlada Indonezije i svi proizvođači izvoznici tvrdili su i da će, čak i ako postoji, korist u potpunosti prijeći na proizvođače mješavina (Pertaminu i AKR). Objašnjenje bi bilo da proizvođači biodizela navodno postižu tržišnu cijenu biodizela, dok proizvođači mješavina imaju korist od kupnje po nižoj cijeni (tj. referentnoj cijeni mineralnog dizela).
- (73) Komisija se ne slaže s tom tvrdnjom. Kao što je već navedeno u uvodnim izjavama od 195. do 201. privremene uredbe i objašnjeno u uvodnoj izjavi 67., Komisija smatra da u Indoneziji ne postoji stvarna tržišna cijena biodizela jer vlada Indonezije uređuje i narušava cijeli vrijednosni lanac od sirovog palmira ulja do biodizela. U svakom slučaju, Komisija je napomenula da je jedina cijena koja postoji na tržištu ona koju su plaćali proizvođači mješavina (odnosno, referentna cijena mineralnog dizela).
- (74) U pogledu tvrdnje da korist u okviru programa ostvaruju proizvođači mješavina koji u konačnici plaćaju nižu cijenu za biodizel koji kupuju, Komisija je napomenula da pitanje ostvaruju li Pertamina ili i. AKR korist od navedenog programa ne ulazi u okvir ovog ispitnog postupka jer oni nisu proizvođači izvoznici dotičnog proizvoda.
- (75) Nakon konačne objave, vlada Indonezije, PT Ciliandra Perkasa, grupa Permata i Wilmar tvrdili su da je Komisija pogrešno utvrdila da OPPF proizvođačima biodizela donosi korist jer:
- (a) alternativna hipotetska situacija koju je utvrdila Komisija netočna je u mjeri u kojoj je utvrđeno da bi bez OPPF-a proizvođači biodizela morali prihvaćati nižu cijenu za svoj biodizel. Prema vladi Indonezije, kad ne bi bilo OPPF-a i kad ne bi postojala zakonska obveza proizvođača da prodaju biodizel na domaćem tržištu, proizvođači biodizela jednostavno bi maksimizirali svoju dobit i prodavali na izvoznom tržištu; i,
 - (b) trošak prerade koje je vlada Indonezije upotrijebila u formuli za izračun referentne cijene za biodizel nje pretjeran jer se njima uzimaju u obzir troškovi prodaje, opći i administrativni troškovi i dobit.
- (76) Komisija je razmotrila alternativnu hipotetsku situaciju navedenu u konačnoj objavi i navedenu u uvodnoj izjavi 65. Komisija, međutim, smatra da tvrdnja vlade Indonezije dodatno potvrđuje da OPPF proizvođačima biodizela donosi korist. Argument vlade Indonezije temelji se na dva glavna elementa: 1. proizvođači biodizela nemaju pravnu obvezu prodavati biodizel na domaćem tržištu; i 2. proizvođači biodizela razumni su gospodarski subjekti koji nastoje povećati svoju dobit.
- (77) Komisija nije osporila ta dva elementa koje je iznijela vlada Indonezije. Prema mišljenju Komisije, činjenica da bez ikakve zakonske obveze razumni gospodarski subjekti kao što su proizvođači biodizela odlučuju sudjelovati u programu OPPF empirijski je i neosporiv dokaz da je to najbolja opcija za njihovo poslovanje.
- (78) Ako je „proizvođačima biodizela u privatnom vlasništvu (od kojih su mnogi dio multinacionalnih grupa) cilj najveća moguća profitabilnost” ⁽¹¹⁾, kako je vlada Indonezije tvrdila, a Komisija nije imala razloga osporiti tu tvrdnju, to znači da im je sudjelovanje u programu OPPF-a najprofitabilniji dostupan način poslovanja. Stoga bi proizvođači biodizela u svakoj alternativnoj hipotetskoj situaciji bili u lošijem položaju, inače bi razumni gospodarski subjekt na kojega se ne primjenjuju nikakva zakonska ograničenja odabrao profitabilniju mogućnost.
- (79) Komisija je stoga zaključila da su proizvođači biodizela u okviru tog programa u boljem položaju, neovisno o alternativnoj hipotetskoj situaciji. Komisija je stoga potvrdila svoj zaključak da OPPF proizvođačima biodizela donosi korist.
- (80) U pogledu tvrdnje vlade Indonezije da troškovi prerade primijenjeni u formuli za izračun referentne cijene za biodizel nisu pretjerani, Komisija je napomenula da je smatrala da su plaćanja proizvođačima biodizela iz OPPF-a bespovratna sredstva i da nisu dio naknade za kupnju biodizela. Prema mišljenju Komisije za utvrđivanje postojanja koristi nije relevantno jesu li ti troškovi prerade pretjerani.

⁽¹¹⁾ Primjedbe na konačnu opću objavu u ime Vlade Republike Indonezije, 14. listopada 2019., točka 16.

- (81) U svakom slučaju, čak i kad bi Komisija slijedila logiku vlade Indonezije da u ovom slučaju nema koristi jer su plaćanja iz OPPF-a naknada za kupnju biodizela, Komisija je primijetila da se iznos troškova prerade ne mijenja redovito i da je od 21. ožujka 2016. utvrđen na 100 USD/tona. Komisija je potvrdila da je vlada Indonezije tijekom posjeta radi provjere tvrdila da se troškovi prerade preispituju svake godine. Komisija je, međutim, smatrala da rezultat takvog postupka preispitivanja ne odražava stvarno stanje na tržištu jer je iznos troškova prerade viši od stvarnih troškova koje snose proizvođači biodizela, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 69.
- (82) Vlada Indonezije je usto tvrdila da je smatrala da je raspon troškova prerade koji je prikupila Komisija nereprezentativan. U odnosu na to Komisija je prvo primijetila da vlada Indonezije nije dostavila nikakve činjenične dokaze kojima bi potkrijepila svoju tvrdnju. Drugo, Komisija je primijetila da je te troškove provjerila tijekom posjeta radi provjere provedenih u prostorijama nekih od proizvođača biodizela. Radi jasnoće, za izračun tih troškova Komisija je umanjila vrijednost glicerina koji nastaje u postupku rafiniranja sirovog palmina ulja u biodizel ⁽¹²⁾.
- (83) S obzirom na prethodno navedeno, čak i kad bi Komisija prihvatila tvrdnju vlade Indonezije da su plaćanja iz OPPF-a naknada za kupnju biodizela, što ona ne prihvaća, proizvođači biodizela bi i u tom slučaju ostvarivali korist. Čak i kad obveza miješanja ne bi postojala, proizvođači biodizela ne bi primili punu naknadu koju osigurava OPPF.
- (84) Wilmar dodatno tvrdi da referentna cijena utvrđena za domaći indonezijski biodizel odražava i blisko prati nenarušenu tržišnu dinamiku. Komisija je primijetila da je indonezijsko domaće tržište biodizela u potpunosti regulirano, od cijene sirovog palmira ulja do cijene biodizela i potražnje za njim. Dobavljači biodizela moraju prodavati određene količine po određenoj cijeni, izračunanoj u skladu s unaprijed utvrđenom formulom i utemeljenoj na elementima koji nisu u skladu s tržišnom stvarnošću. Komisija stoga ostaje pri zaključku da referentna cijena koju je utvrdila vlada Indonezije ne odražava cijenu u nenarušenim tržišnim uvjetima. Konkretno, razlog za to je da Komisija smatra da je jedina približna zamjena za nenarušenu domaću tržišnu cijenu ona koju plaćaju proizvođači mješavina. Tvrdnja je stoga odbačena.
- (85) Nakon konačne objave, vlada Indonezije i Wilmar tvrdili su da je Komisija pogriješila kad je utvrdila da je nebitno da OPPF donosi korist i proizvođačima mješavina. Vlada Indonezije to objašnjava time da je sama činjenica da je OPPF osmišljen tako da donosi korist i proizvođačima mješavina znači da ne može biti riječi o bespovratnim sredstvima
- (86) Kako je objašnjeno u uvodnim izjavama od 64. do 74., Komisija je smatrala da je pitanje je li predmetni program donio korist proizvođačima mješavina nebitno za potrebe ovog ispitnog postupka. Neosporno je da OPPF osigurava bespovratna sredstva u korist proizvođača biodizela, koja bez tog programa ne bi bila osigurana. Tvrdnja je stoga odbačena.

3.1.3. Metodologija izračuna ukupnog iznosa koristi

- (87) Svi proizvođači izvoznici tvrdili su da je Komisija pogriješila pri izračunu iznosa koristi koje su ostvarili proizvođači izvoznici jer je uključila iznos novca koji je OPPF isplatio kao nadoknadu troškova prijevoza. Proizvođači izvoznici smatraju da je taj novac samo nadoknada već nastalih troškova te stoga ne čini korist. Osim toga, jedan je proizvođač izvoznik tvrdio da se ti troškovi smatraju prihvatljivima za program subvencija te se stoga moraju isključiti u skladu s člankom 7. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe.

⁽¹²⁾ U kemijskoj reakciji koja se koristi u postupku rafiniranja nastaje glicerol kao nusproizvod. Glicerol se zatim prodaje na tržištu te stoga nije trošak.

- (88) Zbog razloga navedenih u nastavku Komisija se nije složila s tom tvrdnjom jer ne smatra da su troškovi prijevoza za proizvođače biodizela nastali kao „naknada za podnošenje zahtjeva ili druge nastale troškove potrebne radi ispunjavanja uvjeta za dobivanje subvencije ili radi dobivanja subvencije”.
- (89) Prvo, Komisija je primijetila da se u Smjernicama za izračun iznosa subvencije u ispitnom postupku za kompenzacijske pristojbe (dalje u tekstu „Smjernice”) pojašnjava da su „jedine naknade ili troškovi koji se obično mogu odbiti oni plaćeni izravno državi u razdoblju ispitnog postupka. *Mora se dokazati da je takvo plaćanje obvezno za primanje subvencije.* Stoga se plaćanja privatnim strankama, npr. odvjetnicima, računovođama, isplaćena pri podnošenju zahtjeva za subvencije, ne mogu računati kao odbitak” ⁽¹³⁾.
- (90) Suprotno onome što je propisano u Smjernicama, navedeni troškovi prijevoza ne plaćaju se izravno vladi Indonezije nego privatnim društvima. Proizvođač izvoznik nije ni objasnio zbog čega su ti troškovi prijevoza „obvezni” za primitak subvencije.
- (91) Drugo, Komisija smatra da su troškovi prijevoza zapravo troškovi koje proizvođači biodizela uobičajeno snose u svojim poslovnim transakcijama s proizvođačima mješavina. Troškovi prijevoza bili bi obično dio nabavne cijene/ugovora te Komisija stoga ne vidjeti nikakvo objektivno opravdanje za njihovu nadoknadu. Prema tome, iznos novca koji je isplatio OPPF kao nadoknadu troškova prijevoza čini korist.
- (92) S obzirom na prethodno navedeno, navedena je tvrdnja odbačena, a Komisija je zaključila da se nadoknada troškova prijevoza proizvođača biodizela ne odbija u izračunu koristi. Sredstva koja je Agencija za upravljanje uplatila proizvođačima biodizela ne obuhvaćaju samo razliku između referentne cijene mineralnog dizela i referentne cijene biodizela, nego i troškove prijevoze, kao dio istih bespovratnih sredstava.
- (93) Proizvođači izvoznici tvrdili su i da snose troškove kredita koji se odnose na plaćanja OPPF-u. Prema proizvođačima biodizela do njih dolazi zbog toga što OPPF isplaćuje bespovratna sredstva nekoliko mjeseci nakon što su proizvođači izdali račun odgovarajućem proizvođaču mješavina.
- (94) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom i ostaje pri svojem zaključku da su plaćanja iz OPPF-a bespovratna sredstva, a ne plaćanje za kupnju robe. Komisija je stoga smatrala da proizvođači izvoznici nisu ni trebali primiti ta plaćanja te da se uz ta plaćanja ne mogu vezati nikakvi troškovi kredita.
- (95) S obzirom na prethodno navedeno, navedena je tvrdnja odbačena, a Komisija je zaključila da se navodni troškovi kredita proizvođača biodizela ne odbijaju u izračunu koristi.
- (96) Stoga je Komisija ostala pri svojem nalazu da je potpora vlade Indonezije industriji biodizela izravnim prijenosom sredstava preko „Fonda za subvencioniranje biodizela” činila subvenciju protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere, kako je zaključeno u uvodnim izjavama od 80. do 83. privremene uredbe.
- (97) Nakon konačne objave vlada Indonezije, PT Ciliandra Perkasa, grupa Permata i Wilmar tvrdili su da je Komisija pogriješila kad je odbacila tvrdnju proizvođača izvoznika da je Komisija pri izračunu koristi trebala odbiti troškove prijevoza i troškove kredita. Prema vladi Indonezije to je zato što su ti troškovi nužno nastali kako bi se dobile isplate bespovratnih sredstava.
- (98) Komisija je već razmotrila tu tvrdnju u prethodnoj uvodnoj izjavi 89. Uz objašnjenje iz prethodne uvodne izjave 91., Komisija je napomenula da su prema Smjernicama „jedine naknade ili troškovi koji se obično mogu odbiti oni plaćeni izravno državi u razdoblju ispitnog postupka.” U ovom se slučaju troškovi prijevoza ne plaćaju vladi, nego privatnim strankama, a zatim vlada Indonezije osigurava njihov povrat. Komisija stoga ostaje pri svojem zaključku da se troškovi prijevoza ne mogu smatrati troškovima koji se mogu odbiti u skladu sa Smjernicama. Ta je tvrdnja stoga odbačena.

⁽¹³⁾ SL C 394, 17.12.1998., str. 13.

- (99) Vlada Indonezije tvrdila je nakon konačne objave da je Komisija pogriješila kada nije odbila doprinose uplaćene u OPPF u svojem izračunu koristi ostvarene u okviru tog programa. Međutim, ti se inputi odnose na plaćanje izvoznih pristojbi koje je odredila vlada Indonezije u pogledu različitih proizvoda na osnovi sirovog palmira ulja koji su izvezeni iz Indonezije. Te su pristojbe stoga naplaćene na još mnoge proizvode osim proizvoda iz ispitnog postupka. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 64. privremene uredbe i dodatno objašnjeno u prethodnoj uvodnoj izjavi 62., te su pristojbe javna sredstva. Ta tvrdnja stoji neovisno o tome koje je tijelo vlade odgovorno za njihovu naplatu. Stoga je zaključeno da nije bilo primjereno odbiti doprinose uplaćene u OPPF od ostvarenih koristi. Ta je tvrdnja stoga odbačena.
- (100) Vlada Indonezije tvrdila je nakon konačne objave da je Komisija pogriješila primijenivši promet biodizela za utvrđivanje iznosa subvencije. Prema toj tvrdnji trebalo je upotrijebiti ukupni promet proizvođača biodizela (te prema tome uključiti sve druge proizvode izuzev biodizela). Međutim, subvencije su se proizvođačima dodjeljivale iz OPPF-a isključivo zato što su prodavali biodizel. Prema tome, Komisija je smatrala da je u svojem izračunu upotrijebila odgovarajući promet te je ta tvrdnja stoga odbačena.
- (101) Komisija je primijetila da vlada Indonezije nije iznijela nikakve dodatne argumente kako bi potkrijepila svoje tvrdnje te je stoga potvrdila svoje nalaze u uvodnoj izjavi 95.

3.2. Potpora vlade industriji biodizela, uključujući dobavu sirovog palmira ulja uz naknadu nižu od primjerene

- (102) Nakon privremene objave vlada Indonezije i većina proizvođača izvoznika tvrdili su da je Komisija pogriješila kad je ograničenja izvoza koja je vlada Indonezije nametnula za sirovo palmirno ulje i njegove derivate smatrala subvencijom protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Vlada Indonezije i proizvođači izvoznici to su obrazložili time da se prema sudskoj praksi WTO-a ograničenja izvoza dosljedno ne smatraju subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.
- (103) U odnosu na tu tvrdnju Komisija je primijetila da se u privremenoj uredbi ograničenja izvoza sama po sebi ne smatraju subvencijama protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. No Komisija je smatrala da je uvođenje ograničenja izvoza (kao što su porezi i pristojbe na izvoz) jedno od sredstava ili instrumenata koje vlada Indonezije upotrebljava za dobavu sirovog palmira ulja uz naknadu nižu od primjerene. Komisija je utvrdila (vidjeti uvodnu izjavu 172. privremene uredbe) da je, s obzirom na raspoložive dokaze u ovom ispitnom postupku i u skladu sa sudskom praksom EU-a i WTO-a, dobava sirovog palmira ulja uz naknadu nižu od primjerene bila subvencija protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere.
- (104) Komisija će u nastavku odgovoriti na tvrdnje zainteresiranih strana u pogledu privremenih nalaza Komisije da je potpora vlade Indonezije industriji biodizela dobavom sirovog palmira ulja uz naknadu nižu od primjerene financijski doprinos na temelju članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe i/ili potpora prihodu ili cijeni na temelju članka 3. stavka 1. točke (b) osnovne uredbe. Komisija će odgovoriti i na navode o pogreškama u utvrđivanju koristi.
- (105) Nakon konačne objave vlada Indonezije i grupa Permata tvrdili su da se ograničenja izvoza koja je vlada nametnula nikada ne bi mogla smatrati financijskim doprinosom. Komisija je u odnosu na to primijetila da ta tvrdnja nije relevantna za potrebe ovog predmeta. To se temelji na zaključku Komisije da financijski doprinos koji je odobrila vlada Indonezije u korist proizvođača izvoznika proizlazi iz dobave sirovog palmira ulja uz naknadu nižu od primjerene. Tvrdnja je stoga odbačena.

3.2.1. Neuspjeh u dokazivanju financijskog doprinosa

- (106) Nakon konačne objave vlada Indonezije, grupa Permata i Wilmar tvrdili su da Komisija nije dokazala postojanje financijskog doprinosa. Te stranke to su obrazložile sljedećim:
- (a) izvozna ograničenja nisu naplaćivana tijekom razdoblja ispitnog postupka jer je izvozni porez suspendiran tijekom njega, a izvozna pristojba nakon njega. Osim toga, ta suspenzija ukazuje na to da vlada Indonezije više ne namjerava uvesti ograničenja izvoza; i

(b) Komisija nije uspjela dokazati povjeravanje zadaća dobavljačima sirovog palmina ulja ili njihovo usmjeravanje.

- (107) U odnosu na prethodno navedenu tvrdnju (a), Komisija je primijetila da je tijekom razdoblja ispitnog postupka izvozna pristojba bila na snazi i da je bila naplaćivana. Stoga je tvrdnja vlade Indonezije da pristojbe za ograničavanje izvoza nisu naplaćivane tijekom razdoblja ispitnog postupka činjenično netočna jer je izvozna pristojba bila na snazi i imala učinak tijekom njega.
- (108) Komisija se nije složila ni s drugim dijelom argumenta. Da je vlada Indonezije imala namjeru ukinuti ograničenja izvoza sirovog palmina ulja i njegovih derivata, ona bi zakonodavstvo o tome stavila izvan snage. Privremeno utvrđivanje nultih stopa pristojbe i poreza na izvoz upućuje na to da vlada Indonezije i dalje namjerava zadržati mogućnost primjene tih ograničenja. Taj nalaz može se potkrijepiti i javnim izjavama članova vlade Indonezije. U jednom novinskom članku od 25. rujna 2019. navodi se, primjerice, sljedeće: „Vlada je odlučila suspendirati izvozni porez na sirovo palmino ulje i proizvode od palmina ulja do sljedeće godine kako bi smanjila financijsko opterećenje proizvođača palminog ulja zbog pada cijena sirovog palmina ulja na svjetskom tržištu. Ministar za gospodarsku koordinaciju Darmin Nasution izjavio je u utorak u Jakarti da je izvozni porez suspendiran do siječnja sljedeće godine jer vlada službeno počinje provoditi svoj program obveze za biodizel B-30. Darmin je izjavio da se nada da će se provedbom politike za biodizel B-30, koja je trebala znatno povećati potražnju za palminim uljem, moći povisiti cijene palminog ulja na domaćem tržištu. Izjavio je da je predsjednik Joko „Jokowi” Widodo odobrio suspenziju izvoznog poreza. Na temelju uredbe Ministarstva financija iz 2019. vlada bi uvela izvozni porez u iznosu do 25 USD po toni da su otkupne cijene iznosile od 570 USD do 619 USD po toni te do 50 USD da su premašile 619 USD po toni. Cijena sirovog palmina ulja iznosila je 20. rujna 574,9 USD po toni. Očekuje se njezin blagi pad na 570 USD po toni do kraja ove godine. Ministar je stoga pozvao na reviziju uredbe kako bi se omogućila suspenzija izvoznog poreza jer je on, ako se temelji na prethodno navedenim cjenovnim formulama, i dalje primjenjiv.”⁽¹⁴⁾.
- (109) Tom se izjavom uspostavlja i izravna veza između uvođenja ograničenja izvoza (zajedno s drugim elementima za poticanje specifičnog ponašanja dobavljača sirovog palmina ulja) i stvarne razine cijena na domaćem tržištu. Iz toga se može zaključiti i da vlada Indonezije te instrumente upotrebljava kako bi utjecala na razinu tih cijena.
- (110) Unatoč navodima vlade Indonezije i Wilmara u njihovu odgovoru na konačnu objavu, Komisija je zaključila da će vlada Indonezije u budućnosti nastaviti primjenjivati izvoznju pristojbu, a možda i izvozni porez. Činjenica da vlada Indonezije neko vrijeme nije naplaćivala te poreze i pristojbe, imajući na umu i da su to samo neki od instrumenata kojima vlada Indonezije osigurava dobavu sirovog palmina ulja uz naknadu nižu od primjerene, stoga ne može dovesti u pitanje postojanje financijskog doprinosa.

3.2.2. Propust u dokazivanju povjeravanja zadaća ili usmjeravanja na temelju članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe

- (111) Prema svim proizvođačima izvoznocima tvrdnja Komisije o povjeravanju zadaća ili usmjeravanju temelji se na netočnom nalazu da su izvozni porez i pristojba koje je vlada Indonezije uvela na sirovo palmino ulje i njegove derivate osmišljeni kako bi se pružila potpora industriji biodizela. Uz to, Wilmar i Permata tvrdili su da je Komisija pogrešno utvrdila da je domaće cijene sirovog palmina ulja zapravo odredio PT Perbekunan Nusantara, proizvođač sirovog palmina ulja koji je u cijelosti u vlasništvu vlade Indonezije („PTPN”).
- (112) U pogledu prve tvrdnje proizvođači izvoznici dodatno su pojasnili da je tijekom razdoblja ispitnog postupka stopa izvoznog poreza bila nula te je on stoga nebitan za ocjenu. Za razliku od toga, stopa izvozne pristojbe nije bila nula, ali ionako nije bila osmišljena kao potpora industriji biodizela, nego za financiranje OPPF-a.

⁽¹⁴⁾ <https://www.thejakartapost.com/news/2019/09/25/palm-oil-export-levies-suspended-to-help-producers-cope-with-low-prices.html>, posljednji put pristupljeno 21. listopada 2019.

- (113) Komisija je u uvodnoj izjavi 88. privremene uredbe potvrdila da je tijekom razdoblja ispitnog postupka stopa izvoznog poreza bila nula. Međutim, čak i da se nije primjenjivao tijekom razdoblja ispitnog postupka, s obzirom na specifične tržišne okolnosti izvozni porez dokaz je o mjerama kojima se vlada Indonezije služila da potakne dobavljače sirovog palminalja da ga dobavljaju za naknadu nižu od primjerene. Nadalje, Komisija je primijetila da, iako je njegova stopa tijekom razdoblja ispitnog postupka bila nula, vlada Indonezije nije ukinula izvozni porez. Komisija je primijetila i da, kako je navedeno u uvodnim izjavama od 117. do 121. privremene uredbe, nije bilo osporavano da je cilj izvoznog poreza da domaće cijene sirovog palminalja održava umjetno niskima.
- (114) U pogledu izvozne pristojbe Komisija je primijetila da, iako se u zakonodavstvu kojim se uvodi pristojba za izvoz izričito ne navodi da je on osmišljen kako bi se pružila potpora industriji biodizela ponudom sirovog palminalja po nižim cijenama, izvozne pristojbe koje postaju sastavni dio OPPF-a u stvarnosti podupiru isključivo industriju biodizela putem bespovratnih sredstava iz OPPF-a. Tijekom ispitnog postupka Komisija se mogla uvjeriti da je OPPF, unatoč širem službenom djelokrugu, tijekom razdoblja ispitnog postupka podupirao gotovo isključivo industriju biodizela.
- (115) Štoviše, vlada Indonezije uvela je izvoznju pristojbu u 2015., što se poklopilo s razdobljem u kojem su indonezijske cijene sirovog palminalja bile gotovo jednake svjetskim cijenama. U odnosu na to, i kao što je već pokazano u uvodnim izjavama od 64. do 68. privremene uredbe, izvoznja pristojba ne uzima se u obzir zasebno, nego kao dio šireg skupa mjera osmišljenih za potporu industriji biodizela i uređivanje domaćih cijena sirovog palminalja.
- (116) Nadalje, Komisija je primijetila da je izvoznju pristojbom u praksi ostvaren planirani cilj spuštanja domaćih cijena sirovog palminalja. Komisija je u svojoj analizi u prvom redu uočila razliku između domaćih i izvoznih cijena indonezijskog sirovog palminalja. Komisija je smatrala da se ta razlika u cijeni može objasniti činjenicom da je samo uvođenje izvozne pristojbe spustilo domaće cijene umjetno zadržavajući sirovo palminalje u zemlji po niskim cijenama koje je odredila vlada Indonezije i koje su zatim u praksi pratili dobavljači sirovog palminalja.
- (117) Činjenica da vlada Indonezije nije ukinula izvozni porez, nego je odredila da je njegova stopa nula, jasno ukazuje na namjeru daljnjeg održavanja niskih cijena sirovog palminalja. Nakon uspostave dvaju instrumenata koji imaju isti učinak na domaće cijene sirovog palminalja i nakon postizanja željenog učinka, vlada Indonezije stoga je razumno odlučila nastaviti aktivno primjenjivati mjeru koja ima najširi raspon poželjnih učinaka (tj. zadržavanje niskih cijena sirovog palminalja i financiranje OPPF-a), tj. izvoznju pristojbu.
- (118) Stoga je Komisija potvrdila da je opći sustav ograničavanja izvoza koji je uvela vlada Indonezije osmišljen kako bi se njime donijela korist industriji biodizela umjetnim održavanjem niskih domaćih cijena sirovog palminalja (a ne kao nuspojava mjera vlade za prikupljanje javnih prihoda).
- (119) U odnosu na tvrdnju da domaće cijene sirovog palminalja zapravo nije odredila vlada Indonezije, Wilmar dalje navodi da je Komisijin zaključak netočan jer:
- su se ponude koje su dostavili zainteresirani kupci uglavnom temeljile na međunarodnim tržišnim cijenama;
 - natječajni postupak vrlo je konkurentan, a PTPN može dati protuponudu ako se cijena smatra pre niskom;
 - nema dokaza koji podupiru tvrdnju Komisije da PTPN ne djeluje kao razumni gospodarski subjekt;
 - domaći dobavljači sirovog palminalja na temelju rezultata ponude sami odlučuju hoće li prodati svoje sirovo palminalje i po kojoj cijeni;
 - činjenica da je PTPN prodaje sirovo palminalje na javnom natječaju čini ga subjektom koji cijene prihvaća, a ne određuje.
- (120) U pogledu tvrdnje iz prethodne točke (a) Komisija je podsjetila da se morala osloniti na dostupne činjenice, kako je navedeno u uvodnim izjavama od 91. do 99. i 126. privremene uredbe, s obzirom na to da dobavljači sirovog palminalja i PTPN nisu surađivali. U svojim primjedbama na privremenu uredbu nijedan proizvođač izvoznik nije dostavio nikakve dokaze o tome kako sastavljaju svoje ponude za sirovo palminalje, osim nejasnih tvrdnji da se općenito temelje na „međunarodnim tržišnim cijenama“.

- (121) S obzirom na nepostojanje provjerljivih dokaza za tu tvrdnju, Komisija ju je u skladu s time odbacila. Umjesto da samostalno određuju svoje cijene s obzirom na međunarodne cijene, dobavljači sirovog palmína ulja prate cijene koje stvarno određuje PTPN.
- (122) U pogledu tvrdnje iz prethodne točke (b) Komisija je u uvodnoj izjavi 133. privremene uredbe objasnila da PTPN u stvarnosti nema obvezu davanja protuponude s višom cijenom ako su primljene ponude ispod „okvirne cijene” za taj određeni dan. Komisija je tijekom posjeta radi provjere potvrdila da je PTPN redovito prihvaćao ponude ispod takve cijene.
- (123) Komisija je isto primijetila da je primijenila odredbe članka 28. stavka 1. osnovne uredbe, kako je objašnjeno u odjeljku 3.3.2. privremene uredbe, jer PTPN nije odgovorio na dodatak B priložen antisubvencijskom upitniku (upitniku za dobavljače palmína ulja) upućenom svim proizvođačima i distributerima palmína ulja (upitnik za dobavljače palmína ulja). Osim toga, tijekom posjeta radi provjere u prostorima vlade Indonezije PTPN nije objasnio kako određuje dnevnu „okvirnu cijenu” za sirovo palmíno ulje. PTPN je umjesto toga neodređeno i bez pružanja detaljnih informacija naveo da se ona temelji na međunarodnim referentnim vrijednostima.
- (124) Komisija stoga nije mogla pribaviti nijedan dokaz da je „okvirna cijena” odraz tržišne cijene proizišle iz konkurentnog natječajnog postupka. Naprotiv, Komisija je utvrdila da je domaća cijena sirovog palmína ulja niža od svake od navodnih međunarodnih referentnih vrijednosti (uključujući indonezijsku izvoznú cijenu) za koje se tvrdilo da su osnova za cijene PTPN-a.
- (125) U pogledu tvrdnje (c) Komisija je primijetila da sam PTPN nije dao ni jedan odgovor na prethodno navedeni upitnik Komisije. Stoga je Komisija primijenila dostupne činjenice. Tijekom provjere kod vlade Indonezije PTPN je dostavio presliku revidiranih financijskih izvještaja za 2016. i 2017. Iz njih proizlazi da je PTPN poslovaó uz gubitak. U kasnijoj fazi, čak i nakon roka za podnošenje primjedbi na dopis kojim se najavljuje da će Komisija primijeniti dostupne činjenice, PTPN je dostavio dodatne informacije. Vlada Indonezije tvrdila je da bi te dodatne informacije trebale utjecati na procjenu Komisije. Komisija je napomenula da su informacije dostavljene vrlo kasno i znatno izvan utvrđenih rokova. PTPN nije podnio revidirane financijske izvještaje za 2018. U pogledu najnovijeg razdoblja Komisija je stoga samo primila revidirane financijske izvještaje za jedan kvartal razdoblja ispitnog postupka (posljednji kvartal 2017.). Iz revidiranih financijskih izvještaja koje je Komisija primila proizlazi da je PTPN poslovaó uz gubitak. Prekasno dostavljenim podacima koje je vlada Indonezije dostavila za razdoblje od 2016. do razdoblja ispitnog postupka (osobito tablica u Excelu) pokušava se dokazati da je poslovanje PTPN-a u području sirovog palmína ulja (koje čini većinu njegovih djelatnosti) bilo profitabilno te da je društvo ostvarilo istu dobit od svoje domaće i izvozne prodaje. Međutim, revidirani financijski izvještaji ne potvrđuju te informacije. Naprotiv, podaci dostavljeni na temelju revidiranih financijskih izvještaja potvrdili su da PTPN pri prodaji svojeg sirovog palmína ulja nije ostvarivao dobit te stoga nije djelovao kao razumni gospodarski subjekt. U svakom slučaju, Komisija je napomenula da se informacije dostavljene u tako kasnoj fazi (čak i nakon primjedbi na privremenu uredbu) ne mogu prihvatiti jer nisu provjerljive. Stoga je ta tvrdnja odbačena.
- (126) U odnosu na tvrdnju (d), vlada Indonezije i proizvođači izvoznici tvrdili su i da Komisija nije dokazala da je postupanje dobavljača sirovog palmína ulja nerazumno, s obzirom na to da su oni ostvarivali dobit. Ta se tvrdnja odnosi i na dobavljače sirovog palmína ulja koji su dostavili odgovore na upitnik Komisije i na PTPN ⁽¹⁵⁾.
- (127) Komisija je smatrala da pojam neracionalnog ponašanja nije ograničen na poslovanje s gubitkom, nego uključuje i radnje kojima se poslovna djelatnost dovodi u nepovoljniji (manje profitabilan) položaj. Komisija je utvrdila jasnu cjenovnu razliku između domaćih i izvoznih cijena sirovog palmína ulja u Indoneziji, što znači da bi bez izvozne pristojbe prodaja za izvoz bila profitabilnija za dobavljače sirovog palmína ulja.

⁽¹⁵⁾ Kako je navedeno u nastavku u uvodnoj izjavi 142., Komisija na temelju odgovora dobavljača sirovog palmína ulja nije mogla donijeti nikakav zaključak o njihovoj profitabilnosti.

- (128) Osim toga, nalaz da sustav ograničavanja izvoza koji je uvela vlada Indonezije djelotvorno sprečava domaće proizvođače sirovog palminala ulja da razumno djeluju potvrđuje činjenica da se očekuje da će izvoz nakon ukidanja izvozne pristojbe porasti. U tom pogledu u nedavnom novinskom članku istaknuto je sljedeće: „Indonezijsko udruženje proizvođača palminala ulja ili GAPKI predviđa da bi izvoz sirovog palminala ulja iz te zemlje mogao porasti za 10 do 15 % nakon što se izvozna pristojba s prijašnjih 50 USD po toni snizi na nulu, izjavio je glavni tajnik Togar Sitangang. G. Sitangang procijenio je da je mjesečni izvoz sirovog palminala ulja iz Indonezije već porastao na između 800 000 i 900 000 tona, što je porast u odnosu na prosječnih 700 000 tona prije toga. ‚Ne bi bilo iznenađujuće da mjesečni izvoz sirovog palminala ulja dosegne milijun tona ako se zadrži nulta stopa izvozne pristojbe, dodao je. Prema procjeni GAPKI-ja, Indonezija je ove godine već izvezla šest milijuna tona sirovog palminala ulja, oko petine ukupnog dosadašnjeg godišnjeg izvoza sirovog palminala ulja i drugih proizvoda od palminala ulja. (16)”
- (129) Drugi novinski članak dodatno potvrđuje nalaz da naplata izvozne pristojbe potiče dobavljače sirovog palminala ulja na prodaju na domaćem tržištu umjesto da to za veću dobit čine na izvoznom tržištu. U tom je članku nezavisni analitičar zaključio da je ‚ova vijest (tj. snižavanje izvozne pristojbe na nulu) pozitivna za uzgajivače na početku proizvodnog lanca s izloženošću prema Indoneziji jer bi preispitivanje stope izvozne pristojbe moglo pomoći u održavanju cijena sirovog palminala ulja na sadašnjoj razini. Međutim, g. Ng ne očekuje da će uzgajivači ostvariti neto dobit u financijskoj godini 2019./2020. te upozorava na to da su vijesti nepovoljne za indonezijske prerađivače prema kraju proizvodnog lanca jer će preispitana pristojba pri nižim cijenama sirovog palminala ulja umanjiti njihovu prednost u marži, to jest trenutačnoj razlici između cijene sirovog palminala ulja i cijena prerađenih proizvoda od palme. ‚I dalje držimo da će nakon ukidanja izvozne pristojbe indonezijski izvoznici proizvoda od palminala ulja postati konkurentniji jer će uštedjeti između 20 i 50 USD izvoznog poreza kad je cijena sirovog palminala ulja niža od 570 USD po toni. Najveći dio ušteda vjerojatno će se prenijeti na indonezijske poljoprivrednike povećanjem domaćih cijena sirovog palminala ulja. (17)”
- (130) I u tom novinskom članku potvrđuje se nalaz da je planirani učinak izvozne pristojbe, točnije snižavanje domaće cijene sirovog palminala ulja, postignut. Činjenica da je bilo određenog izvoza sirovog palminala ulja iz Indonezije ne znači da mjere koje je vlada Indonezije poduzela za zadržavanje sirovog palminala ulja u Indoneziji nisu potaknule dobavljače sirovog palminala ulja da se nerazumno gospodarski ponašaju. S obzirom na prethodno navedeno Komisija je odbacila te tvrdnje.
- (131) Konačno, u odnosu na tvrdnju (e) Komisija je primijetila da, kako bi potkrijepio svoje tvrdnje da PTPN djeluje kao subjekt koji prihvaća cijenu, Wilmar samo djelomično citira uvodnu izjavu 146. privremene uredbe. Time Wilmar tvrdi da je Komisija donijela zaključak koji je u zapravo u suprotnosti sa zaključkom iz te uvodne izjave. Konkretno, nakon što je navela da se u ‚ispitnom postupku isto [...] tako pokazalo da je tržište u smislu moći pregovaranja znatno neuravnoteženo u korist kupaca sirovog palminala ulja, kako je točno citirao Wilmar, Komisija je zatim objasnila da će ‚[...]]. U tom [...] kontekstu svaki kupac imati znatan stupanj kupovne moći tako da se može oduprijeti svakom pokušaju svojeg dobavljača da zatraži cijenu višu od one koju je odredila vlada Indonezije. Stoga je Komisija zaključila da vlada Indonezije transparentnim priopćavanjem dnevnih cijena sirovog palminala ulja preko PTPN-a zapravo određuje najviše dnevne cijene sirovog palminala ulja u Indoneziji. Stoga je zaključak donesen u uvodnoj izjavi 146. privremene uredbe suprotan onom koji navodi Wilmar. PTPN zapravo djeluje kao tijelo za određivanje cijena sirovog palminala ulja na tržištu jer dobavljači sirovog palminala ulja u praksi prate takvu cijenu, unatoč strukturi tržišta (koja u načelu pokazuje da dobavljači sirovog palminala ulja imaju znatnu pregovaračku moć koja se ne upotrebljava protiv kupaca).
- (132) Osim navedene činjenične pogreške, Komisija napominje da primjedba Wilmara nije potkrijepljena nikakvim činjeničnim dokazima. U nedostatku ikakvih novih činjeničnih dokaza Komisija je odbacila tu tvrdnju.
- (133) Wilmar je tvrdio da Komisija nije dokazala da vlada Indonezije potiče dobavljače sirovog palminala ulja da dobavljaju sirovo palminalo ulje za naknadu nižu od primjerene.

(16) <https://lloydslist.maritimeintelligence.informa.com/LL1125599/Indonesia-CPO-exports-get-boost-from-levy-relief>, pristupljeno 23. rujna 2019.

(17) <https://www.theedgesingapore.com/new-indonesian-export-levies-great-news-upstream-planters-threat-processors-cgs-cimb>, pristupljeno 23. rujna 2019.

- (134) Komisija je primijetila da Wilmar nije dostavio dokaze kojima bi se potkrijepila tvrdnja da se to ne događa. Komisija u tom pogledu podsjeća na tvrdnju EBB-a o ograničenom broju odgovora na upitnik dobavljača sirovog palmina ulja. Bez suradnje dobavljača sirovog palmina ulja, a na temelju elemenata sadržanih u privremenoj uredbi, Komisija je smatrala da postoje bitni dokazi koji pokazuju da je vlada Indonezije povjerila zadatak dobavljačima sirovog palmina ulja, ili ih usmjerila, da nude sirovo palmino ulje za naknadu nižu od primjerene radi postizanja ciljeva politike vlade Indonezije da potiče razvoj industrije biodizela.
- (135) Štoviše, Komisija je primijetila da je tvrdnja društva Wilmar u suprotnosti s neosporenim činjeničnim nalazom da se sve sirovo palmino ulje u Indoneziji kupuje po dnevnoj cijeni PTPN-a, prilagođenoj za troškove prijevoza razmotrene u uvodnoj izjavi 168. privremene uredbe. Kad bi tvrdnja društva Wilmar bila točna te bi dobavljači sirovog palmina ulja djelovali potpuno neovisno od bilo kakvih uputa vlade, takvo savršeno usklađivanje cijena sirovog palmina ulja ne bi se moglo objasniti na tržištu koje je fragmentirano.
- (136) Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju.
- (137) Wilmar je tvrdio i da Komisija nije dokazala da vlada Indonezije povjerava zadatak dobavljačima sirovog palmina ulja, ili ih usmjerava, da nude sirovo palmino ulje za naknadu nižu od primjerene. Tvrdnja društva Wilmar u biti se oslanja na činjenicu 1. da PTPN nije tijelo koje određuje cijene te se stoga sirovo palmino ulja ne nudi za naknadu nižu od primjerene i 2. da se dobavljače sirovog palmina ulja ne sprečava da prodaju na izvoznom tržištu.
- (138) Komisija je već odgovorila na te argumente te ih odbacila u uvodnim izjavama od 127. do 135. Komisija stoga smatrala da se tvrdnja Wilmara temelji na netočnim činjenicama i da nije prihvatljiva. Dokazi dostupni u ovom ispitnom postupku pokazali su da PTPN djeluje kao tijelo koje određuje cijene sirovog palmina ulja na tržištu te da je sposobnost dobavljača sirovog palmina ulja da izvoze sirovo palmino ulje narušena mjerama koje je donijela vlada Indonezije.
- (139) Slične tvrdnje iznijeli su vlada Indonezije, PT Intibenua Perkasatama i PT Musim Mas („grupa Musim Mas”) i Permata. Vlada Indonezije u svojim je primjedbama tvrdila da cijene sirovog palmina ulja određuju tržišni mehanizmi i da kupci svoje okvirne cijene obično oblikuju prema međunarodnim tržišnim cijenama.
- (140) Komisija je na slične argumente već odgovorila u uvodnim izjavama od 62. do 96. i utvrdila da oni nisu prihvatljivi. Isto se zaključuje i u odnosu na tvrdnje vlade Indonezije. Komisija je ponovno primijetila da vlada Indonezije nije dostavila nikakve nove dokaze kojima bi potkrijepila svoju tvrdnju.
- (141) Vlada Indonezije tvrdila je i da Komisija nije dokazala postojanje dokazive veze između ponašanja proizvođača sirovog palmina ulja i mjera vlade Indonezije. U odnosu na to Komisija je ponovno istaknula zaključak iz uvodne izjave 168. privremene uredbe, na koji se upućuje u uvodnoj izjavi 137. Prema mišljenju Komisije, činjenica da su svi nezavisni dobavljači sirovog palmina ulja gotovo uvijek slijedili cijene PTPN-a nedvojbeni je dokaz postojanja te veze (još više na tržištu koje je fragmentirano u smislu broja dobavljača sirovog palmina ulja i zemljopisno, po otocima). To samo još više potvrđuje situacija u kojoj domaće cijene sirovog palmina ulja ne odražavaju ono što bi bez ciljanih mjera vlade Indonezije bila nenarušena tržišna cijena.
- (142) U svojem podnesku vlada Indonezije tvrdila je i da je Komisija uputila nju i neovisne dobavljače sirovog palmina ulja da dostave detaljne informacije koje onda nije provjerila. Vlada Indonezije nadalje je tvrdila da je Komisija u svojem zaključivanju u potpunosti zanemarila te informacije. Konačno, u tom je pogledu vlada Indonezije napomenula da je Komisija na nju primijenila članak 28. osnovne uredbe jer vlada Indonezije nije tražila više takvih odgovora i nije dobila više informacija od PTPN-a.

- (143) U odnosu na to Komisija smatra da je ta tvrdnja činjenično netočna. Komisija je analizirala sve odgovore dobavljača sirovog palmina ulja. Međutim, Komisija je primijetila da je unatoč svim poslanim podsjetnicima samo jedan neovisni dobavljač sirovog palmina ulja dostavio otvorenu verziju svojeg odgovora. U svjetlu članka 29. stavka 3. osnovne uredbe, Komisija može zanemariti dostavljene informacije za koje njihov podnositelj nije dostavio odgovarajući sažetak. Isto tako, velika većina odgovora bila je nepotpuna, a mnogi nisu sadržavali informacije o profitabilnosti. Komisija stoga nije mogla donijeti zaključak na temelju tih odgovora. Zapravo, izostanak suradnje vlade Indonezije i dobavljača sirovog palmina ulja dodatni je pokazatelj da dobavljači sirovog palmina ulja djeluju pod vodstvom vlade Indonezije radi potpore proizvođačima biodizela.
- (144) Slično tomu, tvrdnja vlade Indonezije da je Komisija zanemarila odgovor PTPN-a nije opravdana. Kao što je prethodno objašnjeno, Komisija je u više navrata bezuspješno tražila od PTPN-a da surađuje. Kako je navedeno u uvodnim izjavama 29. i 30. privremene uredbe, Komisija je primijetila da PTPN, koji je u potpunom vlasništvu vlade Indonezije, nije odgovorio na Dodatak B upitniku upućenom vladi Indonezije u zadanom roku. Komisija je stoga vladi Indonezije uputila dopis u skladu s člankom 28., ograničen na određene informacije koje nisu dostavljene. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 98. privremene uredbe vlada Indonezije dostavila je odgovor na Dodatak B za PTPN 30. lipnja 2019. To je bilo dugo nakon roka za podnošenje tih informacija (14. ožujka 2019.) i nakon posjeta radi provjere u prostorima vlade Indonezije. Podnesak je stoga dostavljen nakon što je rok već davno prošao, nije bio provjerljiv, a vlada Indonezije nije djelovala najbolje što je mogla u skladu s člankom 28. osnovne uredbe. U svakom slučaju Komisija je upotrijebila sve provjerljive dokaze koje je dostavio PTPN. Komisija je stoga na odgovarajući način ocijenila informacije koje je dostavio PTPN zajedno s drugim dostupnim podacima o tržištu sirovog palmina ulja u Indoneziji.
- (145) Nakon konačne objave vlada Indonezije, grupa Permata i Wilmar tvrdili su da Komisija nije dokazala da je dobavljačima sirovog palmina ulja povjerena zadaća ili ih se usmjeravalo jer:
- (a) ograničenja izvoza nisu osmišljena za potporu industriji biodizela te je svaki utjecaj na cijene samo nuspojava primjene mjera;
 - (b) PTPN određuje svoje cijene putem konkurentnih javnih natječaja i profitabilan je;
 - (c) usklađenost cijena dobavljača sirovog palmina ulja s PTPN-om ne ukazuje na povjeravanje zadaća ili usmjeravanje;
 - (d) dobavljači sirovog palmina ulja razumni su subjekti na tržištu, a Komisija nije provjerila njihove odgovore; i
 - (e) Komisija nije uspjela dokazati vezu djelovanja vlade Indonezije preko PTPN-a s djelovanjem dobavljača sirovog palmina ulja. Prema vladi Indonezije, ograničeni tržišni udio PTPN-a ne bi mu omogućio da određuje tržišne cijene.
- (146) Komisija je prvo primijetila da je izvozna pristojba izričito osmišljena kako bi bila potpora OPPF-u te da je OPPF osmišljen za pružanje potpore industriji palmina ulja u cjelini, ali, kako je objašnjeno u uvodnim izjavama 76. i 77. privremene uredbe, u praksi pruža potporu samo industriji biodizela. Osim toga, Komisija je zaključila da vlada Indonezije podupire industriju biodizela dobavom sirovog palmina ulja uz naknadu nižu od primjerene. Taj se cilj postiže kombiniranim učinkom različitih mjera, uključujući izvozna pristojbu.
- (147) Komisija je stoga zaključila da uvođenje izvozne pristojbe od samog početka ima dva različita cilja: financirati OPPF te biti jedna od niza mjera za spuštanje cijena na domaćem tržištu. Komisija smatra da je vlada Indonezije namjerno htjela postići taj učinak na tržištu (i uspjela u tome) i da to nije samo nuspojava državne politike.

- (148) U odnosu na tvrdnju da PTPN određuje svoje cijene u konkurentnim natjecajima te da bi ishod stoga trebalo smatrati tržišnom cijenom, Komisija je podsjetila da se morala osloniti na dostupne činjenice, kako je navedeno u uvodnim izjavama od 91. do 99. i 126. privremene uredbe, s obzirom na to da dobavljači sirovog palmina ulja i PTPN nisu surađivali. U svojim primjedbama na privremenu uredbu nijedan proizvođač izvoznik nije dostavio nijedan dokaz o tome kako sastavljaju svoje ponude za sirovo palmino ulje, osim nejasnih tvrdnji da se općenito temelje na „međunarodnim tržišnim cijenama”. Međutim, nije bilo izravnog dokaza o tome kako su dobavljači sirovog palmina ulja odredili svoje cijene; umjesto toga, činjenično je vidljivo usklađivanje cijena s cijenom koju je odredio PTPN.
- (149) U tom pogledu, u svojim primjedbama na konačnu objavu Wilmar je istaknuo da su ga službe Komisije tijekom posjeta radi provjere u njegovim poslovnim prostorima upitale kako odlučuje koju će cijenu ponuditi na određenom natjecaju PTPN-a. Wilmar je nadalje naveo da u sljedećem izvješću o posjetu nije navedeno da neke informacije nedostaju. Komisija u odnosu na to napominje da Wilmar ne osporava da su informacije koje je pružio u tom slučaju bile vrlo nejasne. Osim toga, Komisija je napomenula da Wilmar nije smatrao primjerenim pružiti detaljno objašnjenje tog mehanizma u bilo kojoj daljnjoj fazi ispitnog postupka, iako je Komisija u više navrata podsjećala na to.
- (150) S obzirom na nedostatak provjerljivih dokaza za tu tvrdnju, Komisija ju je odbacila. Umjesto da samostalno određuju svoje cijene s obzirom na međunarodne cijene, dobavljači sirovog palmina ulja prate cijene koje stvarno određuje PTPN.
- (151) U pogledu tvrdnje da je PTPN profitabilan, Komisija je napomenula da je, uz ono što je već objašnjeno u uvodnim izjavama 125. i 144, vlada Indonezije s kašnjenjem dostavila revidirane financijske izvještaje PTPN-a iz 2018. nakon konačne objave. Međutim, prijevod je primljen samo za jedan dio te računovodstvene dokumentacije. Čini se da računovodstvena dokumentacija za 2018. pokazuje da je PTPN 2018. bio profitabilan. Međutim, Komisija to nije mogla procijeniti jer nisu prevedeni njezini ključni dijelovi i jer ta dokumentacija obuhvaća sve proizvode, a ne samo prihod od prodaje sirovog palmina ulja. Nadalje, kako je prethodno objašnjeno, podaci za prodaju sirovog palmina ulja i za društvo u cjelini podneseni su prekasno te ih se stoga nije moglo provjeriti. Tome se dodaje i činjenica da PTPN nije surađivao u ispitnom postupku. Komisija je stoga zaključila da se točnost tvrdnje nije mogla ocijeniti i da je se moralo odbaciti. U pogledu tvrdnje iz prethodne točke (b) Komisija je u uvodnoj izjavi 133. privremene uredbe objasnila da PTPN u stvarnosti nema obvezu davanja protuponude s višom cijenom ako su primljene ponude ispod „okvirne cijene” za taj određeni dan. Komisija je tijekom posjeta radi provjere potvrdila da je PTPN redovito prihvaćao ponude ispod takve cijene. Osim toga, Komisija je primijetila da vlada Indonezije ima mogućnost utjecati na odluke PTPN-a u pogledu politike cijena te da to i čini ⁽¹⁸⁾.
- (152) U pogledu tvrdnje da je usklađivanje cijena dobavljača sirovog palmina ulja s dnevnim cijenama PTPN-a pokazatelj činjenice da je tržište nenarušeno, a ne pokazatelj povjerenja zadaća ili usmjeravanja, Komisija je primijetila da su svi nezavisni dobavljači sirovog palmina ulja nudili cijene jednake cijeni PTPN-a tog dana ili niže od nje. Komisija smatra da to ne može biti pokazatelj dinamike nenarušenog tržišta: nelogično je da na konkurentnom tržištu nijedan dobavljač sirovog palmina ulja ne bi prodavao po cijeni višoj od one koju je odredio konkurent (osim ako taj konkurent zapravo određuje najvišu cijenu za tu robu na tržištu, a vlada obvezuje ili potiče druge sudionike da se pridržavaju te gornje granice).
- (153) U odnosu na tvrdnju vlade Indonezije da su proizvođači sirovog palmina ulja razumni subjekti na tržištu s obzirom na to da se 70 % sirovog palmina ulja izvozi, Komisija napominje da domaća potrošnja sirovog palmina ulja iznosi 30 % proizvodnje ⁽¹⁹⁾. To znači da proizvođači sirovog palmina ulja u potpunosti zadovoljavaju domaću potražnju te pribjegavaju izvozu nakon što je zadovolje. Stoga činjenica da se 70 % proizvodnje sirovog palmina ulja izvozi ne proturječi zaključku da su dobavljači sirovog palmina ulja lišeni razumnog izbora, nego upravo suprotno. Kad bi se indonezijski dobavljači sirovog palmina ulja ponašali racionalno, ne bi zadovoljavali domaću potražnju nego bi

⁽¹⁸⁾ Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 133. privremene uredbe, „[...] ako je cijena koju je ponudio potencijalni kupac niža od te ‚okvirne cijene’, pitanje se upućuje upravnom odboru, koji može odlučiti prihvatiti ponudu. Komisija je tijekom posjeta radi provjere potvrdila da se takve cijene redovito prihvaćaju. U svakom slučaju, činjenica da odluke o cijenama donosi upravni odbor PTPN-a, koji čine isključivo predstavnici vlade Indonezije, upućuje na to da vlada Indonezije provodi znatnu kontrolu nad PTPN-om i njegovim odlukama o cijenama”.

⁽¹⁹⁾ Izvješće GAIN, *Indonesia Oilseeds and Products Annual 2019*.

izvozili sve ili znatno veći udio svoje proizvodnje tamo gdje bi ostvarivali veću dobit. Ta potencijalna dodatna dobit od izvoza ograničena je ograničenjima izvoza koja vlada Indonezije primjenjuje kako bi potaknula dobavljače sirovog palmira ulja da ga prodaju na domaćem tržištu i zadovolje lokalne potrebe. Stoga, činjenica da je cjelokupna domaća potražnja zadovoljena zapravo ukazuje na to da je vlada Indonezije postigla svoj cilj uređivanja domaćeg tržišta.

- (154) U svojim primjedbama na konačnu objavu Wilmar je tvrdio i da činjenica da nakon sniženja izvozne pristojbe na nulu nije došlo do povećanja udjela izvoza sirovog palmira ulja dokazuje da je Komisija pogrešno zaključila da je izvozna pristojba namijenjena zadržavanju sirovog palmira ulja u zemlji i spuštanju njegove cijene.
- (155) U odnosu na to Komisija je primijetila da su podaci koje je Wilmar dostavio ukazivali na to da se domaća potrošnja povećala i da je stoga zauzela veći udio ukupne proizvodnje sirovog palmira ulja. Da je vlada Indonezije izrazila namjeru da ukine sustav ograničenja izvoza, to bi potvrdilo Wilmarovu tvrdnju. Međutim, kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 108., vlada Indonezije ne namjerava ukinuti mehanizam ograničavanja izvoza. Naprotiv, jasno je da je stopa sustava ograničavanja izvoza na nuli samo zbog vanjskih čimbenika, tj. svjetskog pada cijena palmira ulja. Svi su indonezijski proizvođači svjesni toga da je ta razina samo privremena te stoga nastavljaju davati prednost zadovoljavanju domaće potražnje.
- (156) Wilmar je u svojem odgovoru dostavio informacije o cijenama tvrdeći da se domaće cijene sirovog palmira ulja nisu znatno povećale nakon sniženja stope izvozne pristojbe na nulu. Komisija je analizirala te podatke i primijetila da nije mogla pronaći izvor podataka koje je upotrijebio Wilmar; stoga Komisija nije mogla provjeriti ni ocijeniti njihovu točnost. Međutim, Komisija je uzimajući te podatke kao osnovu primijetila da oni pokazuju usklađivanje domaće cijene s izvoznim cijenama, bez obzira na privremenu narav činjenice da je stopa izvozne pristojbe jednaka nuli. Točnije, dok je tijekom razdoblja ispitnog postupka prosječna razlika između dviju cijena iznosila otprilike 50 USD/tona, podaci koje je dostavio Wilmar pokazuju da su se domaće cijene povisile na razinu blisku izvoznim cijenama i da je razlika sad manja od 20 USD/tona. Činjenica da se domaća cijena nije znatno povećala u apsolutnom smislu isključivo je posljedica činjenice da su svjetske cijene pale.
- (157) Prema mišljenju Komisije, to potkrjepljuje njezin nalaz da je sustav izvoznih ograničenja, među ostalim te zajedno s drugim mjerama, osmišljen za spuštanje domaćih cijena sirovog palmira ulja.
- (158) U pogledu tvrdnje vlade Indonezije da Komisija nije provjerila odgovore neovisnih dobavljača sirovog palmira ulja, Komisija primjećuje da je to činjenično netočan navod. Kako je već navedeno u uvodnoj izjavi 143., Komisija je pomno analizirala sve primljene odgovore, ali je primijetila da je većina odgovora bila nepotpuna, mnogi nisu sadržavali informacije o profitabilnosti, a u velikom broju slučajeva nisu dostavljene otvorene verzije odgovora.
- (159) Osim te tvrdnje, vlada Indonezije tvrdila je da su tvrdnje Komisije u konačnoj objavi, koje se navode u uvodnoj izjavi 143., netočne jer nije mogla pronaći podsjetnike u otvorenom spisu. U odnosu na tu tvrdnju, Komisija je primijetila da su ti podsjetnici dio spisa s ograničenim pristupom i da ih se može pronaći na popisu dokumenata s ograničenim pristupom dostupnih zainteresiranim stranama. Komisija je unatoč tome na saslušanju održanom 16. listopada 2019. dostavila vladi Indonezije popis relevantnih referentnih brojeva. Komisija je primijetila i da su upitnici za neovisne dobavljače sirovog palmira ulja dio upitnika upućenog vladi Indonezije, te je stoga i odgovornost za koordinaciju, prikupljanje i osiguravanje pravovremenog slanja cjelovitih odgovora u potpunosti na vladi Indonezije.
- (160) U odnosu na tvrdnju iz prethodne točke (e) Komisija je u uvodnim izjavama od 124. do 143. privremene uredbe objasnila na koji način vlada Indonezije, preko PTPN-a, djeluje kao tijelo koje utvrđuje cijene na domaćem indonezijskom tržištu i kako svi neovisni dobavljači sirovog palmira ulja prate te pokazatelje cijena. Vlada Indonezije u svojoj je primjedbi na konačnu objavu navela da je, s obzirom na ograničeni tržišni udio PTPN-a, taj rezultat malo vjerojatan. Međutim, Komisija je napomenula da vlada Indonezije nije dostavila nikakve činjenične dokaze kojima bi potkrijepila svoju tvrdnju i opovrgnula Komisijin nalaz.

- (161) S obzirom na prethodno navedeno Komisija je odbacila tvrdnje vlade Indonezije i proizvođača izvoznika te je potvrdila svoje nalaze o povjeravanju zadaće i usmjeravanju.

3.2.3. Neuspjeh u dokazivanju potpora prihodu ili cijeni na temelju članka 3. stavka 1. točke (a) podtočke iv. osnovne uredbe

- (162) Nakon privremene objave vlada Indonezije i proizvođači izvoznici tvrdili su da Komisija nije dokazala postojanje potpore prihodu i cijeni u korist proizvođača biodizela prema standardu dokazivanja utvrđenom u sudskoj praksi WTO-a.
- (163) Komisija je u vezi s tim primijetila da ni vlada Indonezije ni proizvođači izvoznici nisu dostavili nove podatke ili dokaze kojima bi potkrijepili tvrdnju da potpora dohotku ili cijeni nije postojala. Tvrdnje iznesene u tom pogledu samo izražavaju neslaganje s tumačenjem sudske prakse koju slijedi Komisija. Komisija je usto smatrala da analiza provedena u odjeljku 3.3.3.7. privremene uredbe dostiže standard dokazivanja utvrđen osnovnom uredbom, Sporazumom o subvencijama i kompenzacijskim mjerama te sudskom praksom WTO-a.
- (164) Bez novih činjeničnih elemenata koji bi izazvali preispitivanje njezinih nalaza, Komisija je potvrdila svoj zaključak donesen u odjeljku 3.3.3.7. privremene uredbe.
- (165) Nakon konačne objave vlada Indonezije tvrdila je da je Komisija pogriješila kad je zaključila da postoji potpora prihodu i cijeni jer je za to potrebno postojanje mjere koja jamči određeni rezultat, a ne bilo kakve mjere koja ima slučajan učinak na cijene.
- (166) U odnosu na to Komisija je već objasnila u uvodnim izjavama 153. i 160. da je cilj skupa mjera uređivati i spuštati domaće cijene i da to nije samo nuspojava politike vlade Indonezije. Komisija je usto primijetila da ni vlada Indonezije ni proizvođači izvoznici nisu dostavili nove podatke ili dokaze kojima bi potkrijepili tvrdnju da potpora dohotku ili cijeni nije postojala.
- (167) Wilmar tvrdi da Komisija nije uzela u obzir njegove tvrdnje u odgovoru na privremenu objavu te je pozvala Komisiju da to učini.
- (168) Suprotno tvrdnjama Wilmara, Komisija je analizirala te navode i, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 163., nije mogla pronaći nijedan novi činjenični element. Umjesto toga, Wilmar objašnjava zašto se ne slaže s Komisijinim tumačenjem sudske prakse WTO-a i činjenica u predmetu. U tim primjedbama Wilmar pojašnjava svoje mišljenje o odgovarajućoj alternativnoj hipotetskoj situaciji.
- (169) Radi jasnoće, Komisija je ponovila da se ne slaže s Wilmarom u pogledu tumačenja sudske prakse WTO-a i činjenica u predmetu kako je utvrđeno u odjeljku III.B.3 primjedbi na privremenu uredbu i da u potpunosti potvrđuje zaključak donesen u odjeljku 3.3.3.7. privremene uredbe.

3.2.4. Neuspjeh u dokazivanju postojanja koristi: pogreška pri utvrđivanju odgovarajuće referentne vrijednosti

- (170) U privremenoj uredbi Komisija je utvrdila da su izvozne cijene FOB sirovog palminalja iz Indonezije u ostatak svijeta, kako su navedene u indonezijskoj statistici izvoza, primjerena referentna vrijednost jer se utvrđuju u skladu s načelima slobodnog tržišta, u natjecanju s cijenama drugih proizvoda na stranim tržištima, odražavaju prevladavajuće tržišne uvjete u Indoneziji i nisu narušene državnim intervencijama. Osim toga, Komisija je smatrala da je upotrijebljena referentna vrijednost najbliža zamjena za nenarušene cijene na indonezijskom domaćem tržištu bez intervencije vlade Indonezije. Komisija je utvrdila i da su cijene FOB koje su upotrebljavane kao referentne vrijednosti u skladu s međunarodnim cijenama (npr. CIF Rotterdam).
- (171) Komisija je stoga izračunala iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere za svakog proizvođača izvoznika u smislu koristi za primatelja utvrđene tijekom razdoblja ispitnog postupka. Komisija je korist procijenila kao zbroj razlika između cijena plaćenih za sirovo palminalje kupljeno na domaćem tržištu i referentne cijene sirovog palminalja izračunane po mjesecu razdoblja ispitnog postupka.

- (172) Vlada Indonezije, Wilmar i grupa Permata tvrdili su da je Komisija pogriješila kad je 1. odlučila da je ta referentna vrijednost primjerena i 2. pri izračunu ukupne koristi. Vlada Indonezije, Wilmar i grupa Permata tvrde da je to zato što izvozna cijena FOB uključuje izvoznu pristojbu te je stoga narušena. EBB je podnio vrlo sličnu tvrdnju.
- (173) Komisija je primijetila da se tvrdnjom da je izvozna cijena narušena u biti pokušava konceptualno preokrenuti argumentacija predmeta. Iako je Komisija smatrala da su domaće cijene sirovog palmira ulja umjetno niske, izvoznici tvrde da su izvozne cijene (koje su otprilike u skladu s međunarodnim cijenama) te koje su previsoke. Drugim riječima, izvoznici tvrde da izvozna pristojba čini izvozne cijene previsokima. Međutim, cijena na domaćem tržištu je ta koja je, među ostalim, narušena izvoznom pristojbom. Konačno, vlada Indonezije sama je tvrdila da izvozna pristojba nije uključena u izvoznju cijenu koju Komisija primjenjuje u svojim izračunima ⁽²⁰⁾. Komisija je primila na znanje tu tvrdnju vlade Indonezije. Međutim, smatrala je da su učinci izvozne pristojbe uračunani u cijenu FOB. Komisija je smatrala da prodavatelj uzima u obzir obvezu plaćanja pristojbe pri određivanju izvozne cijene koja se zatim dostavlja tijelima vlade Indonezije za potrebe statistike.
- (174) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 198. privremene uredbe, Komisija je smatrala da je mjesečna izvozna cijena FOB, iskazana u indonezijskim statističkim podacima, najprimjerena referentna vrijednost. Komisija smatra da je ta referentna vrijednost primjerena za pojedinačne kupovne transakcije. Komisija je utvrdila da su referentna cijena prema uvjetima FOB Incoterms i cijene u domaćim kupovnim transakcijama proizvođača izvoznika prema uvjetima Incoterms bile usporedive. Komisija nije primila nikakve primjedbe zainteresiranih strana u odnosu na to.
- (175) Uz prethodno navedeno, Wilmar tvrdi da je Komisija pogriješila pri izračunu iznosa koristi koju je ostvario jer je od izračuna naknade trebalo oduzeti iznose za koliko je otkupna cijena sirovog palmira ulja viša od referentne vrijednosti. U tom pogledu Komisija je napomenula da je uzela u obzir samo transakcije u kojima je ostvarena korist (odnosno, kada je cijena koju su platili proizvođači izvoznici bila niža od referentne vrijednosti). To su transakcije u kojima dotični program proizvođačima izvoznicima omogućuje ostvarivanje koristi. Stoga ne bi imalo smisla odbiti transakcije u kojima nije omogućena nikakva prednost jer su bile u skladu s tržištem. U tom je smislu Komisija napomenula da je odbor WTO-a u predmetu *Sjedinjene Američke Države – Konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine* ⁽²¹⁾, pri razmatranju kako je američko ministarstvo trgovine (USDOC) odredilo korist ostvarenu predmetnom subvencijom, koja je bila definirana kao dobava „gume” uz naknadu nižu od primjerene ⁽²²⁾, napomenuo da se navodne subvencije „moraju analizirati u odnosu na određeno razdoblje kako bi se na kraju dobio ukupan iznos subvencija za ispitivani proizvod” ⁽²³⁾ i da „članak 14. točka (d) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ne sadržava nikakva upućivanja na pojam prijeboja ili „negativne koristi” ili na računanje prosjeka tijekom ispitnog razdoblja za određenu robu.” ⁽²⁴⁾ Pojedinačne nabavne transakcija uspoređuju se s odgovarajućim pragom za tu transakciju. Komisija je izvršila usporedbu među transakcijama kako bi utvrdila je li postojala korist i koji joj je iznos. Iznos utvrđenih koristi po transakciji je iznos subvencije. Stoga je ta tvrdnja odbačena.
-
- ⁽²⁰⁾ t19.005028.
- ⁽²¹⁾ Vidjeti Izvješće odbora, *Sjedinjene Američke Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine* (WT/DS379/R), točke 11.38 – 11.69.
- ⁽²²⁾ USDOC je izračunao mjesečne referentne tržišne cijene za svaku vrstu gume, na temelju stvarne nabave gume iz privatnih izvora koju su izvršili proizvođača guma, te je upotrijebio te mjesečne referentne vrijednosti kako bi za svaki mjesec utvrdio je li korist ostvarena. Za svakog proizvođača guma USDOC je zbrojio pozitivne iznose koristi izračunanih na taj način za svaku vrstu gume kako bi se dobila ukupna korist koju je tijekom razdoblja ispitnog postupka taj proizvođač guma ostvario od te vrste gume. Zatim su ti zbrojevi koristi od tih inputa za pojedini proizvod zbrojeni kako bi se izračunala ukupna korist za proizvođača guma od svih vrsta inputa za gumu koje je vlada dobavila tijekom razdoblja ispitnog postupka. Kina je tvrdila da, ako su tijekom razdoblja ispitnog postupka neke kupnje izvršene po cijeni višoj od referentne ili višoj od tržišne, puni iznos tih „negativnih” iznosa koristi, mjeren u odnosu na referentnu cijenu, mora se, prema zakonu, prebiti s „pozitivnim” iznosima koristi tijekom cijelog razdoblja ispitnog postupka.
- ⁽²³⁾ Vidjeti Izvješće odbora, *Sjedinjene Američke Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine* (WT/DS379/R), točka 11.45. Vidjeti i presudu Općeg suda od 10. travnja 2019., T-300/16, Jindal Saw, ECLI:EU:T:2019:235, točke 180.–182.
- ⁽²⁴⁾ Vidjeti Izvješće odbora, *Sjedinjene Američke Države – konačne antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine* (WT/DS379/R), točka 11.47.

- (176) Nakon konačne objave vlada Indonezije tvrdila je i da Komisija nije dokazala postojanje koristi jer 1. nije logično utvrditi korist u obliku ograničenja izvoza na konkurentnom financijskom tržištu te 2. domaće cijene sirovog palmina ulja slijede dinamiku konkurentnog tržišta.
- (177) U tom pogledu Komisija želi ponovno naglasiti da se korist u ovom predmetu očituje u dobavi sirovog palmina ulja uz naknadu nižu od primjerene. Stoga je prva tvrdnja vlade Indonezije odbačena.
- (178) U pogledu tvrdnje vlade Indonezije da domaće cijene sirovog palmina ulja slijede konkurentnu i nenarušenu dinamiku tržišta, Komisija upućuje na provedenu analizu, posebice u uvodnoj izjavi 151.
- (179) Komisija je stoga potvrdila svoj nalaz da program donosi korist proizvođačima biodizela.
- (180) Vlada Indonezije tvrdila je i da je Komisija u osnovi utvrdila pogrešnu referentnu vrijednost jer je ona uključivala izvozna pristojbu i da bi trebala odbiti izvozna pristojbu od referentne vrijednosti.
- (181) U tom pogledu Komisija je primijetila proturječje između ove izjave i odgovora vlade Indonezije na dopis za dopunu podataka od 14. ožujka 2019. U tom je odgovoru vlada Indonezije tvrdila: „Vlada Indonezije potvrđuje da statistički podaci o izvozu u EU obuhvaćaju samo biodizel proizveden u Indoneziji. Prijavljena vrijednost izvoza je FOB, a izvozni porez i pristojba nisu uključeni.” Komisija je ponovno primijetila da vlada Indonezije nije dostavila nikakve nove dokaze kojima bi potkrijepila svoju tvrdnju. Kako je objašnjeno u uvodnoj izjavi 173., Komisija je smatrala da izvozna cijena FOB praktično uključuje učinke izvozne pristojbe.
- (182) Wilmar je tvrdio da je referentna vrijednost upotrijebljena za izračun koristi pretjerana jer je upotrijebljena referentna vrijednost „izvan zemlje”. Međutim, pri određivanju najtočnije i najprimjerenije referentne vrijednosti treba napomenuti da se Komisija nije koristila referentnim vrijednostima „izvan zemlje”, kao što su vrijednosti u Maleziji ili Europi, primjerice CIF Rotterdam. Indonezijske izvozne cijene upotrijebljene su jer su indonezijske (te su u tom smislu cijene u zemlji) i predstavljaju pouzdanu tržišnu osnovu za usporedbu. Stoga je ta tvrdnja odbačena.
- (183) Komisija je stoga potvrdila zaključak donesen u uvodnoj izjavi 172.

3.2.5. Specifičnost

- (184) Nakon konačne objave vlada Indonezije tvrdila je da Komisija nije dokazala specifičnost programa. Prema vladi Indonezije riječ je o subvenciji koja je specifična samo ako se odnosi na samo jednu industriju.
- (185) Komisija se nije složila s tom tvrdnjom. Komisija je napomenula da je odbor SAD – subvencije za pamuk naveo da: „Prema tekstu članka 2. Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama subvencija je „specifična” ako je specifična za neko poduzeće ili industriju ili skupinu poduzeća ili industrija (navedena u Sporazumu o SCM-u kao „određena poduzeća”) u okviru nadležnosti davatelja potpore. [...]”. Nadalje, odbor je objasnio da „[...] „Specifičnost” obuhvaća skupinu industrija jer su riječi „određena poduzeća” široko definirane u početnim odredbama članka 2.1. kao poduzeće ili industrija ili skupina poduzeća ili industrija.”⁽²⁵⁾
- (186) Žalbeno tijelo u predmetu „SAD – Antidampinške i kompenzacijske pristojbe (Kina)” razmatralo je značenje „određenih poduzeća” iz članka 2.: „Osim toga, subvencija je specifična u skladu s člankom 2.1. točkom (a) Sporazuma o subvencijama i kompenzacijskim mjerama ako je pristup toj subvenciji izričito ograničen na ‚određena poduzeća’. Uvodnom odredbom članka 2.1. utvrđuje se da se pojam ‚određena poduzeća’ odnosi na ‚poduzeće ili industriju ili skupinu poduzeća ili industrija’. Prvo, napominjemo da se pojam ‚određena’ definira kao ‚znana i izdvojena, ali ne i izričito identificirana: (s imenicom u jednini) izdvojena, (s imenicom u množini) neka

⁽²⁵⁾ Izvješće odbora, Sjedinjene Američke Države – Subvencije za pamuk *Gossypium hirsutum*, WT/DS267/R, dodaci od 1. do 3. i ispravak 1., doneseno 21. ožujka 2005., kako je izmijenjeno Izvješćem Žalbenog tijela WT/DS267/AB/R, DSR 2005: II, str. 299., točka 7.1140.

izdvojena, a neka utvrđena'. Riječ ‚skupina‘ obično se definira kao ‚[a] broj ljudi ili stvari za koje se smatra da tvore jedinstvo ili cjelinu ili na temelju uzajamnog ili zajedničkog odnosa ili svrhe ili su klasificirani zajedno zbog stupnja sličnosti‘. Kad je riječ o imenicama označenima riječju ‚određena‘ te imenici ‚skupina‘, vidimo da se pojam ‚poduzeće‘ može definirati kao ‚[a] poslovni subjekt, društvo‘, dok ‚industrija‘ označava ‚[a] poseban oblik ili granu proizvodne radne snage; obrte, proizvodnju‘. Primjećujemo da je odbor SAD – Subvencije za pamuk smatrao da se ‚industrija ili skupina ‚industrija‘ općenito može odnositi na vrste proizvoda koje proizvode‘; da se ‚pojam ‚industrija‘ odnosi na proizvođače određenih proizvoda‘; i da ‚opseg koncepta ‚industrije‘ može ovisiti o nekoliko čimbenika u određenom slučaju‘. Prethodno navedeno upućuje na to da se pojam ‚određena poduzeća‘ odnosi na pojedino poduzeće ili industriju ili razred poduzeća ili industrija koji su poznati i izdvojeni. Međutim, slažemo se s Kinom da taj pojam uključuje ‚određenu neodređenost na rubovima‘, a s odborom u predmetu SAD– Subvencije za pamuk *Gossypium hirsutum* slažemo se da se utvrđivanje toga čini li određeni broj poduzeća ili industrija ‚određena poduzeća‘ može utvrditi samo ovisno o slučaju.“⁽²⁶⁾

- (187) Komisija je stoga napomenula da se u sudskoj praksi WTO-a ne zahtijeva da se subvencija odnosi na pojedinačnu industriju, nego se može odnositi i na „razred poduzeća ili industrija koji su poznati i izdvojeni“. U ovom slučaju Komisija je u uvodnoj izjavi 202. privremene uredbe zaključila da je skup mjera specifičan jer koristi poduzećima aktivnima u vrijednosnom lancu palmina ulja. Stoga je Komisija, u skladu sa sudskom praksom WTO-a, zaključila da je skup mjera specifičan jer se odnose na „razred poduzeća ili industrija koji su poznati i određeni“. Stoga je tvrdnja vlade Indonezije odbačena.

3.3. Potpora vlade za industriju biodizela oslobođanjem od uvoznih carina na strojeve uvezene u carinske zone

- (188) Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 237. privremene uredbe, Komisija je izračunala korist koju proizvođači izvoznici ostvaruju na temelju oslobođenja od uvozne carine za uvezene strojeve kao ukupni iznos neplaćene carine raspodijeljene u razdoblju ispitnog postupka na temelju životnog vijeka odgovarajuće imovine. Proizvođači izvoznici tvrdili su da je pri izračunu koristi ostvarenih zbog oslobođenja od uvoznih carina na uvezene strojeve Komisija trebala raspodijeliti primljene iznose u odnosu na ukupni promet predmetnih društava, a ne samo promet predmetnog proizvoda. Proizvođači izvoznici objašnjavali su to time da popis strojeva uvezenih bez plaćanja carine ne obuhvaća samo strojeve koji se upotrebljavaju za proizvodnju biodizela, nego i za proizvodnju drugih proizvoda.
- (189) U tom pogledu Komisija je već u upitniku upućenom proizvođačima izvoznicima zatražila od trgovačkih društava da dostave popis strojeva i navedu za što se upotrebljavaju. Komisija je napomenula da nijedan proizvođač izvoznik nije spomenuo moguću dvojnu namjenu posebnih strojeva prije posjeta radi provjere, u vrijeme kada su se te informacije mogle provjeriti. Budući da nije bilo moguće provjeriti tu tvrdnju, ona je odbačena.
- (190) U pogledu uvoza strojeva u carinske zone, nakon objave privremene uredbe Komisija je primila primjedbe EBB-a o djelomičnoj suradnji Wilmar u tom pogledu. EBB je podsjetio na činjenicu da Wilmar nije otkrio razinu subvencija primljenih u okviru programa subvencija za carinsku zonu. Nadalje, EBB je napomenuo da privremena pristojba uvedena Wilmaru nije najviša stopa pristojbe među privremenim pristojbama uvedenima za taj program.
- (191) U tom pogledu Komisija potvrđuje da je zbog djelomičnog izostanka suradnje u pogledu podataka o carinskim zonama za Wilmar u tom pogledu upotrijebila dostupne podatke u skladu s člankom 28. osnovne uredbe.

⁽²⁶⁾ WT/DS379/AB/R (SAD – Antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određene proizvode iz Kine), Izvješće Žalbenog tijela od 11. ožujka 2011., DS 379, točka 373.

- (192) Nakon konačne objave društvo PT Ciliandra Perkasa tvrdilo je Komisija pogriješila kad je odbacila njegovu tvrdnju da je trebala raspodijeliti primljene iznose u odnosu na ukupan promet predmetnih društava, a ne samo promet predmetnog proizvoda. Društvo PT Ciliandra Perkasa objašnjavalo je to time da je Komisija mogla iz popisa naslutiti upotrebljava li se određeni stroj samo za biodizel ili ima dvojnju namjenu.
- (193) Komisija je u uvodnoj izjavi 189. napomenula da nijedan proizvođač izvoznik, uključujući društvo PT Ciliandra Perkasa, nije spomenuo moguću dvojnju namjenu posebnih strojeva prije posjeta radi provjere, u vrijeme kad su se te informacije mogle provjeriti. Budući da nije bilo moguće provjeriti tu tvrdnju, ona je odbačena.

3.4. Opća napomena o metodologiji upotrijebljenoj za izračune subvencija

- (194) Nakon privremene objave Wilmar je tvrdio da je Komisija pogriješila pri izračunu iznosa subvencija jer je to izvršila na temelju raspodijeljenog prometa. Wilmar tvrdi da je Komisija u skladu s člankom 7. stavkom 1. osnovne uredbe trebala izračunati iznos subvencije po jedinici subvencioniranog proizvoda umjesto za svaki program.
- (195) Komisija je napomenula da subvencije nisu dodijeljene u odnosu na izrađene, proizvedene, prerađene, izvezene ili prevezene količine. Stoga se ukupni iznos subvencije raspodjeljivao prema odgovarajućem prometu trgovačkih društava grupe Wilmar u skladu s člankom 7. stavkom 2. osnovne uredbe koji glasi: „Ako subvencija nije odobrena upućivanjem na proizvedene, prerađene, izvezene ili transportirane količine, iznos subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere utvrđuje se odgovarajućom raspodjelom vrijednosti ukupne subvencije na razinu proizvodnje, prodaje ili izvoza dotičnog proizvoda tijekom razdoblja ispitnog postupka za subvenciju.”
- (196) Budući da se nijedna od tih subvencija ne odobrava upućivanjem na proizvedene, prerađene, izvezene ili prevezene količine, odgovarajući promet trgovačkog društva najprikladniji je nazivnik. U tom smislu treba naglasiti da je odgovarajući promet utvrđen na osnovi koja osigurava da on što bolje odrazi vrijednost prodaje proizvoda koje je prodavalo trgovačko društvo primatelj. Bilo koja druga predložena metodologija za izračun iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere bila bi protivna odgovarajućim odredbama osnovne uredbe (članci 7. i 15) i upravnoj praksi koju Komisija slijedi u svojim postupcima protiv subvencioniranog uvoza prilikom izbora prikladnog brojnika/nazivnika za raspodjelu iznosa subvencije protiv koje se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Stoga je ta tvrdnja Wilmara odbačena.

3.5. Zaključak o subvencioniranju

- (197) Nakon privremene objave vlada Indonezije uputila je primjedbu o statusu potpore industriji biodizela izravnim prijenosom sredstava preko OPPF-a, kao i dobavom sirovog palmira ulja uz naknadu nižu od primjerene. Vlada Indonezije napomenula je da je OPPF prestao isplaćivati sredstva izvoznicima biodizela u rujnu 2018. i da je pristojba na izvoz sirovog palmira ulja spuštena na nulu od 4. prosinca 2018.
- (198) Komisija je u odgovoru napomenula da su oba programa na snazi i da nisu službeno stavljeni izvan snage. S obzirom na način njihova djelovanja, oni će u budućnosti nastaviti donositi korist proizvođačima izvoznicima. Isplate iz OPPF-a prestale su zbog razlike između referentne cijene mineralnog dizela i referentne cijene za biodizel, a ne zbog ukidanja programa. Osim toga, plaćanja iz OPPF-a proizvođačima biodizela nastavila su se u prosincu 2018. Stoga je Komisija smatrala da su uvjeti iz članka 15. stavka 1. ispunjeni i odbacila tu tvrdnju.
- (199) Konačne stope subvencije u pogledu prethodno opisanog skupa mjera, izražene kao postotak cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Tablica 1.

Konačne stope subvencije

Društvo	Konačna stopa subvencije
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama i PT Musim Mas (grupa Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo (grupa Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia i PT Wilmar Bioenergi Indonesia (grupa Wilmar)	15,7 %
Sva ostala društva	18,0 %

4. ŠTETA**4.1. Definicija industrije Unije i proizvodnje u Uniji**

- (200) Nakon objave privremene uredbe indonezijski proizvođač izvoznik Wilmar želio je saznati je li Masol, španjolski proizvođač biodizela koji je bio uključen u uzorak, imao status člana industrije Unije s obzirom na svoju pripadnost indonezijskom proizvođaču izvozniku grupi Musim Mas te na to da Masol biodizel i proizvodi i kupuje u Uniji.
- (201) Komisija je smatrala da je Masol obuhvaćen definicijom industrije Unije s obzirom na to da proizvodi biodizel u svojim pogonima u Uniji. Nadalje, u skladu s člankom 9. stavkom 1. točkom (a) osnovne uredbe, Komisija može (ali nije obvezna) uključiti proizvođače iz Unije u definiciju industrije čak i kada oni i uvoze predmetni proizvod. Komisija je u tom pogledu primijetila da je Masol i gospodarski usmjeren na Uniju jer njegova proizvodnja u Uniji uvelike premašuje njegovu nabavu biodizela iz Indonezije ili drugih izvora.
- (202) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno želio saznati treba li Masol isključiti iz definicije industrije Unije jer je on društvo kći u potpunom vlasništvu indonezijskog proizvođača izvoznika grupe Musim Mas.
- (203) Komisija je razmotrila ovu točku te smatra da je Masol ostao dio industrije Unije kao proizvođač biodizela iz Unije. Vlasništvo nad tim poduzećem samo je jedan od elemenata koji se u tom pogledu uzima u obzir te nije odlučujući u pogledu njegova statusa proizvođača iz Unije u ovom predmetu, uzimajući u obzir znatan udio njegove proizvodnje u Uniji.
- (204) Nakon privremene objave Wilmar je uputio i primjedbu o razini proizvodnje u Uniji u tablici 3. privremene uredbe, napominjući da bi proizvodnja tijekom RIP-a premašila potrošnju tijekom razdoblja ispitnog postupka da se je bila povećavala po istoj stopi kao potrošnja (33 %) od 2015. do razdoblja ispitnog postupka.
- (205) Komisija je napomenula da je zaokruživanje utjecalo na tu usporedbu jer je točno povećanje iznosilo 32,58 % potrošnje tijekom razmatranog razdoblja. Proizvodnja u Uniji bila je 2015. niža od potrošnje. Ako se kao posljedica toga obje brojke povećaju za isti postotak, matematički je nemoguće da prvotno niža brojka (proizvodnja) premaši prvotno višu vrijednost (potrošnju) ako su se obje brojke matematički ispravno povećavale istom stopom.
- (206) Nadalje, Komisija ističe da je izjava iz uvodne izjave 269. privremene uredbe, u kojoj se navodi da proizvodnja industrije Unije nije bila u skladu s potražnjom, činjenično točna. U svakom slučaju, Komisija je napomenula da je tijekom cijelog razmatranog razdoblja industrija Unije imala rezervni kapacitet potreban za povećanje proizvodnje i hvatanja koraka s porastom potrošnje, koje nije ostvarila zbog subvencioniranog uvoza biodizela.
- (207) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno napomenuo isto, da je 2015. proizvodnja u Uniji iznosila gotovo 100 % potrošnje u Uniji i da bi stoga, ako je Komisija očekivala da će proizvodnja rasti točno u skladu s potražnjom, industrija Unije zapravo imala monopol nad cijelom potražnjom u EU-u.

- (208) Međutim, u uvodnoj izjavi 269. privremene uredbe jednostavno se navodi da proizvodnja Unije nije bila u skladu s potražnjom Unije i da je razlika bila uvoz biodizela u Uniju. Ta tvrdnja ostaje činjenično točna. Također je činjenično pogrešno govoriti o monopolu industrije Unije. Kako je navedeno u uvodnoj izjavi 264. privremene uredbe, industrija Unije sastoji se od više od 200 proizvođača koji se međusobno natječu na tržištu Unije. Stoga nije primjereno govoriti o mogućem monopolu industrije Unije u ovom slučaju.
- (209) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi u pogledu definicije industrije Unije i proizvodnje u Uniji, Komisija je potvrdila svoje zaključke navedene u uvodnim izjavama od 264. do 269. privremene uredbe.

4.2. Potrošnja u Uniji

- (210) Nakon privremene objave indonezijski proizvođač izvoznik Wilmar naveo je da Komisija pri analizi potrošnji u Uniji nije navela drugu Direktivu o energiji iz obnovljivih izvora ⁽²⁷⁾ („RED II“) ili Delegiranu uredbu Komisije ⁽²⁸⁾ koja se odnosi na sirovine s visokim rizikom od neizravnih promjena uporabe zemljišta.
- (211) Komisija je napomenula da se ta dva dokumenta odnose na budućnost, a ne na prethodnu potrošnju, te da su nastavak politike Unije da se potiče upotreba biodizela u dizelskim motorima te da primjedba društva Wilmar da ti propisi mogu ograničiti potrošnju PME-a nema nikakve veze s ukupnom potrošnjom biodizela u Uniji.
- (212) Štoviše, Wilmar je u svojim primjedbama na privremenu objavu potvrdio da potrošnja PME-a može ostati na razini iz 2019. do kraja 2023. ⁽²⁹⁾ Tek će se nakon 31. prosinca 2023. smanjiti potrošnja sirovina s visokim rizikom od neizravnih promjena uporabe zemljišta.
- (213) Nadalje, znatan dio PME-a trenutačno proizvodi industrija Unije. Indonezijski uvoz u srednjoročnom razdoblju može i dalje rasti zamjenjujući PME koji trenutačno proizvodi industrija Unije.
- (214) Budući da nije bilo nikakvih primjedbi u pogledu potrošnje u Uniji, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 270. do 278. privremene uredbe.

4.3. Uvoz iz Indonezije i prodaja ispod cijene

- (215) U pogledu količine i tržišnog udjela uvoza iz Indonezije Komisija je nakon objave Privremene uredbe primila primjedbe o razini uvoza iz Indonezije tijekom razmatranog razdoblja od indonezijskih izvoznika, Gunvora (nepovezanog trgovca biodizelom) i vlade Indonezije.
- (216) Komentirali su da je analiza uvoza iz Indonezije manjkava jer nije obuhvatila razdoblje od 2010. do 2012., prije uvođenja antidampinških pristojbi 2013.
- (217) Komisija je primila na znanje te primjedbe, ali uvodne izjave od 279. do 282. privremene uredbe ispravno opisuju razinu uvoza iz Indonezije, a Komisija je u uvodnim izjavama 281 i 282. jasno navela učinak antidampinških pristojbi koje su bile na snazi.

⁽²⁷⁾ Direktiva (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. prosinca 2018. o promicanju uporabe energije iz obnovljivih izvora, SL L 328, 21.12.2018., str. 82.

⁽²⁸⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) 2019/807 od 13. ožujka 2019. o dopuni Direktive (EU) 2018/2001 Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu određivanja sirovina s visokim rizikom od neizravnih promjena uporabe zemljišta za koje je zabilježeno znatno širenje proizvodnog područja na zemljište s velikim zalihama ugljika i u pogledu certificiranja biogoriva, tekućih biogoriva i goriva iz biomase s niskim rizikom od neizravnih promjena uporabe zemljišta, (SL L 133, 21.5.2019., str. 1).

⁽²⁹⁾ Članak 26. stavak 2. Direktive (EU) 2018/2001.

- (218) Komisija je napomenula i da razmatrano razdoblje započinje u 2015., te se stoga analiza količina uvezenih iz Indonezije ne može primjenjivati retroaktivno na razdoblje 2010.–2012., a da pritom ne dođe do nedosljednosti s razdobljem koje se razmatra u ovom ispitnom postupku. Trajanje razmatranog razdoblja u ovom je slučaju uobičajeno vremensko razdoblje koje se primjenjuje u takvim ispitnim postupcima. U svakom slučaju, uzimajući u obzir uvezene količine iz Indonezije utvrđene u antidampinškom ispitnom postupku zaključenom 2013., može se primijetiti da su uvezene količine iz Indonezije u razdoblju 2010.–2011. bile slične postojećim uvezenim količinama tijekom tekućeg razdoblja ispitnog postupka i očekivanim količinama u bliskoj budućnosti bez uvođenja mjera ⁽³⁰⁾.
- (219) Gunvor je također napomenuo da pri razmatranju uvoza iz Indonezije nije uzeta u obzir razina uvoza iz Argentine tijekom razdoblja ispitnog postupka. Međutim, ta je analiza provedena u privremenoj uredbi u skladu u odjeljku 6., naslovljenom Uzročnost, u uvodnim izjavama od 368. do 370. privremene uredbe.
- (220) U pogledu prodaje ispod cijene, Komisija je nakon privremene objave primila primjedbe indonezijskih proizvođača izvoznika i vlade Indonezije da su potrebne prilagodbe ili dodatna objašnjenja izračuna razine prodaje ispod cijene.
- (221) U privremenoj uredbi utvrđene su tri metode za izračun razine prodaje ispod cijene između uvoza biodizela iz Indonezije i prodaje biodizela na tržištu Unije. Komisija će dodatno pojasniti tri metode upotrijebljene u ovom slučaju kako bi utvrdila postojanje znatne prodaje ispod cijene na temelju podataka koji se odnose na proizvođače izvoznike u uzorku.
- (222) Nakon konačne objave vlada Indonezije dostavila je primjedbu na tri metode Komisije o izračunu razine prodaje ispod cijene i izjavila da Komisija nije uzela u obzir različite pravne odluke Suda Europske unije i Svjetske trgovinske organizacije.
- (223) Komisija se s tim ne slaže. Tri metode prikazane u nastavku detaljno analiziraju prodaju ispod cijene u Uniji pri uvozu biodizela iz Indonezije i sve tri dovode do nalaza o prodaji ispod cijene.
- (224) U svojim primjedbama na konačnu objavu vlada Indonezije dostavila je i neke opće primjedbe o prodaji ispod cijene, koje se ovdje razmatraju.
- (225) Prvo, vlada Indonezije usporedila je PME i metilni ester ulja uljane repice („RME”) i primijetila da imaju različita fizička svojstva (jedan ima CFPP od + 13C, a drugi – 14 C) i cijene.
- (226) Komisija se slaže s vladom Indonezije te stoga i nije izravno uspoređivala prodaju PME-a s prodajom RME-a.
- (227) Drugo, vlada Indonezije citira uvodnu izjavu 290. privremene uredbe, u kojoj se navodi da se „PME se obično ne upotrebljava u čistom obliku, nego se obično miješa s drugim biodizelima kako bi se proizvela mješavina nižeg CFPP-a”.
- (228) Pojašnjeno je da činjenica da se PME obično miješa s drugim biodizelom ne znači da se PME ne miješa izravno s mineralnim dizelom. Analiza prodaje proizvođača iz Unije u uzorku jasno je pokazala znatnu izravnu prodaju čistog PME-a rafinerijama mineralnih dizela, koja će biti u izravnom tržišnom natjecanju s uvozom čistog PME-a iz Indonezije.

4.3.1. Općenite napomene o tržištu biodizela u EU-u

- (229) Biodizel je homogeni proizvod koji se pretežno upotrebljava u jednu svrhu, kao gorivo u dizelskim motorima. Proizvodi se od različitih nefosilnih sirovina. Ovisno o sirovini, postoje određene razlike u fizičkim svojstvima, točnije u pogledu CFPP-a. Na tržištu se biodizel s određenim CFPP-om često opisuje kao FAMEX ⁽³¹⁾, primjerice FAME0 za biodizel s CFPP-om od 0 °C ili FAME5 za biodizel s CFPP-om od 5 °C.

⁽³⁰⁾ Uredba Komisije (EU) br. 490/2013 od 27. svibnja 2013. o uvođenju privremene antidampinške pristojbe na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine i Indonezije, tablica 2. (SL L 141, 28.5.2013., str. 6).

⁽³¹⁾ Kemijski, biodizel je obično monometilni ester masnih kiselina ili FAME.

- (230) Većina vrsta biodizela, uključujući PME, prodaje se ili u čistom obliku ili kao mješavina s drugim vrstama biodizela. U tom kontekstu izraz „mješavina” odnosi se na mješavinu koja se sastoji od različitih vrsta biodizela, ali ne mineralnog dizela. To se ne smije miješati s „mješavinom” koja se uobičajeno prodaje na crpki, koja se u Uniji obično sastoji od najviše 10 % biodizela i najmanje 90 % mineralnog dizela.
- (231) Potražnju za biodizelom pokreću dva glavna čimbenika: potrošnja dizelskog goriva i udio biodizela u tom gorivu. Cijena biodizela nema zamjetan utjecaj na bilo koji od tih čimbenika, posebno zbog ograničenog učinka cijene biodizela na cijenu dizelskog goriva na crpki.
- (232) Stoga, za razliku od mnogih drugih proizvoda, potražnja za biodizelom nije fleksibilna u pogledu cijena. Jeftini biodizel obično ne dovodi do povećane potrošnje na tržištu biodizela. Stoga je tržišno natjecanje u pogledu cijena na tržištu biodizela igra bez neriješenog rezultata, u kojoj količine koje zadobije jedan tržišni operater u istom iznosu izgube drugi tržišni operateri.
- (233) Stoga će, uz stabilnu potražnju, povećanje uvoza subvencioniranog biodizela po niskim cijenama utjecati na ravnotežu ponude i potražnje, što će dovesti do zasićenosti na cijelom tržištu biodizela. U situaciji zasićenosti na cijelom tržištu biodizela, dostupnost jeftinije opcije, kao što je subvencionirani uvoz, vrši pritisak na sniženje cijena također na cijelom tržištu biodizela, što negativno utječe na sve proizvođače biodizela, bez obzira na upotrijebljene sirovine.

4.3.2. Metoda 1. – Usporedba uvoza PME-a s PME-om proizvedenim u EU-u

- (234) U uvodnim izjavama od 292. do 295. privremene uredbe uvoz PME-a iz Indonezije uspoređen je prvom metodom s prodajom PME-a proizvedenog u Europskoj uniji. Marže prodaje ispod cijene kretale su se od 6,0 % do 11,6 %.
- (235) Za pojašnjavaње izračuna na zahtjev podnositelja primjedbi, usporedba je bila konkretno između PME-a s točkom začepjenja filtra za gorivo na niskoj temperaturi („CFPP”) + 13 iz Indonezije i PME-a s CFPP-om + 10 iz industrije Unije ⁽³²⁾. PME koji se prodaje kao CFPP + 10 nije bio pomiješan kako bi dosegao taj CFPP, nego je biodizelu dodan aditiv koji je koštao manje od 1 EUR po MT, tj. samo oko 0,1 % troška proizvodnje. Komisija ne smatra da je prilagodba za taj dodatak nužna jer ionako ne bi utjecala na izračune.
- (236) Wilmar je napomenuo da je Komisija u uvodnoj izjavi 287. privremene uredbe trebala dodatno objasniti kako su uzele u obzir posebni njemački sustav „dvostrukog brojanja”.
- (237) Kako bi se pojasnila metodologija, Njemačka je uvela obvezne ciljeve u pogledu emisija stakleničkih plinova koje naftne kompanije moraju ispuniti. Zbog toga transakcije s niskim razinama emisija CO₂ omogućuju pravo na povlaštenu cijenu. Prodajne transakcije na njemačkom tržištu označene su pokazateljem „2” u PCN-u prema potrebi (emisije manje od 9 g/MJ) tako da se te transakcije uspoređuju s istovjetnim uvozom iz Indonezije u druge države članice u kojima se primjenjuje sustav dvostrukog računanja.
- (238) Komisija je napomenula da je, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 288. privremene uredbe, uvoz iz Indonezije bez potvrde o energiji iz obnovljivih izvora uspoređen s prodajom industrije Unije s potvrdom o energiji iz obnovljivih izvora. Nakon privremene objave proizvođač izvoznik Wilmar i vlada Indonezije tvrdili su da je biodizel bez potvrde o energiji iz obnovljivih izvora jeftiniji od onog s potvrdom o energiji iz obnovljivih izvora te su zatražili prilagodbu.
- (239) Komisija je napomenula da Wilmar nije osporio činjenicu da je taj proizvod identičan PME-u koji se prodavao s potvrdom o energiji iz obnovljivih izvora te da nije dostavio nikakve dokaze da taj proizvod nije u izravnom tržišnom natjecanju s PME-om koji proizvodi industrija Unije. Komisija je stoga smatrala da prilagodba za razliku u cijeni nije bila potrebna, posebice jer nisu dostavljeni uvjerljivi dokazi o takvoj razlici u cijeni tijekom razdoblja ispitnog postupka.

⁽³²⁾ PCN-i P101P i P102P.

- (240) Komisija stoga i dalje smatra da se tom metodom točno prikazuje prodaja ispod cijene vrste biodizela uvezenog iz Indonezije. U svakom slučaju, marža prodaje ispod cijene utvrđena za proizvode bez potvrde o energiji iz obnovljivih izvora znatno premašuje razliku u cijeni koju navodi Wilmar. Stoga, čak i ako bi prilagodba koju je zahtijevao Wilmar bila odobrena, učinak takve prilagodbe bio bi umjeren te bi i dalje postojala znatna prodaja uvoza iz Indonezije ispod cijene.
- (241) Nakon konačne objave vlada Indonezije i Wilmar zatražili su prilagodbu kako bi se u obzir uzela razlika u cijeni između CFPP10 i CFPP13 biodizela.
- (242) Komisija nije pronašla takvu razliku u cijeni niti su vlada Indonezije ili Wilmar dostavili ikakve dokaze za nju. Komisija je utvrdila da je biodizel ponuđen na tržištima kao čisti RME, FAME0 i čisti PME. U ponuđenim cijenama za čisti PME ne upućuje se na stvarni CFPP proizvoda, nego samo na PME, što ide u prilog argumentu Komisije da se sav PME prodaje po sličnim cijenama bez obzira na točan CFPP. Ta je tvrdnja stoga odbačena.
- (243) Nakon konačne objave Komisija je ponovno primila zahtjev Wilmara i vlade Indonezije za prilagodbu cijena pri uspoređivanju uvoza PME-a bez potvrde o energiji iz obnovljivih izvora s proizvodnjom PME-a u Uniji s tom potvrdom.
- (244) Komisija je ponovila svoje stajalište da takva prilagodba nije potrebna i odbila taj zahtjev. Velike količine PME-a uvezene su u Uniju iz Indonezije tijekom razdoblja ispitnog postupka bez potvrde o energiji iz obnovljivih izvora, a taj PME koristan je za miješanje s mineralnim dizelom samo ako ima priloženu potvrdu o energiji iz obnovljivih izvora. Wilmar nije dostavio dokaze iz kojih bi proizlazilo da PME uvezen bez potvrde o energiji iz obnovljivih izvora nije konkurirao proizvodnji PME-a u Uniji s potvrdom o energiji iz obnovljivih izvora.

4.3.3. *Metoda 2. – usporedba uvoza PME-a s prodajom PME-a proizvedenog u EU-u i biodizela proizvedenog u EU-u pri CFPP0 (FAME0)*

- (245) Drugom metodom iz uvodnih izjava od 296 do 297. privremene uredbe povećana je količina biodizela proizvedenog u Uniji koja se uspoređuje s uvozom iz Indonezije uključivanjem u usporedbu biodizela FAME0 koji su prodali proizvođači iz Unije u uzorku.
- (246) Kako bi se usporedila prodaja FAME0 u Uniji s ukupnim uvozom PME-a iz Indonezije, prodajna cijena FAME0 u Uniji prilagođena je te u skladu s time snižena na razinu prodajne cijene PME-a u Uniji kako bi se uzela u obzir tržišna vrijednost razlika u fizičkim svojstvima.
- (247) Za pojašnjenje izračuna na zahtjev podnositelja primjedbi, uzeto je da je cijena prethodno navedenog sniženja iznosila od 100 do 130 EUR po metričkoj toni. Radi pojašnjenja izračuna, 55 % ukupne prodaje industrije Unije obuhvaćene tom usporedbom uključuje i PME i FAME0 ⁽³³⁾.
- (248) Marža prodaje ispod cijene utvrđena za cijelu zemlju u okviru te metode iznosila je 7,4 %.
- (249) Komisija je taj izračun smatrala razumnom procjenom utjecaja indonezijskog uvoza na cijenu FAME0.
- (250) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik Wilmar osporio je tu usporedbu navodeći nalaze u predmetu WTO-a za rješavanje sporova „Europska unija – Antidampinške mjere u pogledu biodizela iz Indonezije” ⁽³⁴⁾ u kojem je Komisija provela sličnu prilagodbu. Odbor je u točki 7.157. naveo:

„Iako se i PME iz Indonezije i mješavina biodizela CFPP 0 mogu natjecati u prodaji društvima koja miješaju biodizel s mineralnim dizelom, time nije riješen problem da tijela EU-a nisu objasnila je li usporedba između prodaje PME-a i miješanog biodizela CFPP 0 izvršena na odgovarajućoj razini, s obzirom na to da je PME ulazna sirovina u mješavinama, uključujući biodizel CFPP 0.”

⁽³³⁾ Preostalih 45 % prodanih količina industrije Unije ima CFPP koji nije + 10 i 0.

⁽³⁴⁾ WT/DS480/R Europska unija – Antidampinške mjere u pogledu biodizela iz Indonezije.

- (251) Komisija napominje da se tržište Unije promijenilo od početnog ispitnog postupka za uvoz iz Indonezije. Odbor je naveo da je upotreba PME-a bila dopuštena „samo u mješavini te da je on zapravo sastojak različitih mješavina koje se prodaju krajnjim korisnicima na tržištu EU-a.”⁽³⁵⁾.
- (252) U početnom ispitnom postupku protiv Indonezije Komisija je utvrdila da industrija Unije nije mogla proizvesti PME od uvezenog palmira ulja jer je cijena PME-a zapravo bila niža od cijene palmira ulja. Industrija Unije stoga je kupila čisti PME iz Indonezije i miješala ga s vlastitom proizvodnjom drugih biodizela prije ponovne prodaje⁽³⁶⁾.
- (253) Međutim, Komisija je u tekućem ispitnom postupku utvrdila da se PME u Uniji prodavao izravno naftnim poduzećima te da se tržišna dinamika u tom pogledu promijenila.
- (254) Komisija ne osporava da se PME uvozi u Uniju i radi miješanja s drugim biodizelima kako bi se proizveo, na primjer, FAME0. Međutim, količina uvezenog PME-a ovisi o cijeni tog uvoza, kao i o njegovim fizičkim svojstvima, te stoga cijena uvezenog PME-a vrši cjenovni pritisak i na mješavine. PME je jedna od najjeftinijih vrsta biodizela koji se mogu upotrebljavati u mješavinama kao što su FAME0 i FAME + 5, koji su prikladni za upotrebu na znatnom dijelu tržišta Unije tijekom cijele godine. Uvoz PME-a stoga se izravno natječe s drugim vrstama biodizela proizvedenog u EU-u, koji bi se inače miješali u većim količinama kako bi se postigao isti rezultat.
- (255) Nakon konačne objave vlada Indonezije odbacila je tu metodu izračuna navodeći da je tako obuhvaćen samo jedan segment tržišta Unije i da nisu obuhvaćene sve vrste proizvoda koje prodaje industrija Unije. Komisija se nije složila, obrazloživši to time da je izračun koji je zatražila vlada Indonezije, a koji bi obuhvatio sve vrste proizvoda koje prodaje industrija Unije, detaljno opisan u nastavku kao metoda 3.

4.3.4. *Metoda 3. – usporedba ukupnog uvoza biodizela iz Indonezije sa svom prodajom biodizela u Uniji bez ikakve prilagodbe cijene*

- (256) U uvodnim izjavama od 298. do 299. privremene uredbe ukupan uvoz biodizela iz Indonezije uspoređen je trećom metodom s ukupnom prodajom proizvođača Unije iz uzorka. Marža prodaje ispod cijene utvrđena na razini cijele zemlje u okviru te metode iznosila je 17,1 %⁽³⁷⁾.
- (257) Komisija je smatrala da taj izračun, u kojem se uspoređuje ukupan uvoz predmetnog proizvoda iz Indonezije s prodajom istovjetnog proizvoda na tržištu Unije koju su izvršili proizvođači iz Unije u uzorku, pokazuje da znatna prodaja ispod cijene iz Indonezije postoji čak i kada se usporede sve vrste proizvoda. To se potvrđuje i na temelju dostupnih podataka, navedenih u uvodnoj izjavi 284. privremene uredbe.
- (258) Nakon konačne objave Wilmar je naveo nedosljednost između obujma prodaje objavljenih za metode 2. i 3. te omjer od 55 % ukupne prodaje industrije Unije obuhvaćen metodom 2.
- (259) Komisija navodi tu razliku u konačnoj objavi jer ukupni iznos dobiven metodom 2. nije 55 % iznosa dobivenog metodom 3., kao što je to bio slučaj u uvodnoj izjavi 296. privremene uredbe.
- (260) Komisija je objasnila da se to dogodilo zbog različitih izvora koji su se upotrebljavali za izračun razine prodaje ispod cijene kod svake od tri metode, koje su navedene u uvodnim izjavama od 292. do 299. privremene uredbe.
- (261) U metodi 1. popisi pojedinačnih prodajnih transakcija indonezijskih proizvođača izvoznika upotrijebljeni su za izračun jedinične cijene po MT za svaki PCN, a zatim je ta jedinična cijena po MT uspoređena upotrebom popisa pojedinačnih prodajnih transakcija proizvođača iz Unije.

⁽³⁵⁾ Izvješće odbora, EU – Biodizel (Indonezija), točka 7.156.

⁽³⁶⁾ SL L 141, 28.5.2013., str. 19., uvodne izjave od 133. do 135.

⁽³⁷⁾ Napominje se da je u uvodnoj izjavi 298. privremene uredbe tehničkom pogreškom navedena marža prodaje ispod cijene od 17,5 %.

- (262) U metodi 2. upotrijebljeni su popisi pojedinačnih transakcija indonezijskih proizvođača izvoznika iz metode 1., kojima je dodana prodaja FAME0 koju su izvršili proizvođači iz Unije u uzorku.
- (263) Međutim, u metoda 3. uspoređeni su popisi pojedinačnih transakcija indonezijskih proizvođača izvoznika iz metode 1. s jediničnom cijenom industrije Unije u uzorku, kako je iskazano u njezinim odgovorima na upitnik, a ne u popisu njezinih transakcija. Time se željelo osigurati da u slučaju primjene metode 3. ukupna pokrivenost ne uključuje količinu koju su proizvođači iz Unije kupili i potom preprodali.
- (264) Stoga se ukupni iznosi dobiveni metodama 1. i 2. ne mogu izravno usporediti s ukupnim iznosom za metodu 3. jer su izvori različiti.
- (265) Nijedna zainteresirana strana nije predložila drugu metodu izračunavanja razine prodaje ispod cijene između uvoza iz Indonezije i prodaje industrije Unije niti je iznijela izračune koji bi pokazivali da nije bilo prodaje ispod cijene u razdoblju ispitnog postupka.
- (266) Međutim, nakon konačne objave Wilmar je naveo da je „jedini točan način izračuna razine prodaje ispod cijene usporedba po vrstama proizvoda, uz prilagodbu razlikama u fizičkim svojstvima koje utječu na cijene [...] uz istodobno uzimanje u obzir složenosti usporedivosti cijena koje je utvrdio odbor WTO-a”.
- (267) Komisija prima na znanje prijedlog Wilmara o izračunu razine prodaje ispod cijene primjenom ukupne prodaje industrije Unije kako je prethodno navedeno. Međutim, s obzirom na to da nije dao nikakve prijedloge ili procjene o iznosu prilagodbi zbog razlika u fizičkim svojstvima ili prijedloge o tome kako uzeti u obzir složenost usporedivosti cijena iz odluke arbitražnog odbora WTO-a, na temelju tog prijedloga nije se moglo ništa poduzeti.
- (268) Komisija je provela nekoliko usporedbi cijena kako bi obuhvatila sve moguće konfiguracije vrsta proizvoda, osiguravajući potpunu usporedivost u mjeri u kojoj je to moguće. Komisija je objasnila i da se stanje na tržištu tijekom razdoblja ispitnog postupka razlikuje od situacije koju je ispitao odbor WTO-a (jer sada proizvođači iz Unije izravno prodaju PME). Komisija je ispitala i interakciju i konkurentski odnos između uvoza PME-a iz Indonezije i prodaje u Uniji te je zaključila da je moguće da se PME-om, koji se nalazi među najjeftinijim vrstama biodizela, vrši cjenovni pritisak na prodaju u Uniji.
- (269) Nakon konačne objave vlada Indonezije opisala je taj izračun kao usporedbu indonezijskog PME-a pri CFPP13 s FAME0 i RME-om proizvedenima u Uniji pri CFPP-u –14 te je izjavila da je ta usporedba u biti besmislena bez prilagodbe zbog fizičkih svojstava (to jest CFPP-a).
- (270) Komisija napominje da je taj izračun usporedba indonezijskog PME-a s CFPP13 s cjelokupnom prodajom proizvodnje industrije Unije u EU-u, koja uključuje i PME. U pogledu svih mogućih prilagodbi, nije podnesen nikakav obrazložen i kvantificiran zahtjev za takvu prilagodbu.
- (271) S obzirom na prethodno navedeno Komisija je zaključila da je uvoz iz Indonezije tijekom razdoblja ispitnog postupka prodavan znatno ispod prodajne cijene industrije Unije u okviru svih triju ispitanih metoda.

4.3.5. Troškovi nastali nakon uvoza

- (272) Proizvođač izvoznik Wilmar navodi da je razina prilagodbe koju Komisija primjenjuje na troškove nastale nakon uvoza u iznosu od 8,50 EUR po metričkoj toni, utvrđena u prethodnom antidampinškom ispitnom postupku, bila preniska te je dostavila dokumentaciju kojom bi se navodno obrazložio prilagođeni iznos od 14,50 EUR po metričkoj toni.
- (273) Dostavljeni podaci odnosili su se na jednu pošiljku koja je stigla nakon razdoblja ispitnog postupka, a većina troškova odnosila se na skladištenje nakon uvoza, koje ne bi trebalo biti dio troškova uvoza. Komisija nije smatrala da je to pouzdanija osnova od brojke prethodno utvrđene kod nepovezanog uvoznika te stoga nije prihvatila prilagodbu.

- (274) Trgovac biodizelom Gunvor postavio je pitanje upotrebljavaju li se u izračunima razine prodaje ispod cijene njegovi podaci za određivanje primijenjenih troškova nakon uvoza. Troškovi koje je Gunvor naveo u svojem odgovoru na upitnik uključivali su kombinirani iznos za troškove uvoza (koji se upotrebljavaju u izračunu razine prodaje ispod cijene) i troškove nastale nakon uvoza (koji su nastali između uvoza i preprodaje i nisu uzeti u obzir pri izračunu razine prodaje ispod cijene).
- (275) Gunvor je tijekom provjere na licu mjesta dostavio revidirane podatke na temelju različitih osnova, dok su se konačni iznosi koje je naveo Gunvor temeljili na procjenama i nisu se mogli provjeriti. Stoga je Komisija odlučila upotrijebiti troškove uvoza upotrijebljene u ispitnom postupku koji je doveo do antidampinskih pristojbi uvedenih Uredbom (EU) br. 1194/2013, a koji su se upotrebljavali i u prethodnom ispitnom postupku u odnosu na uvoz iz Argentine ⁽³⁸⁾. Komisija je te troškove smatrala pouzdanijima od troškova koje je naveo Gunvor.
- (276) Budući da je od 2012. inflacija u europodručju vrlo niska (ukupno otprilike 6 % od 2012. do 2018.), Komisija je smatrala primjerenim upotrijebiti te troškove uvoza bez usklađivanja s inflacijom. U svakom slučaju, bilo kakvo usklađivanje u tom smislu ne bi utjecalo na konačne marže prodaje ispod cijene.
- (277) Budući da nije bilo drugih primjedbi o uvozu iz Indonezije, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 279. do 301. privremene uredbe.

4.4. Gospodarsko stanje industrije Unije

4.4.1. Opće napomene

- (278) Budući da nije bilo primjedbi, Komisija je potvrdila uvodne izjave od 302. do 308. privremene uredbe.

4.4.2. Makroekonomski pokazatelji

4.4.2.1. Proizvodni kapacitet i iskorištenost kapaciteta

- (279) Nakon objave vlada Indonezije i Wilmar uputili su primjedbe u pogledu proizvodnih kapaciteta industrije Unije, ističući povećanje proizvodnje i kapaciteta tijekom razmatranog razdoblja, ali nisu osporili razinu ili kretanje pokazatelja. Tvrdili su da se ta povećanja pokazuju da indonezijski biodizel nije štetan za industriju Unije.
- (280) Na te je argumente odgovoreno u odjeljku 6., Uzročnost, uvodne izjave od 368. do 370. privremene uredbe.
- (281) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi u pogledu proizvodnje, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 309. do 313. privremene uredbe.

4.4.2.2. Obujam prodaje i tržišni udio

- (282) Nakon objave vlada Indonezije napomenula je da je tržišni udio industrije Unije 2015. bio posljedica „gotovo apsolutnog monopola bez slobodnog tržišnog natjecanja”.
- (283) Komisija je napomenula da, s obzirom na to da se industrija Unije sastoji od više od 100 društava koja se međusobno natječu, ne može biti riječi o monopolu. Tijekom ispitnog postupka nisu dostavljeni nikakvi dokazi o monopolističkom ponašanju industrije Unije.
- (284) I izvoznik Wilmar i vlada Indonezije izjavili su da je uvodna izjava 317. privremene uredbe netočna jer istodobno nije uzet u obzir uvoz biodizela iz Argentine u EU.

⁽³⁸⁾ Provedbena uredba Komisije (EU) 2019/244 od 11. veljače 2019. o uvođenju konačne kompenzacijske pristojbe na uvoz biodizela podrijetlom iz Argentine (SL L 40, 12.2.2019., str. 1.).

- (285) Taj je uvoz razmotren u odjeljku 6., Uzročnost, uvodne izjave od 368. do 370. privremene uredbe.
- (286) Wilmar tvrdi da smanjenje tržišnog udjela industrije Unije nakon 2015. nije pokazatelj štete „do mjere u kojoj je industrija Unije ostvarila virtualni monopol” na tržištu Unije. Wilmar upućuje na posebnu situaciju nastalu antidampinškim pristojbama uvedenima kao rezultat prvotnog ispitnog postupka.
- (287) Prvo, opseg ispitnog postupka ograničen je na razmatrano razdoblje, koje je definirano u Obavijesti o pokretanju postupka. Također, učinak ukidanja antidampinških pristojbi priznat je u uvodnoj izjavi 317. privremene uredbe. Stoga je Komisija odbacila tu tvrdnju.
- (288) Nakon konačne objave vlada Indonezije ponovno je izjavila da Komisija nije odgovorila na njihove argumente o negativnom učinku uvoza argentinskog biodizela na rezultate industrije Unije.
- (289) U tom pogledu Komisija je uputila na odjeljak 6.2.1. privremene uredbe te na odjeljak 6.2.1 ove Uredbe, koji se odnose na učinak argentinskog uvoza na industriju Unije.
- (290) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi u pogledu obujma prodaje i tržišnog udjela, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 314. do 317. privremene uredbe.

4.4.2.3. Rast

- (291) Nakon objave proizvođač izvoznik Wilmar napomenuo je da bi se uspješnost industrije Unije od 2015. nadalje trebala promatrati s obzirom na njezin „virtualni monopolistički položaj”. Kao što je opisano u uvodnoj izjavi 283, nisu pruženi dokazi o monopolističkoj situaciji.
- (292) Budući da nije bilo drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 318. privremene uredbe.

4.4.2.4. Zaposlenost i produktivnost

- (293) Vlada Indonezije uputila je primjedbe o rastućim trendovima navedenima u tablici 10. privremene uredbe, ali nije osporila same razine ili kretanja. Tvrdili su da ti rastući trendovi ne pokazuju naznake materijalne štete nanesene industriji Unije.
- (294) S obzirom na to da se ovaj predmet temelji na prijetnji štete, te su primjedbe odbačene.
- (295) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi u pogledu zaposlenosti i produktivnosti, Komisija je potvrdila zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 319. do 320. privremene uredbe.

4.4.2.5. Visina iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere i oporavak od prethodnog subvencioniranja ili dampainga

- (296) U svojim primjedbama nakon objave proizvođač izvoznik Wilmar napominje da Komisija u ovom odjeljku nije procijenila učinak subvencioniranog argentinskog biodizela. Komisija je ponovno napomenula da je analiza argentinskog uvoza dana u odjeljku Uzročnost, uvodne izjave od 368. do 370. privremene uredbe.
- (297) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama 321. i 324. privremene uredbe.

4.4.3. Mikroekonomski pokazatelji

4.4.3.1. Cijene i čimbenici koji utječu na cijene

- (298) Nakon privremene objave vlada Indonezije uputila je na trend jediničnih prodajnih cijena i jediničnog troška proizvodnje, napominjući da su tijekom razmatranog razdoblja oba pokazatelja porasla za gotovo 10 %. Vlada Indonezije i proizvođač izvoznik Wilmar naveli su vezu između troška proizvodnje i prodajne cijene, koju Komisija ne osporava.

- (299) Proizvođač izvoznik Wilmar razmotrio je tvrdnju Komisije iz uvodne izjave 328. privremene uredbe da je biodizel roba i da bi razina prodaje ispod cijene od 10 % bila znatan pritisak na snižavanje cijena. Wilmar se ne slaže s tim i tvrdi da je to u suprotnosti s izjavom Komisije da postoje ograničenja u pogledu upotrebe PME-a zbog njegove razine CFPP-a.
- (300) Komisija smatra da njezine tvrdnje nisu proturječne. Wilmar ne navodi je li ograničenje uporabe PME-a dosegnuto tijekom razdoblja ispitnog postupka. Čak i da je to ograničenje dosegnuto, činjenica da se PME može koristiti samostalno ili u mješavini radi smanjivanja cijene takve mješavine znači da on neizbježno utječe na cijene. Komisija je istaknula taj učinak miješanja u uvodnoj izjavi 290. privremene uredbe.
- (301) Wilmar je nadalje naveo da je Komisija pogriješila kad je utvrdila da postoji veza između pritiska na cijene prouzročene uvozom PME-a i profitabilnosti industrije Unije u uvodnoj izjavi 329. privremene uredbe, što je utemeljio na stanju industrije Unije u razdoblju 2012.–2013. i u rujnu 2017.
- (302) U tom pogledu Komisija je napomenula da je zaključak u uvodnoj izjavi 329. privremene uredbe donesen na temelju podataka iz razmatranog razdoblja, koji su utvrđeni na početku ispitnog postupka bez upućivanja na bilo koje vanjske čimbenike. Wilmar ne osporava samu vezu povećanja troškova proizvodnje s nezadovoljavajućom profitnom maržom zbog cjenovnog pritiska predmetnog uvoza. Stoga je ta tvrdnja odbačena.
- (303) Osim toga, Wilmar je naveo i da postoje velike razlike u profitabilnosti, novčanom toku i povratu ulaganja za različite proizvođače iz Unije u uzorku, što ističe činjenicu da čimbenici koji nisu cjenovni pritisak indonezijskih proizvođača biodizela utječu na dobit i financijsku situaciju proizvođača iz EU-a.
- (304) Komisija je smatrala da će se kod svih proizvođača u uzorku pokazati pojedinačni trendovi, ali da je učinak pojedinačnih odstupanja smanjen izvođenjem nalaza na temelju cijelog uzorka. Stoga je taj argument odbačen.
- (305) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno naveo svoje argumente bez iznošenja novih dokaza za svoje tvrdnje. Stoga su njegove tvrdnje ponovno odbačene.
- (306) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 325. do 329. privremene uredbe.

4.4.3.2. Troškovi rada

- (307) Budući da nije bilo nikakvih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama 330. i 331. privremene uredbe.

4.4.3.3. Zalihe

- (308) Vlada Indonezije ukazala je nakon privremene objave na kretanja u pogledu zaliha proizvođača iz Unije u uzorku, ali nije osporila nalaz Komisije iz uvodne izjave 333. Privremene uredbe.
- (309) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke iz uvodnih izjava 332. i 333. privremene uredbe.

4.4.3.4. Profitabilnost, novčani tok, ulaganja, povrat ulaganja i sposobnost prikupljanja kapitala

- (310) Nakon uvođenja privremenih mjera, vlada Indonezije istaknula je profitabilnost industrije Unije u razmatranom razdoblju te stoga i povrat ulaganja. Uputila je primjedbe o promjenama u profitabilnosti industrije Unije u usporedbi s količinama uvezenima iz Indonezije tvrdeći da se negativna profitabilnost u 2015. nije mogla pripisati uvozu indonezijskog biodizela jer je on tijekom te godine bio zanemariv.

- (311) Na to je odgovoreno u odjeljku 6. privremene uredbe, Uzročnost, u uvodnim izjavama od 361 do 365. Doista, u privremenoj uredbi neznatno negativna profitabilnost u 2015. nije pripisana uvozu indonezijskog biodizela.
- (312) Proizvođač izvoznik Wilmar napomenuo je da je tvrdnja iz uvodne izjave 329. privremene uredbe da industrija Unije nije mogla poboljšati svoju nezadovoljavajuću maržu dobiti zbog cjenovnog pritiska subvencioniranog uvoza neosnovana.
- (313) Naveo je da financijska situacija industrije Unije nije bila dobra kada je industrija biodizela u EU-u bila zaštićena poništenom pristojbom na biodizel iz razdoblja 2012.–2013. barem do rujna 2017. te da se nedostatak poboljšanja njihove financijske situacije može objasniti samo manjkavostima te industrije.
- (314) Komisija je napomenula da nakon iznenadnog povećanja subvencioniranog uvoza indonezijskog biodizela nakon poništenja postojećih antidampinskih pristojbi u ožujku 2018. industrija Unije nije mogla poboljšati svoju nezadovoljavajuću profitnu maržu koja je znatno niža od ciljane dobiti na rastućem tržištu. Stoga se time potvrđuje privremeni nalaz Komisije.
- (315) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik Wilmar ponovio je svoje napomene iz privremene faze, na koje je prethodno odgovoreno. Tvrdio je i da se niska dobit nije mogla povezati s uvozom zbog „virtualnog monopola” industrije Unije na početku razmatranog razdoblja.
- (316) Taj je argument neutemeljen jer se industrija Unije sastojala od više od 200 društava u međusobnom tržišnom natjecanju na tržištu Unije za biodizel, a dokaza o postojanju bilo kakvog tajnog dogovora između proizvođača iz Unije nema.
- (317) Budući da nije bilo nikakvih drugih primjedbi u pogledu profitabilnosti, novčanog toka, ulaganja, povrata ulaganja i sposobnosti prikupljanja kapitala, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 334. do 340. privremene uredbe.

4.4.4. *Zaključak o šteti*

- (318) Nakon uvođenja privremenih mjera vlada Indonezije zaključila je da je na temelju pokazatelja iz privremene uredbe industrija Unije bila „u stabilnom stanju”.
- (319) Komisija se nije složila, napominjući da industrija čija je profitabilnost i dalje niža od 1 % prometa i koja gubi gotovo 15 postotnih bodova tržišnog udjela i ne uspijeva iskoristiti rast tržišta za 33 % nije stabilna.
- (320) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke o šteti utvrđene u uvodnim izjavama od 341. do 346. privremene uredbe.

4.5. **Gospodarski pokazatelji nakon razdoblja ispitnog postupka**

- (321) Kako bi dodatno ispitala stanje industrije Unije u kontekstu nalaza o prijetnji od štete, Komisija je poslala dodatna pitanja i primila odgovore od proizvođača iz Unije u uzorku za podatke iz razdoblja od listopada 2018. do lipnja 2019. („razdoblje nakon RIP-a”). Podaci za razdoblje nakon RIP-a, kao što su mikroekonomski pokazatelji, izraženi su kao ponderirani prosjek triju proizvođača iz Unije u uzorku.
- (322) Kad je riječ o razdoblju nakon RIP-a, za određene makroekonomske pokazatelje, kao što su kapacitet, iskorištenost kapaciteta, proizvodnja i prodaja, informacije su se zbog vremenskih ograničenja ispitnog postupka mogle analizirati samo za proizvođače iz Unije u uzorku. Stoga se podaci za razdoblje ispitnog postupka ne mogu izravno usporediti s iznosima za razdoblje nakon ispitnog postupka. Osim toga, Komisija uspoređuje i 12 mjeseci razdoblja ispitnog postupka s devet mjeseci nakon RIP-a, ali u ovoj fazi ispitnog postupka podaci za razdoblje od 12 mjeseci nakon razdoblja ispitnog postupka još nisu dostupni.

- (323) One, međutim, ipak omogućuju analizu promjena položaja proizvođača iz Unije u uzorku nakon razdoblja ispitnog postupka, a vrijednosti su međusobno indeksirane na godišnjoj osnovi.
- (324) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno zatražio od Komisije da prikupi podatke za razdoblje od 12 mjeseci nakon RIP-a (od listopada 2018. do rujna 2019.) od svih proizvođača iz Unije. Međutim, prikupljanje tih dodatnih informacija nije bilo moguće u raspoloživom vremenu. Stoga je taj zahtjev odbijen.
- (325) Proizvodnja, prodaja te jedinični troškovi i jedinične prodajne cijene proizvođača iz Unije u uzorku kretale su se kako slijedi:

Tablica 2.

Industrija Unije nakon razdoblja ispitnog postupka

	Razdoblje ispitnog postupka	od listopada 2018. do lipnja 2019.
Ukupna proizvodnja (u tonama)	2 510 356	1 824 599
<i>Indeks (godišnji) ⁽³⁹⁾</i>	100	97
Obujam prodaje na tržištu Unije (u tonama)	2 524 646	1 871 962
<i>Indeks (godišnji)</i>	100	99
Jedinični trošak proizvodnje (EUR/tona)	791	760
<i>Indeks</i>	100	96
Prosječna jedinična prodajna cijena u Uniji na ukupnom tržištu (EUR/tona)	794	790
<i>Indeks</i>	100	100
Stopa iskorištenosti kapaciteta (%)	82	80

Izvor: proizvođači iz Unije u uzorku.

- (326) Proizvodnja nakon RIP-a blago je pala u odnosu na razdoblje ispitnog postupka, dok je prodaja na tržištu Unije ostala prilično postojana.
- (327) Jedinični trošak proizvodnje za društva u uzorku neznatno je pao nakon RIP-a, dok je jedinična prodajna cijena ostala stabilna.
- (328) Dobit društava u uzorku izračunana je na temelju podataka iz upitnika o razdoblju nakon RIP-a, čime je dobivena prosječna dobit društava u uzorku od 3,8 % tijekom devet mjeseci nakon RIP-a. Društva u uzorku dostavila su mjesečne podatke o troškovima i cijenama koje je Komisija zatim objedinila u prosjek po kvartalu i potom navela u tablici 3. u nastavku.
- (329) Međutim, ako se ta dobit analizira na kraju kvartala, ukazuje se drugačiji trend:

Tablica 3.

Dobit u razdoblju nakon RIP-a

	Četvrti kvartal 2018.	Prvi kvartal 2019.	Drugi kvartal 2019.	Ukupno nakon RIP-a
Dobit proizvođača iz Unije u uzorku	10,8 %	0,1 %	-5,0 %	3,8 %

Izvor: proizvođači iz Unije u uzorku.

⁽³⁹⁾ Podaci o obujmu proizvodnje i obujmu prodaje za devetomjesečno razdoblje nakon razdoblja ispitnog postupka (od listopada 2018. do lipnja 2019.) navedeni u ovoj tablici izvedeni su na godišnju razinu množenjem s faktorom 12/9 radi dobivanja usporedivih godišnjih indeksiranih podataka.

- (330) Prema tome, tablice 2. i 3. pokazuju da je Komisija zamijetila relativno malu promjenu u odnosu na razdoblje ispitnog postupka osim u pogledu visine dobiti proizvođača iz uzorka, koja se povećala s 0,8 % u razdoblju ispitnog postupka na 3,8 % nakon RIP-a. Najveći dio povećanja dobiti u razdoblju nakon RIP-a nastao je u četvrtom kvartalu 2018.
- (331) Veća dobit tijekom zime 2018.–2019. bila je iznimka. Zabilježilo ju je jedno od društava u uzorku koje je uspjelo iskoristiti neizvjesno stanje u području prijevoza u svojoj regiji. Zbog privremenog manjka opskrbe uzrokovanog tom situacijom društvo je moglo povećati svoje cijene, a time i dobit u tom razdoblju, koje je utjecalo na četvrti kvartal 2018. i dio prvog kvartala 2019. ⁽⁴⁰⁾
- (332) Međutim, dobit preostalih društava u uzorku i dalje je bila znatno niža od ciljne dobiti tijekom svih kvartala razdoblja nakon ispitnog postupka. U drugom kvartalu 2019., kada je neizvjesnost u pogledu prijevoza nestala, dobit proizvođača iz Unije u uzorku prešla je u gubitak od 5 %.
- (333) Vlada Indonezije tvrdila je da je negativna profitabilnost u drugom kvartalu 2019. bila posljedica izvanrednih događaja u Saipolu. Međutim, iako je taj proizvođač iz Unije doista imao izniman problem tijekom razdoblja nakon RIP-a, to je pitanje utjecalo na prvi, a ne na drugi kvartal 2019. Stoga se smatra da je pad profitabilnosti posljedica znatnih količina subvencioniranog uvoza koji ulazi na tržište Unije po vrlo niskim cijenama.
- (334) Nakon konačne objave Wilmar je napomenuo da im se čini da sažeci upitnika nakon RIP-a, koji nisu povjerljivi, nisu dovoljni da zainteresiranim stranama omoguće da odgovore na zaključke Komisije.
- (335) Međutim, svi su odgovori na upitnik bili popraćeni sadržajnim otvorenim verzijama. Ako se podaci nisu mogli sažeti na razini trgovačkog društva, Komisija ih je objedinila i objavila u konačnoj objavi te u tablicama 2. i 3.
- (336) Radi daljnje transparentnosti Komisija je utvrdila relevantne informacije koje nisu povjerljive i koje pokazuju da su cijene RME-a dosegule rekordne razine zbog niskih vodostaja Rajne tijekom zime 2018.–2019. i dodala te informacije u otvoreni spis.
- (337) Vlada Indonezije odgovorila je na te informacije tvrdnjom da je iznimna dobit u zimi 2018.–2019. isto bila posljedica povećane potražnje za RME-om u Uniji zimi zbog njegovih fizičkih svojstava i smanjenih troškova proizvodnje u industriji Unije u razdoblju nakon RIP-a.
- (338) Nadalje, tvrdila je da je jedinična prodajna cijena ostala stabilna te da se čak snizila tijekom razdoblja nakon RIP-a, što upućuje na to da povišenje cijene nije bilo iznimno.
- (339) Nadalje, vlada Indonezije tvrdila je da su problemi u opskrbi sirovinama tijekom zime 2018.–2019. mogli utjecati na podatke o profitabilnosti industrije EU-a za drugi kvartal 2019.
- (340) Argumenti vlade Indonezije odbačeni su jer se temelje na pretpostavkama i nisu povezani s člankom koji je Komisija uključila u otvoreni spis kako bi pomogla strankama razumjeti posebnu situaciju tijekom zime 2018. – 2019.
- (341) Stoga je Komisija zaključila da se u razdoblju nakon RIP-a gospodarsko stanje industrije Unije dodatno pogoršalo.

5. PRIJETNJA ŠTETE

5.1. Priroda predmetnih subvencija

- (342) Nakon uvođenja privremenih mjera proizvođač izvoznik Wilmar napomenuo je da Komisija nije utvrdila povezanost utvrđenih subvencija s prodajom ispod cijene te spuštanjem cijena.

⁽⁴⁰⁾ Vidjeti, na primjer, novinski članak o AGQM-u od 14. studenoga 2018.: <https://www.agqm-biodiesel.de/en/news/news/price-european-rme-hits-all-time-high-due-low-rhine-levels> (posljednji put pristupljeno 22. listopada 2019.).

- (343) Komisija se nije složila s tim. Postoji jasna veza između dostupnosti sirovog palmina ulja po niskim cijenama i prodaje ispod cijene utvrđene tijekom ispitnog postupka jer članovi industrije Unije koji moraju nabavljati svoje sirovo palmino ulje na svjetskom tržištu plaćaju mnogo više za sirovine, te se stoga ne mogu nositi s cijenama subvencioniranog indonezijskog biodizela. Nastavak tog programa, zajedno s drugim dvama programima subvencija utvrđenima u ovom ispitnom postupku, omogućuje nastavak izvoza indonezijskog biodizela po cjenovnoj razini koja utječe na industriju Unije.
- (344) Wilmar je zatim komentirao uvodnu izjavu 350. privremene uredbe, ponovivši da postoji prirodna granica uvoza PME-a u Uniju te da stoga Komisija ne može tvrditi da bi se uvoz povećao.
- (345) Budući da društvo Wilmar nije objasnilo što je ta „prirodna granica”, taj se navod nije mogao ispitati te se stoga odbacuje. Prema mišljenju Komisije, ne postoje prepreke (osim tržišne potražnje na koju se primjenjuju pravila poštenog tržišnog natjecanja) za uvoz biodizela iz Indonezije u EU.
- (346) Nakon konačne objave Wilmar je ponovio svoje stajalište u privremenoj fazi u pogledu povezanosti utvrđenih subvencija s prijetnjom štete. Međutim, nisu dostavljeni nikakvi novi argumenti, pa su stoga njegove tvrdnje ponovno odbijene.
- (347) Wilmar je napomenuo je da je Masol, najveći proizvođač PME-a u Uniji, bio povezan s indonezijskim proizvođačem biodizela grupom Musim Mas te je postavio pitanje po kojoj bi cijeni Masol mogao nabavljati palmino ulje iz Indonezije.
- (348) Komisija ne komentira povjerljive poslovne djelatnosti pojedinačnih društava ni u Uniji ni drugdje. Međutim, Komisija je utvrdila da Masol nabavlja palmino ulje po tržišnim uvjetima. Odnos između grupe Musim Mas i Masola stoga nije utjecao na analizu štete.
- (349) Nakon konačne objave vlada Indonezije ponovno je tvrdila da OPPF nije program subvencioniranja i da je izvozna pristojba na sirovo palmino ulje bila spuštena na nulu.
- (350) Komisija ističe nalaze iz odjeljka 3. o subvencioniranju, koji jasno potvrđuju suprotno.
- (351) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 349. do 350. privremene uredbe.

5.2. Znatna stopa povećanja subvencioniranog uvoza

- (352) Nakon uvođenja privremenih mjera vlada Indonezije napomenula je da bi Komisija trebala razmotriti promjene u uvozu biodizela iz Indonezije nakon RIP-a.
- (353) Komisija je analizirala uvoz iz Indonezije od kraja RIP-a do kraja lipnja 2019. (dakle od četvrtog kvartala 2018. do četvrtog kvartala 2019.):

Tablica 4.

Uvoz iz Indonezije tijekom i nakon RIP-a

	RIP	treći kvartal 2018.	prvi kvartal 2019.	drugi kvartal 2019.
Ukupni uvoz biodizela iz Indonezije (u metričkim tonama)	516 068	139 091	234 677	207 310

Izvor: Sustav Surveillance II.

- (354) Komisija je napomenula da je unatoč tome što je razdoblje ispitnog postupka obuhvatilo četiri kvartala, od četvrtog 2017. do trećeg 2018., znatan uvoz zabilježen samo u posljednja dva kvartala. Za usporedbu, četiri kvartala razdoblja ispitnog postupka navedena su ovdje:

Tablica 5.

Uvoz iz Indonezije tijekom RIP-a

	četvrti kvartal 2017.	prvi kvartal 2018.	drugi kvartal 2018.	treći kvartal 2018.
Ukupni uvoz biodizela iz Indonezije (u metričkim tonama)	0	25 275	227 114	263 678

Izvor: Sustav Surveillance II.

- (355) Podaci pokazuju da je uvoz iz Indonezije nastavljen nakon završetka razdoblja ispitnog postupka i to u znatnim količinama. Međutim, vrhunac iz trećeg kvartala 2018. od 263 678 metričkih tona po kvartalu ne može se usporediti s trećim kvartalom 2019. jer je na uvoz tijekom tog kvartala utjecalo uvođenje privremenih pristojbi. Isto tako, prva tri kvartala nakon razdoblja ispitnog postupka nisu izravno usporediva s posljednjim trima kvartalima razdoblja ispitnog postupka s obzirom na sezonske razlike, pa podaci nakon razdoblja ispitnog postupka nisu jasni u pogledu mogućnosti znatnog povećanja uvoza u budućnosti.
- (356) Nakon konačne objave vlada Indonezije napomenula je da je pri usporedbi drugog kvartala 2019. s drugim kvartalom 2018. uvoz iz Indonezije pao za 9 %, što bi trebalo značiti da se ne očekuje znatno povećanje uvoza.
- (357) Komisija je odbacila tu tvrdnju jer razlika od 9 % iznosi 20 000 MT ili jedna pošiljka biodizela. Stoga se razlika između dvaju kvartala može objasniti jednom pošiljkom koja ulazi u jedan ili drugi kvartal. Osim toga, dokazi koji se odnose na jedan kvartal nisu u suprotnosti s nalazom Komisije o nedostatnosti podataka o tome može li se u budućnosti očekivati znatno povećanje uvoza.
- (358) Vlada Indonezije i proizvođač izvoznik Wilmar zatražili su od Komisije i da ponovno razmotri značenje riječi „bitno povećan” u odnosu na količinu uvezenog biodizela iz Argentine, s obzirom na to da najveći dio povećanja potječe iz Argentine. Komisija se već osvrnula na utjecaj uvoza iz Argentine u uvodnim izjavama od 368. do 370. privremene uredbe, što nisu osporili ni vlada Indonezije ni Wilmar. Učinak uvoza iz Argentine dio je procjene uzročnosti i ne dovodi u pitanje znatno povećanje uvoza iz Indonezije.
- (359) Proizvođač izvoznik Wilmar zatražio je od Komisije da u odnosu na uvoz iz Indonezije prije razmatranog razdoblja razmotri što znači „bitno povećan”. Komisija nema običaj proširivanja svoje analize izvan razmatranog razdoblja pa je taj argument odbačen. U svakom slučaju, kako je prethodno navedeno, čini se da je uvoz iz Indonezije dosegao količine slične onima viđenima u kontekstu antidampinškog ispitnog postupka iz 2013.
- (360) I Wilmar i vlada Indonezije primili su na znanje odredbe nove Direktive o energiji iz obnovljivih izvora kojom će se u budućnosti ograničiti uvoz PME-a s visokim rizikom od neizravne promjene uporabe zemljišta u EU-u. Komisija je napomenula da se to ograničenje počinje primjenjivati od kraja 2023. ⁽⁴¹⁾ S obzirom na to da se učinak te direktive ne može predvidjeti i da se PME još uvijek može uvoziti u EU u skladu s tom direktivom pod uvjetima utvrđenima u njoj, i taj je argument odbačen jer ne utječe na prijetnju štete koju indonezijski uvoz predstavlja za industriju Unije u bliskoj budućnosti.
- (361) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno iznio primjedbe u pogledu vjerojatnosti povećanja uvoza iz Indonezije i ponovno zatražio od Komisije da svoje razmatrano razdoblje proširi na razdoblje prije 2013.
- (362) Komisija ponovno odbacuje te primjedbe, a posebno zahtjev za umjetno produljenje razmatranog razdoblja kako bi se uzela obzir razdoblja prije uvođenja antidampinških pristojbi, što nije praksa Komisije. Stoga je Komisija smatrala prikladnim u ovom predmetu usmjeriti svoje ispitivanje na razmatrano razdoblje i razvoj događaja nakon RIP-a.

⁽⁴¹⁾ Članak 26. stavak 2. Direktive (EU) 2018/2001.

- (363) Nakon konačne objave vlada Indonezije napomenula je da neke zemlje ograničavaju pristup tržištu za biogoriva na osnovi palmina ulja te posebno izdvojila Norvešku i Francusku.
- (364) Komisija napominje da Norveška nije članica Europske unije i da stoga njezino zakonodavstvo ne utječe na tržište biodizela u EU-u. Međutim, Komisija napominje da se čini da je norveška vlada nametnula jednake kriterije održivosti (visoki rizik od neizravne promjene uporabe zemljišta) koji su na snazi u EU-u ⁽⁴²⁾. Komisija ne vidjeti povezanost zakonodavstva koje je na snazi u Norveškoj s izvozom iz Indonezije u EU.
- (365) Vlada Indonezije posebno je ukazala na uredbu donesenu u Francuskoj „o zabrani upotrebe palmina ulja u biogorivima od 31. prosinca 2019.” ⁽⁴³⁾.
- (366) Iz analiza tog zakona proizlazi da će francuska vlada 1. siječnja 2020. ukinuti oslobođenje od plaćanja poreza za palmino ulje, te se stoga u Francuskoj palmino ulje neće smatrati biogorivom osim ako potječe iz nasada s niskim rizikom od neizravne promjene uporabe zemljišta ⁽⁴⁴⁾.
- (367) Komisija je napomenula da zakon ne proizvodi učinke do 2020. To je početak razdoblja iz nove Direktive o energiji iz obnovljivih izvora na temelju koje će se na razini EU-a uvoz biodizela s visokim rizikom od neizravne promjene uporabe zemljišta, kao što je PME, ograničiti na razine iz 2019.
- (368) Komisija je isto napomenula da, s obzirom na to da taj zakon stupa na snagu tek 1. siječnja 2020. i to samo u Francuskoj, on nema nikakvog utjecaja na količinu potrošenog PEM-a u Uniji 2019. te da, s obzirom na to da razina iz 2019. postaje gornja granica za 2020., francuski propis neće utjecati na količinu uvezenog PME-a na razini Unije koja se uzima u obzir za obvezu miješanja.
- (369) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 351. do 352. privremene uredbe.

5.3. Dovoljan slobodno raspoloživi kapacitet i apsorpcijski kapacitet trećih zemalja

- (370) Nakon uvođenja privremenih mjera vlada Indonezije napomenula je da Komisija nije dostavila nikakve posebne podatke za dokazivanje mogućeg kapaciteta Sjedinjenih Američkih Država („SAD”) za apsorpciju dodatnog izvoza iz Indonezije, koji je utvrđen u uvodnim izjavama 355. i 356. privremene uredbe.
- (371) S obzirom na visoku razinu protumjera na snazi u SAD-u, Komisija je smatrala da nije vjerojatno da će SAD apsorbirati izvoz iz Indonezije u bliskoj budućnosti.
- (372) Komisija je napomenula i da su u najnovijem izvješću US GAIN-a iz Jakarte ⁽⁴⁵⁾ analizirani indonezijski statistički podaci o izvozu te je utvrđeno da je izvoz biodizela u SAD prestao u studenome 2016. i da nije ponovno započeo.
- (373) U svojem odgovoru na niz pitanja nakon RIP-a koja su mu upućena Europski odbor za biodizel (EBB) napomenuo je da se očekuje da će se kapacitet u Indoneziji povećati s 11,5 milijardi litara na 13 milijardi litara do 2021., u skladu s najnovijim izvješćem US GAIN-a iz Jakarte.
- (374) Vlada Indonezije napomenula je i da Indonezija prelazi s obveze B20 na obvezu B30, odnosno s miješanja 20 % biodizela s mineralnim dizelom na miješanje 30 % i da će to povećati domaću potražnju. Isto je istaknuo i proizvođač izvoznik Wilmar.
- (375) Vlada Indonezije u svojim je primjedbama na podnesak EBB-a o podacima nakon razdoblja ispitnog postupka napomenula da bi provedba mandata B30 mogla apsorbirati sav proizvodni kapacitet biodizela u Indoneziji.

⁽⁴²⁾ Vidjeti na primjer <https://www.regnskog.no/en/news/palmoil-in-biodiesel-sees-massive-drop-in-norway> (posljednji put pristupljeno 21. listopada 2019.).

⁽⁴³⁾ <https://www.ofimagazine.com/news/france-bans-palm-oil-from-biofuels> (posljednji put pristupljeno 21. listopada 2019.).

⁽⁴⁴⁾ <https://www.reuters.com/article/us-total-biofuels-palmoil/french-court-rules-against-tax-breaks-for-palm-oil-biofuel-idUSKBN1WQ0ZG> (posljednji put pristupljeno 21. listopada 2019.).

⁽⁴⁵⁾ US GAIN *Biofuels Annual*, Jakarta, Indonezija, 8.9.2019.

- (376) Komisija je primijetila ambiciju indonezijske vlade za povećanje obveze s B20 na B30, ali je primila na znanje i primjedbe EBB-a od 29. travnja 2019. u kojima se navodi da su se indonezijski operateri suočili s poteškoćama u distribuciji i dostupnosti infrastrukture za skladištenje i miješanje u provedbi obveze B20 te da je svrha obveze povećati uvoz mineralnog dizela, a ne smanjiti izvoz biodizela na druga tržišta kao što je EU-ovo.
- (377) Osim toga, Komisija je primila na znanje primjedbe EBB-a na njegovu popisu pitanja B za razdoblje nakon RIP-a, podnesenom 6. rujna 2019., o tome da se očekuje da će proći dulje vrijeme do provedbe obveze B30 unatoč smanjenju broja pogona za miješanje i povećanju njihove veličine. Za određene sektore (na primjer rudarstvo) potrebna je odgoda provedbe ovlaštenja za B30, za prelazak vozila B30 gorivo mogle bi biti potrebne tehničke prilagodbe, a u sektoru koji nije obuhvaćen obvezom pružanja javne usluge strojevi koji podliježu normi ASTM mogli bi ostati bez jamstva ako bi trošili gorivo B30.
- (378) Komisija stoga smatra da se prelaskom s obveze B20 na obvezu B30 neće znatno ograničiti količina biodizela izvezenog iz Indonezije u EU u bliskoj budućnosti, posebno uzimajući u obzir vrlo značajne rezervne kapacitete indonezijske industrije biodizela koje su u US GAIN-u procijenjene na 30 % za 2019.
- (379) Nakon konačne objave vlada Indonezije napomenula je da Komisija nije u potpunosti odgovorila na njezin argument, koji se odnosi na to da je provedba obveze B30 obveza vlade Indonezije čija puna probna provedba počinje u studenome 2019. Nadalje, vlada Indonezije tvrdi da je Komisija samo ponovila argumente EBB-a.
- (380) Proizvođač izvoznik Wilmar isto je zatražio od Komisije da ponovno razmotri učinak obveze B30 na budući rezervni kapacitet indonezijske industrije biodizela.
- (381) Komisija je primila na znanje dodatne primjedbe vlade Indonezije i Wilmara i smatra da je pitanje obveze B30 pomno razmotrila.
- (382) Međutim, najnovije izvješće US GAIN-a iz Jakarte podupire dvojbe EBB-a o tome može li se obveza B30 postići u roku koji je navela vlada Indonezije. U izvješću GAIN navodi se da će obveza B20, koja je bila obvezni cilj već za 2016., prvi put biti ispunjena tek 2019., tri godine nakon utvrđenog roka.
- (383) S obzirom na to da je prosječno povećanje stope miješanja između 2,5 ⁽⁴⁶⁾ i 3,2 ⁽⁴⁷⁾ postotna boda godišnje, povećanje s 19,9 % na 30 % u jednoj godini čini se izrazito ambicioznim.
- (384) Komisija je stoga zaključila da nije vjerojatno da će se obveza B30 uskoro ispuniti i da će znatno utjecati na rezervni kapacitet u Indoneziji u bliskoj budućnosti.
- (385) U uvodnoj izjavi 357. privremene uredbe Komisija je smatrala da ni jedno drugo značajno tržište nije otvoreno indonezijskim proizvođačima, s obzirom na to da su pristojbe koje se primjenjuju na uvoz u SAD obeshrabrujuće visoke.
- (386) Wilmar je primijetio da postoji izvoz u Kinu i smatra da će Kina u budućnosti moći apsorbirati izvoz PME-a iz Indonezije.
- (387) Komisija je u odgovoru napomenula da u Kini ne postoji obveza miješanja i stoga prodaja nije dugoročne prirode. EBB je u svojem podnesku uz upitnik o razdoblju nakon RIP-a dostavio podatke iz kojih proizlazi da Kina uvozi PEM samo u povoljnom trenutku kada je jeftiniji od mineralnog dizela. To se ne može smatrati održivom dugoročnom alternativom za indonezijski izvoz u usporedbi sa stalnim rastom potražnje za biodizelom na tržištu Unije zbog obveze miješanja.

⁽⁴⁶⁾ Prosjek za 2011.–2019.

⁽⁴⁷⁾ Prosjek za 2016.–2019.

- (388) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno u pogledu izvoza PME-a i palmina ulja iz Indonezije u Kinu naveo da je Kina „potvrđeno i stabilno izvozno tržište za indonezijski biodizel”.
- (389) Međutim, Wilmar je naveo i da Kina uvozi biodizel iz palmina ulja „zahvaljujući niskoj cijeni”. Zaključak Komisije u privremenoj fazi bio je da se uvoz iz Indonezije u Kinu pojavljuje samo kad je PME jeftiniji od mineralnog dizela i stoga se izvoz u Kinu temelji na postojanju već utvrđenog subvencioniranja.
- (390) S obzirom na to da Kina nema na snazi obvezu miješanja biodizela s mineralnim dizelom, Komisija nije raspolagala dokazima koji bi potvrdili izjavu Wilmara da je Kina potvrđeno i stabilno izvozno tržište indonezijskog biodizela.
- (391) Tijekom RIP-a u Kina je odlazilo samo otprilike 27 % indonezijskog izvoza, a u Uniju otprilike 71 %. Unatoč prigodnoj prodaji indonezijskog biodizela Kini, Unija je i dalje najvažnije izvozno tržište indonezijskih proizvođača.
- (392) Nakon konačne objave vlada Indonezije napomenula je i da Kina uvozi palmino ulje iz Indonezije u velikim količinama te da se očekuje povećanje uvoza palminog ulja, čime se smanjuje količina palmina ulja dostupnog u Indoneziji za preradu u biodizel.
- (393) Komisija je primijetila da vlada Indonezije prema tome očekuje da će povećana potražnja za palminim uljem u Kini biti podmirena preusmjeravanjem postojećeg palmina ulja iz proizvodnje biodizela u izvoznu prodaju. Nisu dostavljeni nikakvi dokazi da bi izvoz palmina ulja uzrokovao njegovu nestašicu za indonezijske proizvođače biodizela. Komisija bi očekivala da će indonezijska reakcija na povećanu potražnju za palminim uljem biti povećanje ponude, a ne preusmjeravanje postojećih isporuka izvan industrijskih aktivnosti kao što je proizvodnja biodizela.
- (394) Komisija je analizirala i izvoz palmina ulja u Kinu na temelju izvješća US GAIN-a za 2019. iz Jakarte. Čini se da se izvoz u Kinu povećao, ali je njime zamijenjen izvoz u Indiju u kojoj su uvozne carine na palmino ulje visoke.
- (395) Komisija stoga smatra da nema dokaza o dugoročnom povećanju potražnje za biodizelom izvezenim iz Indonezije u Kinu te da nema dokaza da bi povećana potražnja za palminim uljem u Kini prouzročila nestašicu palmina ulja za proizvodnju biodizela za izvoz u Europsku uniju.
- (396) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 353. do 357. privremene uredbe.

5.4. Razina cijena subvencioniranog uvoza

- (397) Nakon uvođenja privremenih mjera Wilmar je naveo da se utvrđivanjem prodaje ispod cijene ne može dokazati nalaz prijetnje štete jer se prodaja ispod cijene razlikuje od spuštanja cijena ili sprečavanja njihova rasta.
- (398) Komisija se nije složila s tim. Nalazi o znatnom sniženju cijena izvedeni su u kontekstu stanja industrije Unije koja je iznimno osjetljiva iako još nije materijalno oštećena utvrđenom prodajom ispod cijene. Takva prodaja ispod cijene, ako se nastavi, industriji Unije prijeti materijalnom štetom.
- (399) Međutim, Komisija je u uvodnoj izjavi 328. privremene uredbe utvrdila spuštanje cijena, zaključivši da zbog cjenovnog pritiska subvencioniranog indonezijskog uvoza industrija Unije nije mogla ostvariti korist od nižih troškova tijekom razdoblja ispitnog postupka jer je morala u potpunosti prenijeti to sniženje svojim kupcima kako bi izbjegla još veći gubitak tržišnog udjela.
- (400) Komisija u tom kontekstu napominje da je izvoz biodizela iz Indonezije u Kinu bio po istoj cijeni za metričku tonu kao izvoz u EU 2018. i u prvoj polovini 2019.
- (401) To u jednakoj mjeri pokazuje teško stanje industrije Unije i trenutnu prijetnju koju predmetni uvoz predstavlja.

(402) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno naveo da se nalazom o prodaji ispod cijene ne može poduprijeti utvrđivanje prijetnje štete. Komisija je ponovno navela da utvrđena prodaja ispod cijene predstavlja prijetnju da će industrija Unije pretrpjeti materijalnu štetu.

(403) Komisija je stoga odbacila tu tvrdnju i potvrdila svoje nalaze utvrđene u uvodnoj izjavi 358. privremene uredbe.

5.5. Razina zaliha

(404) Budući da nije bilo nikakvih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke o šteti utvrđene u uvodnoj izjavi od 359. privremene uredbe.

5.6. Zaključak

(405) Komisija je stoga zaključila da je tijekom razdoblja ispitnog postupka uvoz iz Indonezije prijetio industriji Unije štetom, a Komisija je potvrdila svoje zaključke o prijetnji štete iz uvodne izjave 360. privremene uredbe.

6. UZROČNOST

6.1. Učinci subvencioniranog uvoza iz Indonezije

(406) Komisija je u privremenoj uredbi privremeno zaključila da je subvencionirani uvoz iz Indonezije prouzročio prijetnju materijalne štete industriji Unije.

(407) Komisija je zaključila da je industrija Unije, unatoč povećanju proizvodnje i kapaciteta, izgubila tržišni udio zbog povećanja uvoza tijekom razdoblja ispitnog postupka te prodaje ispod cijene subvencioniranog uvoza i sprečavanja rasta cijena industrije Unije te da je to spriječilo industriju Unije da ostvari korist od inače povoljnog stanja na tržištu.

(408) Vlada Indonezije i Wilmar napomenuli su nakon privremene objave da su se tijekom razmatranog razdoblja proizvodnja i kapacitet industrije Unije, zajedno s apsolutnim količinama prodaje, povećali. Također su napomenuli da se usporedno s rastom uvoza iz Indonezije povećala i profitabilnost industrije Unije.

(409) Komisija se nije složila s tim opažanjima, posebno o dobiti industrije Unije koja je tijekom cijelog razmatranog razdoblja ostala u rasponu od -1 % do 1 %. Stoga promjene profitabilnosti tijekom razmatranog razdoblja nisu bile znatne.

(410) U pogledu proizvodnje i kapaciteta industrije Unije, iako je u apsolutnom smislu tijekom razmatranog razdoblja došlo do povećanja, industrija Unije nije mogla u potpunosti iskoristiti povećanje potrošnje jer je uvoz iz Indonezije preuzimao tržišni udio industrije Unije.

(411) Indonezijski proizvođač izvoznik Wilmar navodi da je u uvodnoj izjavi 346. privremene uredbe Komisija privremeno zaključila da se postojanje materijalne štete ne može konačno dokazati. Wilmar je naveo je da je to u suprotnosti s uvodnom izjavom 363. privremene uredbe u kojoj je Komisija zaključila da je subvencionirani uvoz iz Indonezije imao negativan učinak na industriju Unije.

(412) Komisija nije smatrala da postoji proturječnost između nedostatka materijalne štete za industriju Unije, ali i očitog negativnog utjecaja na industriju Unije koji proizlazi iz analize prijetnje štete.

(413) Nakon konačne objave Wilmar je ponovio prethodno navedene tvrdnje iz uvodnih izjava 408. i 411., koje Komisija ponovno odbacuje.

(414) O tom se pitanju nakon konačne objave očitovala i vlada Indonezije. Ponovno je navela da ne vidjeti nikakvu uzročno-posljedičnu vezu između uvoza iz Indonezije i rezultata industrije Unije. Komisija je primila na znanje da je vlada Indonezije preoblikovala svoje mišljenje, ali i dalje je smatrala da je prethodnom analizom pokazala da bez mjera uvoz iz Indonezije predstavlja prijetnju štete industriji Unije.

- (415) Budući da nije bilo drugih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 365. privremene uredbe.

6.2. Drugi poznati čimbenici

6.2.1. Uvoz iz Argentine

- (416) Nakon privremene objave vlada Indonezije i Wilmar iznijeli su primjedbe o utjecaju subvencioniranog uvoza biodizela iz Argentine na industriju Unije. U tim je primjedbama navedeno da je uzrok prijetnje štete industriji Unije isključivo uvoz iz Argentine.
- (417) Kao što je Komisija već navela u uvodnim izjavama od 368. do 370. privremene uredbe, taj uvoz bio je dio prijetnje štete za industriju Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka, zbog čega je Komisija u veljači 2019. uvela mjere protiv tog uvoza i prihvatila preuzimanje obveza u vezi s cijenama.
- (418) Međutim, činjenica da je argentinski uvoz bio prijetnja štete tijekom razmatranog razdoblja ne znači da indonezijski uvoz nije bio prijetnja štete, posebno nakon što su mjere protiv uvoza iz Argentine stupile na snagu. Zapravo, sagledavajući prijetnju materijalne štete u bliskoj budućnosti, taj uvoz više ne može biti među prijetnjama industriji Unije jer su mjere protiv uvoza biodizela iz Argentine već na snazi.
- (419) Stoga je Komisija u kontekstu provedbe analize prijetnje materijalne štete izdvojila i razlikovala učinke koje uvoz iz Argentine može imati na industriju Unije od učinaka uvoza iz Indonezije ⁽⁴⁸⁾.
- (420) Nakon konačne objave Wilmar je ponovio svoje primjedbe u privremenoj fazi u pogledu uvoza iz Argentine, nazvavši Komisijin odgovor „površnim”. Komisija se ne slaže te napominje da su odgovori o učinku uvoza iz Argentine navedeni u odjeljku 6.2.1. privremene uredbe.

6.2.2. Uvoz iz ostalih trećih zemalja

- (421) Nakon privremene objave vlada Indonezije navela je da bi uvoz iz Kine mogao biti važan čimbenik u bilo kojem budućem razmatranju uzroka štete za industriju Unije i istaknula i povećanje uvoza iz Kine od 2017. do razdoblja ispitnog postupka za 25 % i da je od 2016. do razdoblja ispitnog postupka cijena uvoza iz Kine bila niža od cijena industrije Unije.
- (422) Osim toga navela je da unatoč tome što su cijene uvoza iz Kine više nego iz Indonezije, to ne znači da ne mogu imati negativan učinak na industriju Unije.
- (423) Napomenula je i da se u kineskom biodizelu upotrebljava različita sirovina (korišteno ulje za kuhanje) od indonezijskog biodizela. Biodizel od korištenog ulja za kuhanje donosi visoku uštedu emisija stakleničkih plinova i na njega se primjenjuje sustav dvostrukog računanja utvrđen Direktivom o energiji iz obnovljivih izvora. Stoga se čini poželjnijom opcijom za uvoz u EU.
- (424) Komisija je primijetila postojanje uvoza iz Kine tijekom razdoblja ispitnog postupka i ispitala njegovu količinu i cijenu u uvodnoj izjavi 372. privremene uredbe, napomenuvši da je uvoz iz Kine manji nego iz Indonezije te da je cijena uvoza iz Kine bila viša od cijene uvoza iz Indonezije.
- (425) Komisija je napomenula da je cijena u Uniji kombinacija različitih vrsta biodizela koji se prodaju u Uniji, uključujući prodaju s povlasticom dvostrukog računanja i bez nje. Kineski uvoz zaista se sastoji od jedne vrste biodizela (proizvedene od korištenog ulja za kuhanje) koja ostvaruje pravo na povlasticu dvostrukog računanja.

⁽⁴⁸⁾ Vidjeti Izvješće odbora, *Sjedinjene Američke Države – antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određeni premazani papir iz Indonezije*, WT/DS491/R, prihvaćeno 22. siječnja 2018., točke 7.204–7.212.

- (426) Međutim, u pogledu količine, uvoz iz Kine manji je od uvoza iz Indonezije (s tržišnim udjelom od 1,7 % u odnosu na 3,3 % za Indoneziju) te se na njega, za razliku od uvoza iz Indonezije, primjenjuje i konvencionalna carina od 6,5 %.
- (427) Komisija nije primila nikakve dokaze da takav uvoz ima ili da je vjerojatno da će imati negativan učinak na industriju Unije ili bilo kakve tvrdnje o šteti koju bi uzrokovao uvoz iz Kine. Važno je ponovno naglasiti da su cijene kineskog biodizela više od cijena indonezijskog biodizela. U svakom slučaju, čak i da je uvoz iz Kine negativno utjecao na industriju Unije, ti učinci nisu takvi da bi oslabila uzročna-posljedična veza između subvencioniranog uvoza iz Indonezije i utvrđene prijetnje štete. Stoga je ta tvrdnja odbačena.

6.2.3. Uvoz iz trećih zemalja nakon razdoblja ispitnog postupka

- (428) U svojem podnesku nakon privremene objave Wilmar je dostavio analizu uvoza biodizela u EU iz trećih zemalja nakon završetka razdoblja ispitnog postupka te je napomenuo da se uvoz iz Kine povećao te da se znatno povećao uvoz iz Malezije po cijenama koje su naglo pale. Nadalje je napomenuo da su uvozne cijene iz Kine i Malezije bile niže od prodajnih cijena industrije Unije.
- (429) Wilmar smatra da taj uvoz slabi i prekida uzročno-posljedičnu vezu kad je riječ o prijetnji štete utvrđenoj u privremenoj uredbi.
- (430) Uvoz iz trećih zemalja od listopada 2018. do lipnja 2019. bio je kako slijedi: Procijenjeni tržišni udio za devetomjesečno razdoblje temelji se na potrošnji tijekom razdoblja ispitnog postupka.

Tablica 6.

Uvoz iz trećih zemalja od listopada 2018. do lipnja 2019.

	Uvezene količine (u tonama)	Procijenjeni tržišni udio (%)	Prosječna cijena (EUR)
Argentina	667 678	5,7	673
Indonezija	581 086	5,0	655
Malezija	405 482	3,5	727
Kina	203 961	1,7	796

Izvor: Sustav Surveillance 2.

- (431) Tijekom posljednjeg dijela razdoblja nakon RIP-a na uvoz iz Argentine primjenjivale su se kompenzacijske mjere. Iako su količine bile nešto više od uvoza iz Indonezije, i argentinske cijene bile su više od indonezijskih, unatoč primjeni konvencionalne carine od 6,5 %. Stoga se tijekom tog razdoblja nisu mogle smatrati čimbenikom koji određuje cijene. Usto, kao što je prethodno navedeno, taj uvoz više ne može biti među prijetnjama industriji Unije jer su mjere protiv uvoza biodizela iz Argentine već na snazi.
- (432) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno tvrdio da bi Komisija trebala uzeti u obzir argentinski uvoz jer je cijena argentinskog biodizela tijekom razdoblja nakon RIP-a bila niža od cijene industrije Unije.
- (433) Komisija ponovno napominje da je cijena uvoza iz Argentine porasla nakon veljače 2019. kada su stupile na snagu mjere protiv argentinskog uvoza te da stoga pri usporedbi cijena treba uzeti u obzir činjenicu da su na snazi preuzete obveze u vezi s cijenama.
- (434) Komisija je napomenula da su se kineske cijene povećale između razdoblja ispitnog postupka i razdoblja nakon RIP-a. Tijekom razdoblja nakon RIP-a premašile su i prosječne cijene koju naplaćuje industrija Unije, unatoč primjeni konvencionalne carine od 6,5 %. Osim toga, njihov se tržišni udio stabilizirao nakon razdoblja ispitnog postupka.

- (435) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno istaknuo uvoz iz Kine i izvršio izračun kako bi usporedio cijenu s ukupnim troškovima kineskog biodizela iz 2018. (826 EUR po MT) s prosječnom prodajnom cijenom industrije Unije tijekom razdoblja ispitnog postupka (794 EUR po MT).
- (436) Budući da je njegov izračun pokazao da je kineska uvozna cijena bila viša od prosječne cijene industrije Unije te da je to ono što bi se očekivalo s obzirom na to da je kineski biodizel ostvario pravo na povlasticu dvostrukog računanja, Komisija je prihvatila da izračun pokazuje da nema pritiska na cijene iz Kine.
- (437) Iako se u razdoblju nakon RIP-a povećala količina i smanjila cijena uvoza iz Malezije, količine su ostale manje od onih iz Indonezije, a cijene više, unatoč tome što se na njih primjenjuje konvencionalna carina od 6,5 %. Stoga se ni one tijekom tog razdoblja nisu mogle smatrati čimbenikom koji određuje cijene.
- (438) Nakon konačne objave Wilmar je ponovno istaknuo povećanje količine i smanjenje cijene uvoza iz Malezije. Komisija je ponovila da su cijene iz Malezije više od cijena iz Indonezije i da se na njih primjenjuje konvencionalna carina.
- (439) Iako statistički podaci o uvozu pokazuju da u razdoblju nakon RIP-a postoji znatan uvoz biodizela iz Malezije i Kine, Komisija i dalje smatra da nije riječ ni o količini ni o cijeni koja bi oslabila uzročno-posljedičnu vezu između prijetnje materijalne štete i uvoza iz Indonezije.
- (440) Nakon konačne objave vlada Indonezije napomenula je da cijene uvoza u tablici 6. nisu izravno usporedive jer je biodizel iz Argentine čisti SME, iz Indonezije čisti PME, a kineski se biodizel proizvodi od korištenog ulja za kuhanje („UCOME”).
- (441) Vlada Indonezije napomenula je da je za izračun razine prodaje ispod cijene Komisija prilagodila cijenu biodizela FAMEO (argentski SME) kako bi ga usporedila s PME-om (indonezijski biodizel).
- (442) Vlada Indonezije dostavila je podatke na temelju iste metodologije kojima se dokazuje da je usporediva uvozna cijena iz Argentine tijekom razdoblja ispitnog postupka bila niža od uvozne cijene iz Indonezije, a da je usporediva uvozna cijena iz Kine tijekom razdoblja ispitnog postupka bila u skladu s uvoznom cijenom iz Indonezije.
- (443) Međutim, vlada Indonezije u svojem je izračunu precijenila razinu prilagodbe za 30 % i nije uzela u obzir konvencionalnu carinu koja se primjenjuje na uvoz iz Argentine i Kine, ali ne i na uvoz iz Indonezije.
- (444) Kad se pravilno primijene prilagodba i konvencionalna carina, slika je prilično različita. Usporediva uvozna cijena iz Kine znatno premašuje uvoznju cijenu iz Indonezije, a razlika u cijeni između uvoza iz Argentine i uvoza iz Indonezije znatno je smanjena.
- (445) U privremenoj uredbi već je utvrđeno da je uvoz iz Argentine u određenoj mjeri bio odgovoran za negativan razvoj nekih pokazatelja štete za industriju Unije, uključujući činjenicu da je prosječna uvozna cijena iz Argentine, čak i u apsolutnom smislu, bila niža tijekom razdoblja ispitnog postupka od uvozne cijene iz Indonezije.
- (446) Argentinske cijene u razdoblju nakon RIP-a ne odražavaju u potpunosti uvođenje mjera protiv njih jer su te mjere uvedene tek u veljači 2019., tj. sredinom razdoblja nakon RIP-a.
- (447) Stoga usporedba cijena koju je dostavila vlada Indonezije ne slabi uzročno-posljedičnu vezu između uvoza iz Indonezije i prijetnje materijalne štete. Činjenica da su ostali čimbenici možda pridonijeli tome da je domaća industrija „ranjiva”, tj. podložnija budućoj šteti, ne isključuje utvrđivanje uzročno-posljedične veze između predmetnog uvoza i prijetnje za buduću štetu domaćoj industriji ⁽⁴⁹⁾.

⁽⁴⁹⁾ Vidjeti Izvješće odbora, *Sjedinjene Američke Države – antidampinške i kompenzacijske pristojbe na određeni premazani papir iz Indonezije*, WT/DS491/R, prihvaćeno 22. siječnja 2018., točka 7.233.

6.2.4. Izvozni rezultati industrije Unije

(448) Komisija nije primila nikakve primjedbe u odnosu na izvoz industrije Unije.

6.2.5. Cijena sirovina

(449) Nakon privremene objave vlada Indonezije uputila je primjedbe u pogledu financijskog stanja industrije Unije i veze između nje i cijene ulja od uljane repice u Uniji. Vlada Indonezije navela je da su cijene uljane repice bile visoke tijekom razmatranog razdoblja i da se upravo time može najbolje objasniti zašto industrija Unije tijekom tog razdoblja nije uspjela ostvariti veliku dobit.

(450) Trgovac biodizelom Gunvor napomenuo je i da je uljana repica skupa sirovina za biodizel i da je to vjerojatno uzrok financijskog stanja industrije Unije.

(451) Komisija je napomenula da su proizvođači biodizela u Uniji u uzorku upotrebljavali niz sirovina⁽⁵⁰⁾ za namirivanje potražnje diljem Unije i to tijekom svih godišnjih doba. Stoga Komisija nije uočila izravnu povezanost cijena uljane repice sa stopama dobiti industrije Unije jer je uljana repica samo jedna od sirovina koje je industrija Unije upotrijebila za opskrbu tržišta Unije.

(452) Komisija je istaknula svoje napomene u uvodnoj izjavi 327. privremene uredbe da je jedinični trošak proizvodnje industrije Unije tijekom razmatranog razdoblja pratio kretanje cijena.

(453) Međutim, Komisija je napomenula i da je tijekom zime 2018.–2019. cijena biodizela od uljane repice u Uniji naglo porasla, dok je cijena samog ulja uljane repice ostala stabilna. Stoga ne postoji stabilna povezanost cijene uljane repice s cijenom RME-a na tržištu Unije.

(454) Nakon konačne objave Wilmar je osporio taj argument navodeći da se to ne odražava u tablici 2. ili drugdje u dokumentu o konačnoj objavi. Konkretno, takvo povećanje prodajne cijene RME-a trebalo bi utjecati na prosječnu prodajnu cijenu industrije Unije koja je ostala stabilna jer je RME navodno biodizel koji se najviše proizvodi u Uniji.

(455) Međutim, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 296. privremene uredbe, FAME0 je vrsta biodizela koju proizvođači iz Unije u uzorku najčešće prodaju. Stoga prosječna prodajna cijena ovisi ponajviše o FAME0 te, uz cijenu RME-a, i o znatnim količinama PME-a i ostalih mješavina koje prodaju proizvođači iz Unije u uzorku. Povećanje cijena RME-a u potpunosti se odražava u podacima o profitabilnosti, posebno u četvrtom kvartalu 2018. To se u određenoj mjeri odražava i u prosječnoj prodajnoj cijeni koja je ostala stabilna unatoč pritisku na cijene zbog znatnih količina subvencioniranog uvoza.

(456) Nakon konačne objave vlada Indonezije ponovno je navela svoj argument da su visoke cijene uljane repice u Uniji bile uzrok nedovoljne profitabilnosti tijekom razmatranog razdoblja. Komisija je odbacila taj argument s obrazloženjem navedenim u uvodnoj izjavi 445.

(457) Komisija je stoga zaključila da cijene sirovina koje upotrebljava industrija Unije ne slabe uzročno-posljedičnu vezu.

6.2.6. Unutarnje tržišno natjecanje u EU-u i razlike u uspješnosti među proizvođačima iz Unije u uzorku

(458) Wilmar je nakon konačne objave zatražio da Komisija uzme u obzir unutarnje tržišno natjecanje među proizvođačima iz Unije. Međutim, ta tvrdnja nije potkrijepljena. Wilmar je tvrdio i da rezultati određenog proizvođača koji se odražavaju u mikroekonomskim podacima mogu dovesti do iskrivljavanja ukupnih rezultata uzorka.

(459) Reprezentativnost uzorka u smislu proizvodnje u Uniji navedena u uvodnoj izjavi 265. privremene uredbe i u pogledu prodanih količina ostala je gotovo nepromijenjena tijekom razmatranog razdoblja.

(460) Komisija je stoga zaključila da su proizvođači iz Unije u uzorku reprezentativni za cijelu industriju Unije te da su njihovi mikroekonomski podaci reprezentativni za industriju Unije u cjelini. Komisija nadalje napominje da se analiza stanja industrije Unije uvijek provodi za cijelu industriju Unije. Tvrdnja je stoga odbačena.

⁽⁵⁰⁾ Komisija nema točnih informacija o točnoj raščlambi sirovina koje se upotrebljavaju u industriji Unije.

6.3. Zaključak o uzročnosti

- (461) Komisija je potvrdila svoje zaključke o uzročnosti utvrđene u uvodnim izjavama od 377. do 380. privremene uredbe.

7. INTERES UNIJE

7.1. Interes industrije Unije

- (462) Budući da nije bilo nikakvih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 382. do 384. privremene uredbe.

7.2. Interes nepovezanih uvoznika

- (463) Nakon privremene objave vlada Indonezije napomenula je da će te mjere pogoditi uvoznike koji posjeduju vlastitu opremu za miješanje biodizela ili prodajna mjesta za biodizel.
- (464) S obzirom na znatan uvoz biodizela iz Malezije, Kine i Argentine, uzetih zajedno, za koje ne postoje mjere, ili gdje je na snazi preuzeta obveza u pogledu cijena, Komisija se nije složila s tim zaključkom.
- (465) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 388. privremene uredbe.

7.3. Interes korisnika

- (466) Nakon privremene objave vlada Indonezije navela je da bi uvođenje mjera na uvoz iz Indonezije stvorilo monopol za industriju Unije na tržištu Unije. Time bi se povećale cijene biodizela za korisnike.
- (467) Komisija je te tvrdnje odbacila. Prvo, industrija Unije sastavljena je od toliko konkurentskih poduzeća da je monopol daleko od stvarnosti. Drugo, mjere protiv Indonezije ne utječu na uvoz iz Argentine, Kine i Malezije. Naposljetku, čak i uz mjere koje su na snazi, Unija još uvijek uvozi znatne količine biodizela iz Argentine u okviru preuzete obveze.
- (468) Vlada Indonezije navodi da je financijski povoljan uvoz biodizela u dostatnim količinama od iznimne važnosti za Uniju. Komisija se slaže s tom tvrdnjom, ali napominje da se negativan učinak povećanja cijena biodizela samo djelomično prenosi na potrošača jer udio biodizela u cijeni na crpki u pravilu nije veći od 10 %, te je stoga neznatan.
- (469) U svojim primjedbama na konačnu objavu Wilmar tvrdi da u privremenoj uredbi nije uzet u obzir utjecaj mjera na proizvođače dizelskog goriva.
- (470) Proizvođači dizelskog goriva korisnici su biodizela jer ga kupuju prije prodaje mješavine biodizela i mineralnog dizela na crpki, kako je navedeno u uvodnoj izjavi 462. Činjenica da nijedan korisnik nije surađivao u ovom ispitnom postupku ⁽⁵¹⁾ znači i da nijedan proizvođač dizelskog goriva nije surađivao u ovom ispitnom postupku.
- (471) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 391. privremene uredbe.

7.4. Učinci subvencija koje narušavaju trgovinu i ponovna uspostava stvarnog tržišnog natjecanja

- (472) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnoj izjavi 393. privremene uredbe.

7.5. Zaključak o interesu Unije

- (473) Ukratko, ni iz jednog argumenta koje su iznijele zainteresirane strane nije vidljivo da postoje uvjerljivi razlozi protiv uvođenja mjera na uvoz predmetnog proizvoda.

⁽⁵¹⁾ Vidjeti uvodnu izjavu 389. privremene uredbe.

- (474) Budući da nije bilo nikakvih dodatnih primjedbi, Komisija je potvrdila svoje zaključke utvrđene u uvodnim izjavama od 394. do 395. privremene uredbe.

8. EVIDENTIRANJE

- (475) Nakon privremene objave EBB se nije složio sa zaključkom Komisije da evidentiranje uvoza nije bilo potrebno.
- (476) EBB se usprotivio obrazloženju Komisije tvrdeći da se člankom 24. stavkom 5. osnovne uredbe od industrije Unije zahtijeva samo da podnese „dostatne dokaze za opravdanje registracije uvoza” i da ne postoji pravna veza između članka 24. stavka 5. i članka 16. stavka 4. Člankom 16. stavkom 4. utvrđuju se uvjeti za retroaktivnu naplatu pristojbi tijekom razdoblja evidentiranja.
- (477) Drugo, EBB je naveo da čak i ako su kriteriji utvrđeni u članku 16. stavku 4. osnovne uredbe morali biti ispunjeni za provedbu evidentiranja, Komisija ima pravo pronaći „kritične okolnosti u kojima je, za navedeni subvencionirani proizvod, nastala teško popravljiva šteta, radi masivnih uvoza u relativno kratkom razdoblju, proizvoda koji koristi subvencije protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.”
- (478) EBB je naveo da članak 2. točka (d) osnovne uredbe Komisiji omogućuje da svugdje gdje je u toj uredbi navedena „šteta” to protumači kao „prijetnju štete”.
- (479) Komisija se nije složila s EBB-ovim tvrdnjama, s obzirom na to da se u članku 16. stavku 4. jasno navodi da Komisija mora utvrditi postojanje „teško popravljive štete”. „Teško popravljiva šteta” odnosi se na situaciju u kojoj bi bez retroaktivne naplate pristojbi materijalna šteta koju je pretrpjela industrija Unije mogla biti uvećana zbog masovnog uvoza prije no što bi se mjere mogle donijeti. Ako se nalazi u ispitnom postupku temelje na prijetnji materijalne štete, ta situacija nije moguća.
- (480) Komisija je stoga smatrala da „prijetnja teško popravljive štete” nije obuhvaćena člankom 16. stavkom 4. osnovne uredbe.
- (481) Komisija stoga potvrđuje nalaze privremene uredbe u uvodnim izjavama 403. i 404.

9. KONAČNE KOMPENZACIJSKE MJERE

- (482) Na temelju zaključaka koje je Komisija donijela o subvenciji, prijetnji štete, uzročnosti i interesu Unije, trebalo bi uvesti konačnu kompenzacijsku pristojbu kako bi se spriječilo ostvarivanje neminovne prijetnje materijalne štete industriji Unije prouzrokovane subvencioniranim uvozom iz Indonezije.

9.1. Razina kompenzacijskih mjera

- (483) U članku 15. stavku 1. trećem podstavku osnovne uredbe navodi se da kompenzacijska pristojba ne smije prijeći utvrđeni iznos subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.
- (484) Zatim se u članku 15. stavku 1. četvrtom podstavku navodi da „ako Komisija na osnovi svih podnesenih podataka može jasno zaključiti da nije u interesu Unije odrediti iznos mjera u skladu s trećim podstavkom, iznos kompenzacijske pristojbe niži je ako bi takva manja pristojba bila dostatna za uklanjanje štete nanesene industriji Unije.”
- (485) Komisiji nisu podneseni takvi podaci pa će se stoga razina kompenzacijskih mjera utvrditi u skladu s člankom 15. stavkom 1. trećim podstavkom.
- (486) Nakon konačne objave proizvođač izvoznik Wilmar napomenuo je da ne postoji jasna analiza marže štete. Naime, Wilmar je tvrdio da se određivanje iznosa mjera na razini subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere mora temeljiti na svim informacijama koje su dostavile zainteresirane strane.

- (487) Pri donošenju ove odluke uzete su u obzir sve informacije koje su dostavile zainteresirane strane. Iako je zaista postojao ograničen broj stranaka u Uniji koje su izrazile protivljenje kompenzacijskim mjerama općenito, one nisu podnijele nikakve informacije o tome zašto uvođenje kompenzacijskih pristojbi na razini subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere ne bi bilo u interesu Unije.
- (488) Konkretno, člankom 31. stavkom 7. zahtijeva se da se za analizu interesa Unije podaci uzimaju u obzir samo ako su potkrijepljeni stvarnim dokazima kojima se potkrepljuje njihova valjanost. Nepotkrijepljena izjava o protivljenju uvođenju kompenzacijskih mjera stoga je u tom pogledu od vrlo ograničene važnosti.
- (489) Budući da će se konačne mjere u ovom slučaju temeljiti na iznosu utvrđenih subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere, razina marže štete nije relevantna. Stoga se uvjet iz članka 15. stavka 1. petog podstavka ne primjenjuje.

9.2. Ponude za preuzimanje obveze u pogledu cijena

- (490) Jedan indonezijski proizvođač izvoznik („podnositelj zahtjeva”) dostavio je dobrovoljnu ponudu za preuzimanje obveze u odnosu na cijenu u skladu s člankom 13. osnovne uredbe. Međutim, Komisija je analizirala ponudu za preuzimanje obveze i zaključila da bi njezino prihvaćanje bilo nepraktično zbog razloga koje navodi u nastavku.
- (491) Ponuđena najniža uvozna cijena uvoza nije bila primjerena jer nije bila dostatna za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. U skladu s člankom 13. stavkom 1. trećim stavkom osnovne uredbe povećanje cijene u preuzetoj obvezi ne smije biti veće no što je potrebno za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.
- (492) Godišnja razina, tj. godišnje ograničenje uvoza na koji se primjenjuje obveza koju je ponudio podnositelj zahtjeva, obuhvaćala je ukupan izvoz biodizela iz Indonezije i bila je obvezujuća za druge indonezijske izvoznike koji nisu dostavili ponudu za preuzimanje obveze. U ponudi nije navedeno kako bi se nadziralo i time osiguralo poštovanje te obveze godišnjeg ograničenja.
- (493) Komisija je utvrdila da je godišnja razina uvoza po najnižoj uvoznoj cijeni pretjerana. Premašivala je tržišni udio indonezijskog uvoza biodizela tijekom razdoblja ispitnog postupka. Bez kvartalne gornje granice uvoza predložena godišnja razina izrazito je povećala rizik da bi tijekom određenih mjeseci visoka razina uvoza ušla na tržište Unije.
- (494) Komisija je napomenula da podnositelj zahtjeva ima vrlo složenu strukturu i koristi složene prodajne kanale. Čak i u okviru dodatne obveze koja je ponuđena u odnosu na prodajne kanale povećala bi se vjerojatnost izbjegavanja mjera i međusobnih kompenzacija, što bi učinkovito praćenje učinilo nepraktičnim.
- (495) Komisija je podnositelju zahtjeva poslala dopis u kojem navodi razloge za odbijanje ponude za preuzimanje obveze i daje mu priliku da se o tome očituje. Komisija je primila očitovanja podnosioca zahtjeva u pogledu ponuđene najniže uvozne cijene, godišnje razine i rizika međusobne kompenzacije, također u kontekstu dodatnih očitovanja EBB-a o prvotnoj ponudi za preuzimanje obveza. Uz svoje primjedbe, podnositelj zahtjeva također je revidirao određene elemente ponude za preuzimanje obveze izvan važećeg roka.
- (496) U svojim primjedbama podnositelj zahtjeva nije se složio sa zaključkom Komisije da najniža uvozna cijena nije dovoljna za nadoknadu iznosa subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere. Tužitelj nije izmijenio metodologiju izračuna ponuđene najniže uvozne cijene. Komisija je ostala pri svojim nalazima te je stoga odbacila tu tvrdnju.
- (497) Podnositelj zahtjeva dodatno je pojasnio da bi godišnja razina utvrđena u ponudi za preuzimanje obveze obuhvaćala isključivo uvoz u Uniju proizvoda koje proizvodi ili kojima trguje podnositelj zahtjeva. Predložio je i smanjenje godišnje razine i uvođenje kvartalne gornje granice za korištenje godišnje razine.
- (498) Komisija je bila zadovoljna tim objašnjenjem u pogledu godišnje razine i napomenula da je godišnja razina, kako ju je objasnio podnositelj zahtjeva, obvezujuća samo za podnosioca zahtjeva. To je bio jedan od razloga zbog kojih Komisija smatra da je razina previsoka jer je predložena godišnja razina premašila tržišni udio uvoza svih indonezijskih izvoznika biodizela tijekom razdoblja ispitnog postupka, dok je ta razina bila namijenjena samo jednom izvozniku, i to podnositelju zahtjeva. Novopredložena razina bila je niža od godišnje razine određene u ponudi za preuzimanje obveze, ali je i dalje ostala na vrlo visokoj razini jer je bila blizu ukupnoj razini uvoza biodizela iz Indonezije tijekom razdoblja ispitnog postupka. Komisija je napomenula i da u izmijenjenoj ponudi nije navedeno kako bi se to godišnje ograničenje nadziralo da se osigura poštovanje te obveze. Komisija je ostala pri svojim nalazima te je stoga odbacila tu tvrdnju.

- (499) U svojim primjedbama podnositelj zahtjeva nije se složio s Komisijinim nalazom u pogledu složenosti njegove strukture i njegovih složenih prodajnih kanala. Podnositelj zahtjeva nije ponudio nikakve dodatne obveze osim onih uključenih u ponudu za preuzimanje obveze. Komisija je ostala pri svojim nalazima te je stoga odbacila tu tvrdnju.
- (500) Komisija smatra da je praćenje obveze nepraktično i neprovedivo zbog razloga navedenih u prethodnim uvodnim izjavama od 490. do 499. te je stoga odbila konačnu ponudu.

9.3. Konačne mjere

- (501) Trebalo bi uvesti konačne kompenzacijske mjere u odnosu na uvoz biodizela podrijetlom iz Indonezije u skladu s pravilima iz članka 15. stavka 1. osnovne uredbe u kojem se navodi da iznos konačne pristojbe odgovara konačno utvrđenom ukupnom iznosu subvencija protiv kojih se mogu uvesti kompenzacijske mjere.
- (502) Na temelju prethodno navedenog, stope konačne kompenzacijske pristojbe, izražene na osnovi cijene CIF na granici Unije, neocarinjeno, iznose kako slijedi:

Društvo	Kompenzacijska pristojba
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %
PT Intibenua Perkasatama i PT Musim Mas (grupa Musim Mas)	16,3 %
PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo (grupa Permata)	18,0 %
PT Wilmar Nabati Indonesia i PT Wilmar Bioenergi Indonesia (grupa Wilmar)	15,7 %
Sva ostala društva	18,0 %

- (503) Stope pojedinačne stope kompenzacijske pristojbe za svako društvo određene u ovoj Uredbi utvrđene su na temelju nalaza ovog ispitnog postupka. One stoga odražavaju stanje utvrđeno tijekom tog ispitnog postupka u odnosu na ta trgovačka društva. Te se stope pristojbe (za razliku od pristojbe za cijelu zemlju koja se primjenjuje na „sva ostala društva”) stoga primjenjuju isključivo na uvoz proizvoda podrijetlom iz Indonezije koje proizvode navedena društva. Uvezeni proizvodi koje proizvodi bilo koje društvo koje nije izričito navedeno u izvršnom dijelu ove Uredbe, uključujući subjekte povezane s izričito navedenim društvima, ne mogu ostvarivati pogodnosti tih stopa te se na njih primjenjuje stopa pristojbe ista kao i na „sva ostala društva”.
- (504) Društvo može zatražiti daljnju primjenu tih pojedinačnih stopa pristojbe čak i ako poslije promijeni svoje ime ili ime jednog od svojih subjekata. Zahtjev se mora uputiti Komisiji. Zahtjev mora sadržavati sve relevantne informacije koje društvu omogućuju da dokaže da ta promjena ne utječe na njegovo pravo na pogodnost pojedinačne stope pristojbe koja se na njega primjenjuje. Ako promjena imena tog društva ne utječe na njegovo pravo na pogodnost stope pristojbe koja se na njega primjenjuje, obavijest o promjeni imena objavit će se u *Službenom listu Europske unije*.
- (505) Ako zbog događaja nakon razdoblja ispitnog postupka dođe do trajne promjene okolnosti, mogu se poduzeti dogovarajuće mjere u skladu s člankom 19. osnovne uredbe.
- (506) S obzirom na članak 109. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁵²⁾, kada se iznos treba nadoknaditi zbog presude Suda Europske unije, kamata se treba platiti po stopi koju primjenjuje Europska središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, objavljenoj u seriji C *Službenog lista Europske unije* prvog kalendarskog dana svakog mjeseca.

⁽⁵²⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

9.4. Oslobođanje privremenih pristojbi

- (507) U članku 16. stavku 2. osnovne uredbe navedeno je da Komisija odlučuje koliki se dio privremene pristojbe konačno naplaćuje.
- (508) Nadalje, u članku 16. stavku 2. navodi se da se u slučaju prijetnje materijalne štete privremene pristojbe ne naplaćuju, osim ako se ne utvrdi da se prijetnja materijalne štete, zbog izostanka privremenih mjera, razvila u materijalnu štetu.
- (509) S obzirom na nalaze u ovom predmetu, privremeni se iznosi oslobađaju i ne naplaćuju, kako je utvrđeno u članku 16. stavku 2. osnovne uredbe.
- (510) Mjere predviđene ovom Uredbom u skladu su s mišljenjem Odbora osnovanog člankom 15. stavkom 1. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵³⁾,

DONIJELA JE OVU UREDBU:

Članak 1.

1. Uvodi se konačna kompenzacijska pristojba na uvoz monoalkilnih estera masnih kiselina i/ili parafinskih plinskih ulja dobivenih sintezom i/ili hidrotretiranjem, nefosilnog podrijetla, u čistom obliku ili u mješavini, trenutačno razvrstanih u oznake KN ex 1516 20 98 (oznake TARIC 1516 20 98 21, 1516 20 98 29 i 1516 20 98 30), ex 1518 00 91 (oznake TARIC 1518 00 91 21, 1518 00 91 29 i 1518 00 91 30), ex 1518 00 95 (oznaka TARIC 1518 00 95 10), ex 1518 00 99 (oznake TARIC 1518 00 99 21, 1518 00 99 29 i 1518 00 99 30), ex 2710 19 43 (oznake TARIC 2710 19 43 21, 2710 19 43 29 i 2710 19 43 30), ex 2710 19 46 (oznake TARIC 2710 19 46 21, 2710 19 46 29 i 2710 19 46 30), ex 2710 19 47 (oznake TARIC 2710 19 47 21, 2710 19 47 29 i 2710 19 47 30), 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92 (oznake TARIC 3824 99 92 10, 3824 99 92 12 i 3824 99 92 20), 3826 00 10 i ex 3826 00 90 (oznake TARIC 3826 00 90 11, 3826 00 90 19 i 3826 00 90 30) podrijetlom iz Indonezije.

2. Stopa konačne kompenzacijske pristojbe koja se primjenjuje na neto cijenu franko granica Unije, neocarinjeno, za proizvode opisane u stavku 1. koje proizvode društva navedena u nastavku, iznosi kako slijedi:

Društvo	Konačna kompenzacijska pristojba	Dodatna oznaka TARIC
PT Ciliandra Perkasa	8,0 %	B786
PT Intibenua Perkasatama i PT Musim Mas (grupa Musim Mas)	16,3 %	B787
PT Pelita Agung Agrindustri i PT Permata Hijau Palm Oleo (grupa Permata)	18,0 %	B788
PT Wilmar Nabati Indonesia i PT Wilmar Bioenergi Indonesia (grupa Wilmar)	15,7 %	B789
Sva ostala društva	18,0 %	C999

3. Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se odredbe o carinama koje su na snazi.

Članak 2.

Iznosi osigurani privremenom kompenzacijskom pristojbom na temelju Provedbene uredbe (EU) 2019/1344 konačno se oslobađaju.

Članak 3.

Ova Uredba stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

⁽⁵³⁾ Uredba (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL L 176, 30.6.2016., str. 21.).

Ova je Uredba u cijelosti obvezujuća i izravno se primjenjuje u svim državama članicama.

Sastavljeno u Bruxellesu 28. studenoga 2019.

Za Komisiju
Predsjednik
Jean-Claude JUNCKER
